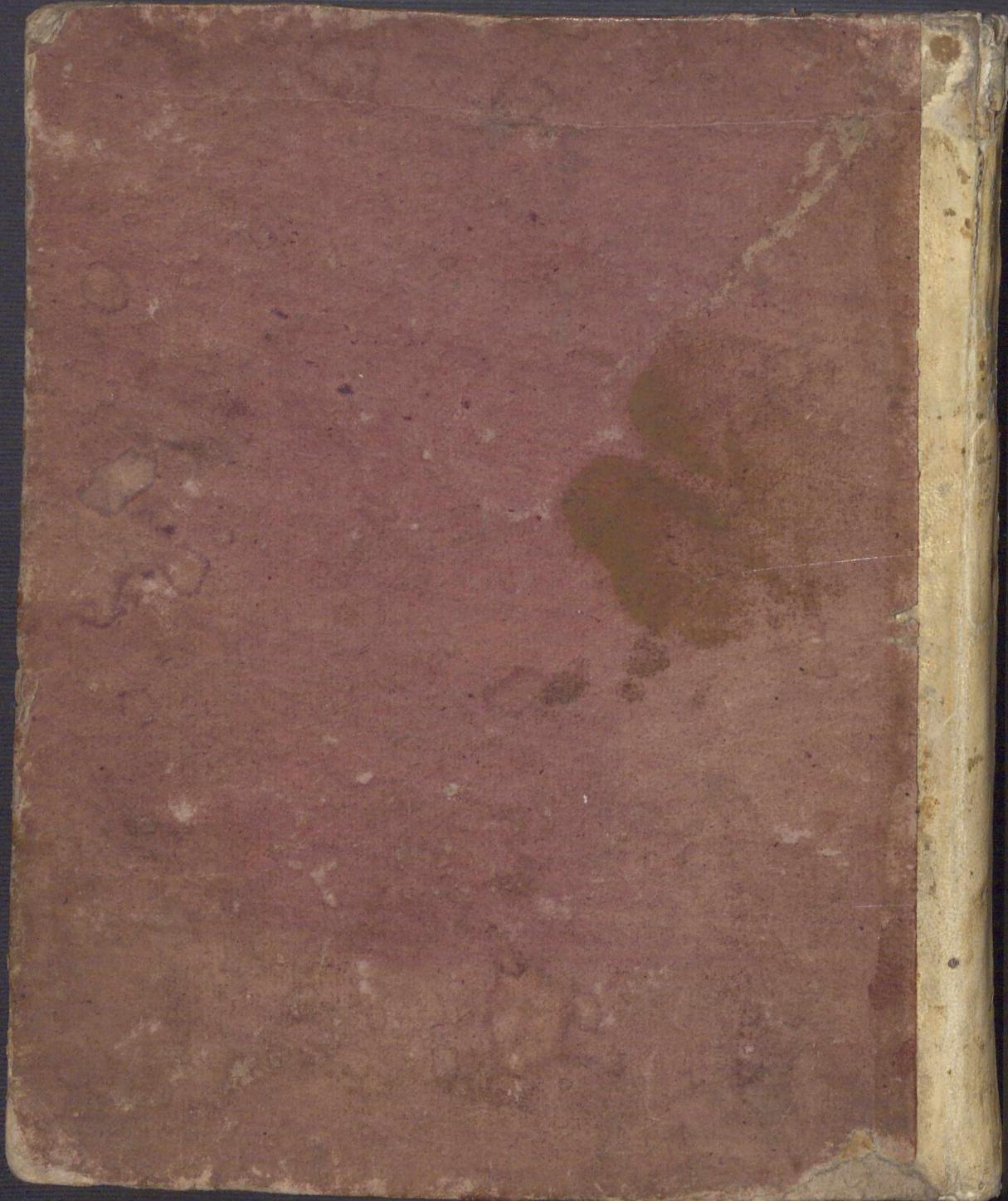

B
524.

רְשֵׁם עֲשָׂרֶת אֶהָעֶלְיָה בְּ

Prag d. 1. J. Oct. 1743 v. Jüd. Libr. 56,30
und Magazin 4,53.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 524

מערכות

יעזרחות ומליחות עם
הפטוק' ומנג'יס דק' ק' ווימינ' סקס זם
זמן כהה צביס. ווים צח לדלאוט טאיטס יילזומין,
ווחר צלאויי זאהנגןס נאקסיס. וכליים
אכלים זוויס. זה חואַ נכה אָהֶה חואַ בְּכָה עַד
טְּסִי מְלֹת רְוֵם לְמָאוֹרִיס. • וכל חאל פְּשָׁ
קְוָתָן גְּעַמָּה זְלָהָה מְזָחָרִיס. • וּבְגַלְלָה
וְבְּמוֹחַן לְחַיְרִיס זְנוּדִיס. מְמַטְּהַלְלָה מְלַמְּדָה
גְּדוֹלִים גַּם צְיָ אֲמִיט הַלְלָה. • גְּדַרְקִין
זְלַחְפָּס טְּקִין הַטְּמִיעָס. • הוּמִי כְּיוֹ גְּעַלְיָ
הַמְּחַדְּרִים. עַכְבָּתִי אַלְמִי בְּקָטָן זְבָקָטִינִים.
וּפְסָתִי זְמָנָקָנִיס דְּקָהָה לִי זְגָעָתִי מְיִוִּים
קְדָמָונִים. מְגַעְלִי אַרְיָוָן זְבוֹגָוִיס. • וּסְדָרְקִין
חוֹתָם עַל מִזְבְּחָה כְּלָהָה וְמַנִּיס. • וְזָהָם זָה
חָאַן מְיִוִּילְלָה דְּזָוִי סְהָלָהָן. • זָהָן לִי בְּגִיס
וְכִי גְּנִיס. • זָהָן גְּנָטָרָס זְקָרָאָה זְלָפָס
סְמִיס. • זָהָהָה לְלָנוּ לְעַמּוֹת לְגַיְין זְבָחָה
וְרָגְנִיס. • אַמְּסָטָוָנִי גְּדוֹלָה קְטָנִיס. • גְּמָדָה
בְּיַטְ�מֵנוּ חָאַן: • סְקָטָן וּסְטָמֵר סְיִי זְוִי גַּם
אַיְזָן מְכוֹלָה' יְלָחָק וּזְקָלָן זְוִי לְלָחָק' •
מִקְ' ק' ווּוִימִינ' :

נדפס פה ק'ק

פראנקפורט דמיין:
בדפוס יהאן קעלגעער.

מעריב ליל ראשון של ראש השנה :

חנוך טהורים כלהן מעיריך ליל ר' פ' מזוזס דרכנו נוהגין לערוך צפפון בוגר'ה מתקצין ומצלימין לתיקיך אמריך
גאנענאות ערחותיכס : ווונגע טהוריין ביל רחנן בע' שעסן ביל צפי ע' בען מה' לי
סיג' יסיד רבינו חליינו דן רגנונו הודה :

* * אשרי *

העם יודעי תרואה לפתחותיו . בקול שופר בכסא לכמור
חמלתו . גדור يوم יונ្យיאג יראתו . יוציאנו לאור
אראה בצדקהו : בא"י המעריב ערבים : אהבה שלום וכו'

דרך הדרכן לימדר לישרי אל . הכלים יכפר במאוניים
צדקהך בהררי אל . ועשם בריה חרשׁה קדושים
הנואל . באחבתך את בני ישראל : בא"ו אוחב עמו ישראל : אל מלך אמת
ואסונה עד לך ענו שירה :

אלחים נורא עלילה . בתרועה אלחים עלה . יי' בקול שופר :
נאה לפני חילו . דגנול נתן קולו . תקע בהרשׁ שופר :
היזר מעצים ומנהיר . ותקוע בשופר הזהיר . השופע את קול השופר :
זכרו אבותיכם ותזכו . יום פקורה הטיבו . ובקשי בו ליקל שופר :
טעמו ראו ושבו . יומם פקורה הטיבו . בשםם את קול השופר :
בעה אשמה קולכם . לרץ זיין עללה זכרונייכם . אשמה בקול שופר :
סוד תם אופור בכסא . עתיר תהכם אשטמע בכסא . ואת קל השופר :
פניך

מעריב ליל ראשון של ראש השנה ב

פָנֵיךְ הָאָרֶץ וְעַדְקָנוּ . צִדְקָת תּוֹרֹת שְׁעַשְׂעַתָּנוּ . עַל הַנֶּהָרֶת וְקֹל שָׁופֶר :
קִיְמָנוּ קְרוֹן יְשֻׁעָנוּ . רְחַמֵּךְ יְכַמֵּר וְתְחַנֵּנוּ . בְּתִרְוָה וְקֹל שָׁופֶר :
שְׁמִרְינוּ וְתְרִין בְּעַדְינָנוּ . תְּחִישׁ יְשֻׁעָתָנוּ וְגָאוֹלָתָנוּ .
הַרְאֵי וְבַתְקֹעַ שָׁופֶר :

אֶל עֹזֶר אַיִם . תִּקְבְּצָנוּ מְגֻלּוֹתָנוּ בַּיּוֹם . הַהֲוָא יַתְקֻעַ בְּשָׁופֶר :
וּכְורָחֵסְדִיךְ טֹוב יָשֵר לְקָדוּמִים . בְּכָנֹור לְשָׁמֶךְ תָּן וְשָׁבָב
בְּכָסֵא רְחִמִּים . מְהוֹלָל גּוֹרָאֹת שְׁגָבִי עָזָן שְׁנָתָן
שְׁלָוּמִים . עֹזֶר כִּימִי קָדָס וּזְרוֹת עַזְלָטִים : גַּלְהַבְנִיה וּכו' :
מֵיכָמָר בַּיִם לְפָנֵי מַשָּׁה :

פָנֵי בָּאוֹר יְתִלְכֹּז וּפְנֵנִיתִי אֶלְיכֶם . צִדְקָתִי קְרוֹבָה רַק שָׁפֶר
מַעֲשֵׂיכֶם . תָּנוֹפְיוּרָו אֶלְיָמְלָכִיתִיכֶם זְכָרוֹנִיכֶם
וּשְׁופְרוֹתִיכֶם אָנָיִי אֱלֹהִיכֶם : הַצָּרָר יְשֻׁעָנוּ פְּצָפָה וְאָמְרוּ: הַיְטָרָך וּכו' :

אֶת רְחַשְׁעַתָּר וְעַקְרָזְמִילִים : הַזְּקָשָׁרָק קַשׁ קְרָקְיָהוּ
נְקַבְּלִים : טִיפְנִיאָם שְׁטָן יְעַרְבּוּבָ בְּקָרָן הַיּוֹכְלִים :
לֹא חַמֵּצָא שְׁסָוּהָלְכּוּנָאָלִים : בְּרוּר אָתָה יְגָאל יִשְׂרָאֵל : הַשְּׁכִינָה וּמוֹתָם
עַד סָוכָה שְׁלוֹמָה :

בְּנֵיךְ הַרְבָּה יְהוּדָה וּיִשְׂרָאֵל נְכָאוּ : חֹוקָם תְּשֻׁעָתָה
וּבְיוֹרָשָׁלָם יְשֻׁעָעָז וּוּרָאָרוּ . מַשְׁמִיעַ שְׁלוֹם תְּבִינָה
וּיְעוֹפָו וּידָאוּ : בַּיּוֹם הַחֹוא יַתְקֹעַ בְּשָׁופֶר גְּדוֹלָה וּבָאוּ : כָּאֵי פָרָס סָוכָה
שְׁלָמָם עַלְנוּ וְעַל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָם : הַקְשׁוּ בְּחִרְשׁ שָׁופֶר בְּכָסָא לְיָמָם הַגִּינוּ כִּי חֹק הַאֲלָיִשְׂרָאֵל
מִשְׁפָּט לְאַלְקִי יְעָקָב :

2 A מַעֲרִיב

מעדיב ליל שני של ראש השנה :

ימד רגינו לאפלייס מונטן כל יעהן :

כִּסְאָ אורי ווישעיה ממי אירה ואוחילה; בהיות אל
מצורתי מלמדני להועילה; נודר חסדו וצדקה
יזכור לسانולה; יומם יצוה יי' חסדו ובלילה; ב"ה המעריב עוניים;

כִּסְאָ דבר יי' נצבר בשמיים לעולמים; הוא מלך הבהיר ומכל
נעלים; ומאהבת עמו חזיאם ברדים ליחסים;
באהבתו ובחמלתו הוא נאלם;

ישראל: אמרת ואסונה וכו':
כִּסְאָ אדרונינו מה אדריך שטך. אודך סלה ארומטך; אליט' תמליך;
כִּסְאָ בזולמשפט יקריב; בביימה וסניגור ומלכות רב:

ב' יד תפלל:
נרא ומלך:

כִּסְאָ גדור והופיע מצוון; כי יי' עליון;

כִּסְאָ דוד נאזר ונלבש; לבוש מלכות אשר לבוש;

כִּסְאָ האיתנים נולדו בו לתחפאה; ושבינו נטעים וגדרה;

עם תפלל:
קנית מלך:

כִּסְאָ ויעיד רב טוב העפון; הר ציון ירבותי צפון;

כִּסְאָ זכות אבות אוכר לסייע; ומה יש לי צדקה; עוזר;

לישך לפני תפלל:
אל בית תפליך:

כִּסְאָ חדש השכיעי לזכרוני; כי כה אמר יי':

כִּסְאָ טמן חורשו מלהגיה; וחנו בו יומו וריהת;

ותרושת מלך:
ב' יד תפלל:

כִּסְאָ כביד עמי בנזעם; ותעטר ברוב עם;

כִּסְאָ ליזדיעית רועה יורד מגבויים; אליהם אמת הוא אלהים;

תמים ומלך:

כִּסְאָ

מערין ליל שני של ראש השנה :

ג

בְּסֹא מִשְׁפָט וְחֹק שְׁיוֹה : כִּי בֵן צֻוָה :
 בְּסֹא נִתְבְּנוּ עַל לִילוֹת לְסִגְולָה : הָרָאוֹת לְתַת לָה : מִבֵית הַמֶּלֶךְ :
 בְּסֹא סְפִירָה וּכְרוּנוֹת מִזְבְּחָאִים : לְהִזְוֹת נִקְרָאִים :
 בְּסֹא עֲקָרוֹת הוֹשָׁוּ לְהַחֲבָן : זְכִירָה וּפְקִידָה בְּיַצְנָן :
 בְּסֹא פְּרָה מִסְכָל וּנְהִי : עַמוּ בְּצֹעַן וְיִהְיָה :
 בְּסֹא צָור הַחֲקָקָבָךְ : וַיֹאמֶר חָנָן לְצָדָק :
 בְּסֹא קְבָלוּנִי הַמְלִיכוּנִי עַמּוֹסִים : יוֹצֵר שָׂוָם תְּשִׁיטִים : אֶלְيָה בָּלְדָה :
 בְּסֹא רָאשׁ לְחַמְשָׁה הַשְׁנִיוֹת : וּמָנוֹנִין בּוּ לְמַלְכֵי הַגּוֹנוֹת : פָּרוּבָה מֶלֶךְ :
 בְּסֹא שְׁלָשִׁים תְּקִיעָות יְחִישָׁב : הַיְהוּדִי הַיְוֹשֵׁב : בְּשָׁר הַמֶּלֶךְ :
 בְּסֹא תְּקֻעָה בְּחַדְשָׁה וְהַשְׁמִיעָו : וּבְקוֹל שׁוֹפֵר הַרְיוּעוֹ : לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ :
 בְּסֹא אַפְרִיךְ זִיכָק מַהְרָ אָבִיא : עֲוֹשֵׁי הַמְלָאָכָה לְרַבְּבָיא : אֶלְגָנוּתְמֶלֶךְ :
 בְּסֹא בְּרַכְהַיְשָׁאֵר עֹוד לְהַצְדִיק : לְדוֹר צָמָח צָדִיק : יַיְלָד פָּלָד :
 בְּסֹא קְהֻלוֹת בְּשִׁלְסֶתְכָלָנָה : בְּשִׁמְחוֹתְגִוְיל תְּבוֹאָנָה : גַּמְבִּיל מֶלֶךְ :
 בְּסֹא נְעֹדרוּ הַמְלָכִים אֶלְהָרְזּוּבָד : מִיהְוָא וּמְלָךְ הַכְּבּוֹד : יַיְלָד :
 בְּסֹא זֶה אַרְיִי מֶלֶךְ גְּדוֹלָה וּרְבָה : חַטָאי יְרָחָק בְּמֹרֶחֶם מַעֲרָבָה :
 יַמְלֹךְ בְּאֹוִם חַרְבָה : וַיּוֹצִיא עַמוּ בְּשֶׁשּׁוֹן בְּרִגְנָה אָרָת :
 בְּחִירָיו : גַּלְגָּלה כְּרָנָה וּכו' : בַּיּוּ לְפָנֵי מִשְׁהָה :

בְּסֹא לְזִכְרוֹן קָרְבָּנִי אַיִל לְבָשָׂרָה . מִפְנֵי נָאָחוֹס וּגְסָבְכִין
 בְּצָרָה . סְופֵן בְּשִׁירָה . בַּיָּס עֲבָרָה . בָּאוּ יִשְׁרָאֵל מִשָּׁה
 וּבְעִוָּרִיאָל אֶת הַשִּׁירָה ; זה צָרָר יְשֻׁעָה פָּשׁ פָּה וּאַמְתָה : ה' יַמְלֹךְ וּכו' : וְנִאמְרָה כִּי פְּרָה וּכְזַבְּחָה :

בְּסֹא עַתְּדִר שׁוֹפֵר מְשׂוֹרֶשׁ לְהַשְׁמִיעָה . פָּחָד בְּשִׁעַרְוֹת
 תִּימְןָה לְהַשְׁפִּיעָה . צָוָחָה מַרְאָשׁ הַרִּים לְהַזְדִּיעָה .
 וְשָׁבְתָה

מעריב ליל שני של ראש השנה

ושאבתם מים בששון ממעני הישועה; כי גאל ישראל : השכינה
כֵּסָא קְתִינָר בְּמַתָּג פִּיהוּ לְכָלִים . רְשׁוֹם לְחִיּוֹם קְרָבִים
הַלּוּם . תְּשִׁים שֶׁמֶךְ בֵּירוּשָׁלָם לְעִירָם : יְוָבָרָךְ אֶת
עַמּוּ בְּשָׁלוּם ; נָא' פִּירְסָמָה שְׁלָמָעַלְינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָם : תְּקַעַ בְּחֶדֶשׁ שׁוֹפָטָן :

יְוָעֵר לְשִׁבְתָּת תְּשׁוּבָה מְרֻכִּינוּ מְנֻחָם :
אֱלֹהֵינוּ יְשִׁיעָנוּ נֹזְרָאֹת מְאוּםִים . אֶת מְרֻכָּה דְּגָוָל וּמְסָיוּם .
מְבָטָח בְּלִ קְצָוִי אָרֶץ יְוּם : בָּאוֹתוֹתֵינוּ יְשִׁבְיָ קְצָוָת
מְאוּמִים . בְּשָׁמוֹ בְּטִיחָם בְּלִ מְפָרְשִׁיִּים . שָׁאוֹן גְּלִיּוֹת וּהַמּוֹן
לְאוּמִים : גְּדוֹלָה כְּחֻמְרָה אֲוֹרָחוּ . גְּנוּבָה שְׁלָרָוּ וּמְאַרְיךְ רָחוּ .
הַזָּאֵל יְשִׁגְבָּבָהוּ : מְקוֹר נֹזְלִים חַיִּים מְקוֹה רְחִיצָתִי . מְעִינָגָה
גְּקָה חֻכּוֹת מְעַלְתִּי . הַלָּא אֲרָחָץ בְּהָס וּתְהָרָתִי . לְפָנֵי קְדוּשָׁה ;
דָּרָךְ לְחַטָּאִים הַוִּירָתִי לְהַסְלֵל : דְּבָאִים הַקְּרָמָתִ צָרוּ
לְעוֹלָל : בְּטָרְסָהִים יוֹלְדוּ וְתְחַולְלוּ : דְּוֹפָעָת נְכָרָא
בְּשָׁנָיו יְצִירָוּ : הַכְּחָבָבָנָה מְרַבָּה הַרְהָוָיו . חַכְמָת הַכְּסָבָן
בְּזַיְה וּדְבָרָיו : וַיַּעֲדַת סְמָסְנָךְ מַעַוז וּמְנָדָל . וַהֲזָהָרָת אֶל טָוב
לְהַטּוֹת בְּדָרָל : אֲשֶׁר יְמַשְּׁבִּיר אֶל דָּל : סְעִת גְּחַנְבָּמָעָן
נוֹרָא : מָאוּ נְחַשְּׁנוּ מְדוּבָּא לְבִכְתָּשָׁוְרָה : זְבַחְיָ אֱלֹהִים
רוֹחַ נְשָׁבָרָה . קְדוּשָׁה :

זָכָר שִׁפְרָ בְּעִלּוֹת רְוֹמָה : זְעוּ עַס וְעִיר בְּמַהוּמָה : וְהַמְשָׁחָת
חַרְדוּ גַּס הַטָּהָה : חַפְצָ בְּחִיּוֹם מָאוֹן לְהַשְּׁבָּה : חַרְודָת קְול
בְּתַנְן לְגַשְׁבָּה . וְהַקְּשִׁיבָּ קְשָׁבָ רְבָבָ קְשָׁבָ : טְבוּסִי פּוּעָרָל מָאוֹן
לְהַתְּהָרָה

להטירה . טוב יעדם יום סלייחת כפירה . כי גדור יוֹסֵי
ונורא : מִרְוָם נָרָא חַשְׁק חַנּוֹן . מִזְהִירָם מַבָּסָל שׁוֹבָלוֹ
נָתַן קָולוֹ לְפָנֵי חַילוֹ . קָדוֹש :

וַיַּחֲשֶׁב לְשָׁבִים וּבְחֵי הַקְרָבָה . יְרוּשָׁלַיִם בְּאַשְׁר הַקְרָבוּ
נְדָבָרָה . הַשִּׁבְבָּנוּ אֶלְיךָ וּגְשׁוֹבָרָה : בְּכִירָבָה
לִקְרָאתְךָ נְכוֹנָנָה . כְּפָרָת דְּבָרִים לְהַרְצֹתָךְ בַּתְחָנָה . בַּיּ
לֹא תַחֲפֹז וּבְחֹואתָנָה : לְךָ יִדְרְשֵׁון כָּל הַנְשָׁאָלִים . לְהַוְרָתָם
דְבָרִים וּלְהַסִּיר מַבְשָׁולִים . הַוְרָצָה יי' בְּאֱלֹפִי אַלְים : מָאָר
נְחַדֵּר חַסְדָּר מַעֲלוֹתָיו נְתָנָה . מַתְקָרֵב בְּהַרְצָאָה . מַתְуּרָה
וּגְפֹואָה . שׁוֹאָל מַעֲמָךְ בַּיְ אָס לִירָאָה . קָדוֹש :

מוֹרָה חַזְכּוֹר אוֹ כָּרִים מַעֲכִירָהוּ . מוֹרָה וּשְׁבָלְבָסָא
בְּכָבוֹד יִקְרָבָתוּ . וּשְׁוֹבָאָל יי' וּרְחַמָּהוּ : נַכְשָׁלִים
וּפְכָרִים מַקּוּבָּלִים לְהַתְקָרְבָּה . נַרְפָּאִים וּנְאַחֲנִים בְּעֻזָּןָם
מְשׁוֹנָה . נְחַפְשָׁה דְּרָכֵינוּ וּנְחַקּוֹרָה וּגְשׁוֹבָה : שִׁיחָתְפָלָת
רְחוּקִים וּמַתְקָרְבִּים מְנוּעָמָת . סְגָל קְרָבָתוּ וְאַהֲבָתוּ מַקוּדָמָת .
עֲתִירָתָ שְׁלוֹם וּאַמְּרָתָ : בְּצִידָ רְבָץ יְרוּדִי פְּלָאִים . יִעֲרָבוּ
קְרָבָנוּתָם בְּחַתִּירָךְ נְבָלָאִים . וְתַבְנָה חֹמֶת יְרוּשָׁלַיִם . קָדוֹש :
עַמְּךָ הַסְלִיחָה לְהַוְרָא מַפְקָדָת אַצְלָךְ . עֻזָּנוּמִסְמְתָודִים
לְרַחֲם שְׁבִילָךְ . וְעַתָּה אֶלְהִינּוּ מְדוֹדִים אֲנָחָנוּ לְךָ :
פְּרִישָׁוֹתָךְ רְבָה לְסָנוֹר וּלְהַרְחִיק אֲפִים . פְּקִידִים עַד טְרוֹדִים
פָּתָוח דְּלָתִים . נְשָׂא לְכָבֵנוּ אֶל בְּפִים : צְמַחְיָאָפָות לֹא
תִּבְנֹשׁוּ בְשׁוּבָכֶם . צָרֵר יִשְׂרָאֵל מִשְׁיבָכֶם ; וְהֹא אָבִיכֶם . בְּנִים
אַתֶּם

יוצר לשכת תשובה

אַחֲסְרֵי אֱלֹהִים : בְּנֵי שָׁמָע לְמַלְוֵלִי הַטָּה אֶזְרָךְ. בּוֹרָא רַבֵּן יְהָא
יָצֵר וַקְרֵב. הַלָּא הוּא אָבֵיךְ גָּדוֹלָה קָדוֹשׁ :

קָשׁוֹב קֹול קוֹרֵא מָהִירָךְ בְּקִישׁוֹב. קִוּז כְּפָלָתִי הַתְּגָרְעָ
מִמְנוֹ בְּחִישׁוֹב. אָם תְּשׁוֹב יִשְׂרָאֵל אָרֵי תְּשׁוֹב :
רָאוּנוּ בְּהַצְלָה זָכָרָה בְּאַרְחָה לְאַצְילָה. רֹוח וּמִקְלָט גְּבוּרוֹ
חַחִילָה הַאַצְילָה. מֵצָא לוּ עָרִים בְּצָאוֹת וְהַצְילָה : שְׁבוּעָה
עֲבוּרָה הַתְּרָה לְהַשְּׁאָל. שְׁתִּיל בְּבֵית הַאֲסּוּרִים שְׁתִּילוּ אֶל :
זָרוּבָּל בֶּן שָׁאָלָתִיאָל : מַה נִּגְבַּד חַלְקָנוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. מַתְּקֻרְבִּים נִשְׁבְּכִים
חָסּוֹת מַרְוָמוּ לְהַעַלָּל. מַשְׁלָמִים וּשְׁרָעָלִים אַתָּה אֶל . קָדוֹשׁ :

תְּשׁוֹבָה מִקְרָנְתְּנָדְחִים חַנּוֹאִים מְצֻולָּת . נָאָר בְּמִשְׁמָרָת
יְוָם חַבְטִיחָם נָאָלוֹת . קְרוּבָּה יְשֻׁועָתִי לְבָא
וְצְדָקָתִי לְהַגְּלוֹת : חַנּוֹן מַתִּי תָּקוּם תְּרָחָם כְּטָהִים . מִשְׁוּבִים
רְצִים אַחֲרִיךְ נָזְחִים . מַתִּי אֲפֹוָא וְאֲרָאָה פְּנֵי אֱלֹהִים : חַדְשָׁ
יוּ קְרִיתָךְ וּסְלָסְלִיהָ . זָרָע קְדָשָׁךְ וְאֲוֹהָבָךְ יְשַׁבְּנָו עָלֵינוּ .
וְקָרָאוּ לִירוֹשָׁלָיִם כְּסָא יְיָ וּנוֹקוּוּ אֶלְיוֹנָה : מִתְּרָבָות נָעִ חַסְפָּתִיהָ
מְנִיעָת לְמַעְלָה . בְּתִבְנָסּוֹת וְעִחוֹת בְּמַלְוֵה קְבוּץ גּוֹלָה . וְגִבְנָתָה הַשָּׁר עַל תְּלָה .
קָדוֹשׁ : הַכֵּל יְהָוָה :

אוֹפָן לשכת תשובה מרביינו אלעוז :

אוֹר יִשְׂרָאֵל וְקָדוֹשׁוֹ מַעַמוֹ שְׂוָאֵל . בְּרִאָשִׁית יְצָרָתִיךְ בְּךָ
אַתְּפָאָר אָאָל . גָּאוֹת בְּנוֹי לִיְשָׂרָאֵל מִקְרָאֵי צְוָאֵל .
דוֹרוֹם מִתְּרוֹהָ רְצָתָה גַּפְשִׁי אָנָּיָל : הַן עֲבָדִי אַחֲמָדָךְ בָּוּ אָמָר
הַנוּאָל אָמָר יְיָ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : וְהַקְדִּישׁוּ

אופן לשנת תשובה

ה

והקדישו את קדוש יעקב לחודש . זכרו את יי' ושבו אל
 גואלכם קדוש . חשך בכם מבל קוראי קדוש . טוענים יחוּד
 שם הנכבד וקדוש . יחד בוכבי בוקר עם קדוש . לא בחדתי
 אמריו קדוש : בנוד הדר הדרו בשירותו מתרוממת . לפאר
 ביו זיהו מתחנدرת ונואמת . מלאכיהם עללה בבל כתובות
 רוממת . בעים זמירות ישראל תטפנחת מנעמת . סנדלפון
 מכחיר ומופיר שם להעתם . על יי' קדוש ישראל באמת :
 עומריהם על ימינו ושמאלו לרנווש . פנים מכים שרפאים
 ומקדושים לkadush . צלצול בכנפים מעופפים יצפפו לkadush .
 קול קורא שurf אחדר קדוש . רץ לקראת רץ להעריך . זה
 אל והואמר קדוש : שואנים שנאניכם והחוות מרכבות
 קדוש : תרישים מתנים תחלחל לשילש קדוש . אש בתחש
 מחוזות לפני קדוש . לעמוד לשרת לבך להפליד קדוש .
 ורעד קדרש ביום קדוש . יקיישו האל הקדוש . רסונגשא
 שובן עד מרום וקדוש : והחיות ישרוו כי

זרת לשנת תשובה חיברנו אליוior בנהרב רבינו יהודה:
 אָדָנִי מְעַזֵּן אַתָּה קָרֵם לְכָל מִקְדָּם . בְּطֻרֶם חֹלֶת אָרֶץ
 וְגַם חֲרִים מָלְדָם . גַּם עָרָז וְהָרֶץ חָרָא בַּתְּשִׁינָרָה
 יִסְרָם . תָּשׂוֹב אָנוֹשׁ עַד דְּכָאָזָה אָבָר שָׂבוּ בְּנֵי אָדָם : רַךְ
 אַיִל יִשְׁרָב עַבְנֵי בְּחַבְלֵי לְתָמוֹד . חֹלֶק נְשִׁירֹת לְבָבוֹ בְּמַרְאָה
 עַיְנֵו לְחַמּוֹד . וְשָׂובָבָנִי לְאַבְקָה הַמְּדָה הַזֹּאת תָּמוֹד . אָמָר יי'
 אַסְתְּחַשּׂ בָּוּ אַשְׁבֵּךְ לְפָנֵי תָּעִמּוֹד : זֶה עֲנֵי קָרָא בְּהַתְּעִטָּאָרוֹחוֹ

וּלְתִ רְשַׁבָּת תְּשׁוֹבָה

בעיו'. חטאתיו אשר חטא לא חזרנה שובו אליו. טעמו
 וראו כי טוב יי בעבודתו היה. לא אחפוץ במתנהם יי
 אלהים והשכוחיו. יעוזך רשות דרכו שובו ואשוב אליכם
 כי נבהו שמים הארץ ודריכם לאמור שובונא והטיכו
 את פערליךם: עתה נאם יי שובו עדי בכל ריבככם: מור
 ואחרות קציאות בגודליך בקטרת מנבה. נושא עון ועובר
 עד פשע מופחה. סדר עתירתו בקרבנות פניהם מלך סוכה
 זגתי אליהם רוח נשברת לב גשבר ונדבה: עד כסא הכנור
 מנעת התשינה ליסד. פתח חותר וידיו שלוחה מקנלה
 לחסיד. צור שוכח ונושא צרקה יהשב ויוסד. רחמים וחנון
 יי אריך אפיקים ורב חסד: קח טוב נפש ואמלאך פיזת לבניך.
 רחמים במרתי ימצע אני או תקבל תחנונית שלום אבשך
 ותליך צדק לפניך. שוכת ישראל עד יי אלהך כי בשלת
 בעוניך חמירו הרע בטוב עמי ונחלתי בני. אמרו כל תשא
 עון וכח טוב מלפני. ראה יהוה למכשול עון תסמכו אדני
 קחו עמכם ודברים ושונו אל יי עד אני מודה ועוזב תקרעו
 לבבכם. זוגיניכם כשננות ולא תצטרכו קרוע בגדיכם.
 ראו השליכו מעיליכם ארת כל פשיעיכם. בשוב רשות
 מדרכו וחייה שוכנו מדריכיכם. הווקם על ונם חסידי
 בלבבכם תהשנו מהורי לב חטא והתחגנו ואלי שוכן. געים
 זמירות דבר ראי שבלאתו ישנו. אל מרדה פושעים דרכיך
 וחטאים אלק ישבו בנים חטא באرض שוכניהם בעשרין
 התחגנו. הרבה בנסינו מעונינו. בסוסו מקדשך צרינו. ראה
 ביהך

זולת לשכת השוכה

ו

ביתך חרב בטה נתכפר חטאינו. לכוזגשובה עד יי כי הוא
טרף וירפאיו יהודה וישראל שבו סלה וקפל עתירתי
חזקם בך תורם הדרכ הטעבה תורה, ובאלציון גואל ולשבו
פשע חורת. החזק מגן זצנה וקומה בעורת: ערוה אבוחינו וט'

ווצר לשכת שבין יום כפור לסתות חינר רבניו מאיר:
אליך תשוקתו לשמק ולזכרך מאה, אהבתם מעון ביתך
ותורתך הרחבה. מים רבים לא יבלו לבנות הארץ
האהבה פוערה סאופה יקר יקוד ובquia וורדת חדרוי נטן
מודעת בכל תושיה. רשותה רשייא אש שלחנת יה גס
בעינוי יפלא עמוד מיקוד איך אוכל במראה אש אליהם נורא
מכבלך. בזעם באש וחסנה איןנו אבל: מה אהבתם יהודות
משבונתיך ראשית בכורי מפרי פ' יספר תהלהיך. לשמע בקול הוודה ולסתור
גלאותיך קרש: דרכי ספרתי קרמו עיני אשמורה. אקס
להודות לך נגניתי אוכראה לרפני בוא يوم יי הנדור והנוראי
השפטת דין משפטך יצא תחולתך. גערת זדים ושוגים חונים
מן המסללה. נשאת עון עפק בסית כל הטעתם סלה ואוטי
ברוב חסדייך הוצאה לריווחות. ותתן משאת ביד המלך
והנחות. אורח חיים שובע שטחות: מה אתן אלפי יקר רבבות
לאין מחקה האקדמינו בעלות בעלים בני בקר אל היואר אדר תקר קדוש:
ופרתיך על יצועי בעבות נסכך ארנון חסדק לפקר ובלילה
טובה. באשמורות אהגה בך חרודתי ליום באו אבל ואיז
נחתות ידידיו. ישרים דרכך יי חסדיי מעבריו. כי יי אויב
משפט

ויצר לשבת שניין יום כפור לסתות

משפט ולא יעוזב את חם דיון טונתי בל עלייו מעשו פלאים
ונוראים . מלמד פושעים להוציא ונותן חן ליראים טוב
וישר יי על בנו וורה חטאיהם מאחר יקרת על השמשה החופפת ירידך זכר
טיב נברת יספת לנו כי נברת קדוש : יען חרדה רעים מאימת
משאך . רעה מיום תקע נשאה . טוראיך . רגזה לך
לקראת פואך בטוב לב מלך וכרכבת ירידך . ויתרת במקצת
פשי יידיך . לעזע העש הזה בגודל חסידך לקרותו
קרסתוי בערת רצון אפגנישחו . למן שם כי בחטאיהם
דרשתיהו . ולחלח לעוני כי רב הוא : מאני יפיק רצון נברת
פי יעשה למגעיהם . לזכאו ישקו מניות פיוו . במשפט הראשון אשר הייתה
משקתו קדוש : מאן באתי בשם י לשחר את פני הארון יי יום
ענות נפש משנה ויחרד כל העם אשר במחנה נשאת לכל
עון וכל חטאיהם בנוק כולם . ותשלה במצוות ים כל
חטאיהם להתעלם . לא יוכדו ולא יפקדו ולא יעלו על לב
רעולם שמתוי לך מקום בלבני מסילות בית זנול בנירות לך
ספוני היכלות ורעת אליהם מעולות : קדרבי אווי יידי רצפה
רצפה פניעיך . سور לין בית עבריך נאמן לפניך ומה מהניך קדוש :
ערחת על פשע מנת חקלך וענתק מרבני ולא כמי גורך
ולחלח לעמך אשר חטא לך פרקליט רצית הצבת
ציונים . תקופת השגה ראש לשנים . אין זכרון לראשונים :
צדקה משלך חננתנו בדריניך . שרבית כף חומר הוושטת
סנסיניך . ושובע שמהות את פניך : מאוי ירען כי אתה תומך
אורלים . לבני ובשרי לא ימעו ולא יסור צלים . צור לך ותליך לעלם קדוש :
קשרתיך

ווצר לשנת שבין יום כפור לסתות ז

קשותיך אחבים לא בדרך חשך למשמע אוני . וענין לא
ראתך אך לילה בחיוני . את המלך יי צבאות ראו עיני :
רकמי שיר לרקמות בפי תמכו פלה אדר למלך היבוד נודע
בכל פלה . תכוונה בהיכל המלך : שפטינו ישבחונך וכפי
מהדרך לא יהלוך . משכנותות גנולך לא יובלוק . השמים
ושמי השמים לא יפלברוך : פיי יתן אוטר המבשר ירייו . גרי כב
לו כי עולם לעבדי . אשר נמלם ברחמי ובארץ קתוש : שוויתיך
צמד פתיר על ורועי לצמוד . מי לי בשמי ובארץ זולחה
אחמד . הימה יאנדו ואמה תעמוד : תניל נפשי באלה נבואה
מעל נבואה . מתנישא לכל ראש רמים זהווים . מלך גדור
על כל אלהים . תבענה שפטינו תחלח אבל דומיה תפארתו .
ובכבוד אלהים הסתר דבר אין קז להורתו מי ימלך גבורות
וישטיע כל תחולתו : מה אדר שקד יי רוכ מעשיך יעירך . משות רוח
ודור אבי וקמי ייחוך . על כל עמים יהודך קחש : הכל יעור ובואן של חול . ואם
יש ברית אומרים אופן וולת של ברית אלהיכם של ברית . א' של יט ואין מוכירן נשמהות למנחת
א"א צוז :

מעריך ליל ראשון של סוכות חיבר רבינו אליעזר :
אתה לבך עתיות אור רבלה . זהר רקיע נחית בדוק
למעלה . רקעת הארץ נבול קבעת בתחילה . יום
ליום יכיע אומר ולילה לרילה : ב"א המעריך ערבים . עד אל הספר פמנו :
הנה אהבתו אתכם חשחתו אבותיכם . קדושים טהורין
נתחי חכמתכם ופינחכם . בחרו לכם חוקים ומשפט
תורתכם . כי מהבת יי אתכם : ב"אי יוכ' עד לרענו שירה :
אורח

מעריב ליל ראשון של סוכות

אורה חיים שבע שמחות. את פניך נעימות והצלחות; ג'ה;
 ביטך נצח לנצח לשמחה. להיות בי מבטח; ב'ג' הסכונות:
 גנון והצליל בעופפה. על כל בכור חופה; ב'ג' הסכונות:
 רבקתי בעידותיך בצרך לשובכה. זכר צדיק לרברכה; ב'ג' מסכנות:
 העבר חרפתך אשר ינורתי. ראה פי פקדיך אהבתו; ב'ג' מסכנות:
 וסבחתיה לנו לצל מלחרף. תקתו יהיה לאך; ב'ג' הסכונות:
 זכור הוצאה תי אתם לעודדה. בעבור תהיה לי לעודה; ג'ג:
 חלה עשרה ועשרים בחכמים. בסכונות תשנו שבעת ימים ג'ג:
 טבום שלש דפנות חזקתו. סתרו סביבותיו סבתו; ב'ג' מסכנות:
 וידעו שבעה במשקה תחשבו. כל האורה בישראל ישנו ימינו; מסכנות:
 כל סכך אל מרונה להמש. ולא ייכס שרב ושם; ב'ג' מסכנות:
 לצל יומם סבך טהור מושביך. נאספיק מגנין וטיקיך; ג'ג:
 מנדורי הארץ וילא מעשו צלך. חנ הסכונות תעשה לה; ב'ג' מסכנות:
 גויה בלא תנאי ועידה אסורים אף בתנאי. חנ הסכונות שבעת ימים ליעי;
 סבה בשירה מדדרת ומונולבלת. אקססבת דוד הנופלת; ג'ג:
 עשהם בה עראי קבוע עליות. והזאתנו מן הבית; ב'ג' מסכנות:
 פנה בלי מאכל ולא בלי משקים. אכלו מושנים ושתו מתקים; ג'ג:
 צוה לישן כל איש בסבתו. העם לאכול ושתה; ב'ג' מסכנות:
 קריאה ולא נירסה להעמיד. צוה יי אלהיכם ללמד; ב'ג' מסכנות:
 ראו גור בספה קטנה במחוזה. צאו מן המקום הזה; ב'ג' מסכנות:
 שכותבו סבה דוד עוד לחוזות. תשמור את פל המזעה החאת; ב'ג' מסכנות:
 תשמחו באربع מינים בתרעץ. ארבעה הם קני הארץ; ב'ג' מסכנות:

מְעֵדִיב לַיְלָה רָאשׁוֹן שֶׁל סֻכּוֹת ח
אֶרֶץ יְרָאָה בְּכֶסֶא עַלְהַבְּתְרֹעַתּוֹ. לְפִנֵּוּ רַעֲדָה בַּיּוֹם נֹרָא
מְגֻעָרְתּוֹ. עַמְרָה וְשִׁקְטָה זְכָרָה יוֹם כְּפֶרְתּוֹ. טוֹלִיק
לִימִין מְשָׁה וְרוֹעַת הַפְּאָרָתוֹ: גַּלְהָ בִּנְהָה מִנְמָרוֹ וּכְיָ

זְכָרָוּ תּוֹרַת מְשָׁה בְּשִׁמְחָה לְקוֹחָ. רַגְנָן עַצְיָה יְעַרְבֵּלְיָגְנָלְ
מְקוֹחָ. הַרְסָם וְעַרְבָּה לְוָלָב וְאַתְּרוֹג מְלָקוֹחָ. לְשָׁבוֹים
דָּרוֹר וְלְאַסְיָרִים פְּקַח קְוֹחָ. זֶה צָוֵר יְשַׁעַנוּ פְּנֵי פָה וְאָמְרוּ יְיָ יְמִילָה לְשָׁלָם

נְשָׁר: נָאָמֵר כִּי פָרָה וּכְיָ
קְחוּ מִסְרֵי וְאַל בְּסֶפֶת בְּנֵי. טֹוב טָעֵם וְדִעָת אַצְדִּיקִיכֶם
בְּחוֹנוֹן. נְקִיּוֹן לְסִובֵב תָּמוֹר קְרַבְנֵי. עִם הַקּוֹדֶשׁ גָּאוֹלֵי יִיּוֹן:
בְּרוּךְ אֲתָּה ה' גָּאֵל יִשְׂרָאֵל הַשְׁכִּינָנוּ וּכְיָ

חַסְדָוּ בְּצִילָוּ בְּסִכְתָּה שָׁלָם בְּגַלְילִים. וּרְעֵה הַשְׁלוֹם יְפֹוּ פָעֵמִי
רְגַלִּים. קְנַאתִי לְצִוְּן אַכְפּוֹל כְּתָזְבֵּת בְּפְלִילִים. אֲדָבָרָה
נָא שְׁלוֹם בְּךָ וְשִׁבְנָתִי בְּתַחַת יְרוּשָׁלָם: בָּאָי פָּרָס סִוְתָה וּכְיָ

קְרוּשָׁה לְמוֹסֵף יוֹם רָאשׁוֹן שֶׁל סֻכּוֹת:

נְעָרִיךְ וְנִקְרִישָׁן כְּסֹוד שִׁיחַ שְׁרֵפִי קְדוּשָׁ הַמִּקְדָּשִׁים שְׁמָךְ בְּקֹדֶשׁ בְּבָתוֹב עַל
יָד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קְדוּשָׁ קְדוּשָׁ וּכְיָ
וְחִיוֹת אַרְבָּעָ אָשָׁר בְּסַעַם עַוְמָסּוֹת. בְּפָנָים בְּכַנְפִּים בְּרִינְיוֹעַ
מְיוֹחָסּוֹת. גַּטּוֹלִים אֲקַחַת אַנְדָר רִיבּוּעַ עַשְׂתָה. דְּשָׁאִים
בְּסַלְאַל מְנַשָּׁאות. הַכְּלִי אַשְׁמָות בָּאוֹלְכָסּוֹת. זֶה וּבְעַמְּסָתָם
אַחֲלָל בְּסַעַם בְּמִשְׁוּשָׁות. קְיָה בְּרַצּוֹא וְשׁוֹב בְּשֹׂא הַזָּד בְּמִסּוֹת:
לְשִׁמְתָּם בְּרוּךְ יְאָמָרוּ: בְּרוּךְ בְּכָדָר יְמִיקְמוֹ וּכְיָ: וּעַמְּדָה זְכָרָה לְמוֹנוֹ נְסָעַ
סְבָחָה. חַנְן עַל פְּנֵי עִיר וְנִטְחָה סְבָחָה. טָעֵם מְצֹוֹת יְדִיעָה בְּסָבָחָה.
וְלְדוֹזָה

קדושה למשפּט יומְרָאשׁוֹן של סוכות

ילדוּ בְּחַפְשָׁה רָאשׁ חֲנוּ סִבְבָּה, כּוֹסֵוּ בְּעֶבֶים וּכְרָסִיבָה ^{חוּ לְכָנָה}
בְּאַבְרָתָךְ עַלְיָנוּ סִובְכָּה. קוּחַ מְשֻׁכְּבִים אַחֲרֵיךְ בְּלֵב שְׁלִימָ
לְהַלְכָה: שָׁמַעַ אָוֹרִים. שָׁמַעַ יִשְׂרָאֵל וּכְיָהִ: וְאַתָּחַ מַקְרָם תָּאַבָּת
שְׁלוֹם. נִיסּוֹךְ מַלְוָכָה נִסְכָּתָה שְׁלוֹם. סִוְתְּרִיחַ מַהְרַ גְּמוֹלָתְ
לְשָׁלִימָ. עַמּוֹסִיק לְאַגּוֹד מִשְׁאוֹן לְהַדְלִים ^{חוּ פְּדוּיָם יִשְׁבוֹן בְּשָׁזָן}
לְהַעַלְמָם. קוּחַ צָחוֹת הַשְׁמִיעָם מְאוֹב לְהַצִּילָם: יִתְהַיֵּת לְכָס לְאֱלֹהִים:
אַנְיָה " אֱלֹהִיכֶם : וְאַנְחָנוּ קָמָנוּ בָּאוֹיִ נִצְחָק לְהַלְלָל . רַצְחָנִיב
שְׁפָתִינוּ בְּמַפִּי עַוְלָל . שְׁבָעָה וּשְׁמֹנָה לְךְ אַתְּחֹלָל . שִׁירָוֹתִיךְ
אַפְּיעָה וּגְבוּרָתִיךְ אַסְטָּל . קוּחַ תִּסְכִּית שִׁיחָנוּ בְּעַמְדִינוּ לְפִנֵּיךְ
לְפָלָל . קוּחַ בְּשָׂור עַוְרִין אַתָּמָ לְהַלְלָל : אַדְיר אַדְרִינוּ :
וּבְרָכֵי קָרְשָׁה בְּטוּב לְאָמֹר : יִמְלֹךְ ^{חוּ} לְשָׁלָם אֱלֹהִים צַיֵּן לְדוֹר וּדוֹר הַלְוִיָּה :

מַעֲרִיב לְשָׁמִינִי עַצְרָת חִינְכָּר רְבִינָו אַלְיוֹזָר בָּן רְבִי יְהוּדָה :
אַרְחַמְּךָ ^{חוּ} חִזְקִיָּאָתָה מִשְׁנָגְבִּי. לְנוֹיִיסְפָּחַ נִכְבְּדוֹת צָור לְכָבִי.
עַמְּךָ רָאַחְפָּצָתִי אַלְהִי אָבִי. נִפְשִׁי אַוִיתִיךְ בְּלִילָה
אַפְּרוֹחַי בְּקָרְבֵּי : ^{בָּא'} המַעֲרִיב עֲרָכָם : אַהֲבָה עַלְמָ וּכְיָהִ
וּרְעַ קֹּדֶשׁ תַּעֲשֵׂו בְּמוֹעָדֵיכֶם מַלְרָקוּב . רָאוּ תְּהִוָּה שָׁוֹנוֹת
בְּשְׁמַחְתָּכֶם לְנַקּוּב . פָּר אַחֲרֵ בִּינֵי וּבִינֵיכֶם מַלְעָקוּב .
וְאַוְהָב אֶת יִעָּקָב : ^{כָּא'} אַוְהָב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל : אֶל מֶלֶךְ : שָׁמַעַ יִשְׂרָאֵל : אַסְתָּה וּאַסְמוֹתָה וּכְרָה :
אַתָּה ^{חוּ} לְבָדָק אַגְּעִימָךְ . אַרְוֹמָמָךְ אָזְדָה שְׁמָךְ : ^{בָּיּוֹם} הַשְׁמִינִי עַצְרָת :
בְּנֵי תְּנֵן חָלֵק בְּנַתִּינָה . לְשָׁבָעָה וְגַם לְשָׁטָוָנה : ^{בְּרָעָה}
גַּסְחָנִינוּ וְתַעֲשֵׂה בְּמוֹעָדֵיכֶם . עַצְרָת מִתְּחִיה לְכָם : ^{בְּיָמִים} בְּשָׁמִינִי עַצְרָת :
דוֹדִים נִתְרֹה וְגַסְעָוד בְּמַחְזָה . זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה :

הנה

הנח סעודה קטנה להתרץ רחقت בכל קצוי ארץ: ביום השמייני עצרת:
 ונשמחה יחד ברוחם כמהים השמיינו כי ברכו אליהם: בפ"ג:
 זירנו גענצה משוקתו עליי קוה קויתי אל יי' וויט אלוי: בפ"ג:
 חסין רמות מיס בסודך טוב עשיית עם עבדיך: ביום השמייני עצרת:
 טרחות דורך קשה לרבעיך נר לרגליך רבריך: ביום השמייני עצרת:
 יספת לנו יי' כספת יספת לנו נבגדת: ביום השמייני עצרת:
 ביבשם יום אחד ואיווה גרש הנפשי להאבה: ביום השמייני עצרת:
 לי' עצרת וליעקב חבלו דודו ליזאנירו: ביום השמייני עצרת:
 מסרנס לנצח על הנחלות להקים ארץ להנחלת נחלות: ביום ע' עצרת:
 בעילות שתים בשותף ולחברה סטוק לבו לא יורא: בפ"ג:
 עצרת פור קשב הבאר פתח רבריך יאיר: ביום השמייני עצרת:
 צוח לעולים בריתו לדורות קדרמו עיני אשמורות: בפ"ג:
 רמו לנסך מים באחים שופך בו על נדיבים: ביום השמייני עצרת:
 תשמחו עמי ותוציאו מאסן ושבאתם מים בשנון: בפ"ג:
 אשרי מי שראה שמחת בית השואבה רעוות נשים ירדנה
 לתקן מצוה חשבנה הנשים מלמעלה ואנשיים
 מלמטה בישובה שנון ושמחה ימצא בה פילה ברינה בשפטה
 רביה ואמרו כלם מי כפונה עד לפני משה מנורת זהב כולה וספלים
 וזה ארבעה וסמלות ארבעה לכל אחד יעלו בתרוועה
 ואربع עלידים ספיחי כהנה יצרלו להכפיעה ושבאתם מים
 בשנון ממני היושעה זה צור ישענו פcio פה ואמרו יימליך לשלום וועיד
 עד חוק טמפני: ושבון מהך ועשרה לוג להעלות במקני ייספו
 ענויים

מעריב לשתיו עצרת

ענויים שמחה בפיו וכרכור בבית עדרני אם אני כאן חבל פאן
שם עוני בני אמר מלך ישראל וגואלו אני יי' בא נאל ישראל:
השכינו וכו' סנה שלומי: הלוים בפנורות ובגמלים ובמצלחות מנצחים
ב恰צירות ובלי שיר יחד משבחים. השיבנו אלק לשבחנו
בירושלים היהות נזחים. וישב עמו בנווה שלום ובמושבות
מפטחים: אדברה נא שלום בך ירושלים החביבה. בך מדבר
נכברות תוכך רצוף אהבה. ניל חמשה ווששה חליל בית
השואבה. דעת רוח הקודש שואבן מצוחה חשובה. הנרה
בגנן המגן בשכון מלפק בחתאה. ולך יקרادرושה עיר לא
נעובה: זריזים יורדים בעוזה תיקון גדור לחדר. חזוק טנורת
וּהב גובה חמשים בגודש. טכום ספליים בראשיהם ובסמלות
זקופות לחדר. ודרים מושגחים לוג לאחד באדרש. בך
חצר בירושלים מאיר להגיל בקדש. לבשי בגדי תפארתך
ירושלים עיר הקודש: מركדים אנשי מעשה באבקות אש
בגילם. נצח מנצחים חסידים ושבים כל רשותם: ששים
בכל בורי קרון לשיש בחלולים. עוד תעדי הופיך לעצאל
בצללים. פיהם פתחו לשמחה יפי פעמי נעלם. ציון גלי
סאדר הריעי בת ירושלים: קול ששון קול שמחה ירונו רוחבר.
ראה עמק ונחלתך נתונים בעול בגד. שכן שבינתך בניתם
וקבץ שה אובד. מעשה במוועדים תחתנו במתך שנת
העובד.anca לך כי בשמחה עולם בחיק רזבך. לפאר
מקום מקדשי ומקום רגלי אבגד: עירך מציון שלח וכא רצון
גואל. רקטן לאף להצעים ולבנות בית אריאל. בנה הר
הבית

קדושה לשחרית דשミニ עצרת יוד ג'וח מקום החר אל רבינו יהודה יונילו באלהיהם באכרצה צואל. חיקו ואמצו בניצוח השמינית להוואל. שאלו שלום ירושלים שלום על ישראל : בא' פוקס סיבת וכו' :

קדושה לשחרית דשミニ עצרת מרנוינו אליעזר הקלייר : אופרים אום כאישון כאשר נדפס במחוררים . וא"א לא אופן ולא וולח א"ז של חול . (ואם יש בריות אמרים אופן ווילח של ברית א"ז של י"ט אלהים של ברית) וכשסונה עשרה אומרים זה היוצר : ברוך אתה יי' וכו' מסור חכמים ונבונים ומלאך דעת מבנים אפתחה פי בשייך ורננים ליהודים ולהל פני שוקן מענים :

אהות אשר לך כספת . בזום טובה לה טוב הוספת . נירל יום שמינו עת חקפת דגון לנוייספת : הנעלסת במשוט שטונה . ונמתה תן חלק לשכעה ונעם לשטונה . זמן אביב שבעה מונחה . חוק אסיף חנוג עד שטונה : טוב בשבייע לך עוזירות . יחד בשミニ ספק נעצרת זו בושר פיקודיך שומר נוצרת זו ליחליך להלך ביום שמינו עצרת : תחולותיך אמליל לך אתחזיל זו בקריאת היל מגני אהיל : בא' מנ אברהם : אה גבר ווכ' :

מוחתם בטבע שטונה , מכת רצוי משםנה בענף בגדי שטונה ניחח בס אב לשטונה : שיות הץ בלבד אחר . שריגיו העלו בראש חמיוchar עזק סביכת אויל ורץ רד אחד עימתו במופר אחד ואיל אחד : פורה סגיא כחרא נספחת פועל בטורה על בנאמצת זו צדקה טוב מעט רצית צוויי עולה אשר בה נרצית :

קדושה לשחרית שמינו עזרת

פְּרִים נְשָׁלָמָה שְׁפִתֵּנוּ בֶּעָזֶר אֲסִיפְתֵינוּ עַרְבָּשִׁיחְתֵינוּ
בֶּטֶל תְּחִי לְחַחְתֵינוּ בְּאֵ' מָחִיה הַמְתִים :

קְהֻלָּת אַתָּנִים נְעֹצֶר בִּירָח אִתָּנִים נְגִינּוֹת לְצֹר נְזִתִּים
בְּגַן חַיְתּוֹנִים רְגִשּׁוֹ שְׂמוֹנָה וְשְׁבֻעָה עֲוֹלָצִים בְּכִורָת
שְׁבֻעָה מְפָאָרִים נְיוֹשְׁעָה תְּשֻׂרָם שְׁעָה שְׁרוֹמָרָאש אַמְנָה
סְלִבוֹא חַמְתָּ בָּא בְּאַמְנָה חָלִים וּמְסִלְדִּים בְּאַמְנָה בְּחַנְגָּן
שְׁבֻעָה וְשְׂמוֹנָה תְּפִפּוֹ לְאֵל מְשִׁיעָם וּבְשַׁבָּע רָאִיה אָז
הַוְשִׁיעָם חַי בְּרַכְוֹ נְגִידִים בְּשִׁירְמוֹנוּם וְדַץ בְּשִׁמְינוּ שְׁרָח אֶת
הָעָם יְמִלוֹן יְיָ לְשָׁלָם אֶלְתָּה צִוְּן לְדוֹרוֹדוֹ הַלְּילִיה אֵת
יִשְׁרָאֵל אֵל נָא :

הַטִּיבָה לְטוֹבִים בְּעֵצֶר שְׁמָחִים לְבִמְטִיבִים מְשִׁלְמִינְדרִים
סְפִיחִין נְדִירִים קְוָרָאִים מְזֻעְדִּים וּצְוָר מְעוֹזָם מִיחְדִּים
קְרָבָן פָּר יוֹשָׁפָר וּצְדָקָ אִיתָן יְסִופָר פְּדוּיָאֵל וּשְׁיָאֵל
יְזִכְרָבָן גַּעַשָּׁה חִיל אַיְל בְּכִבְשִׁים שְׁבֻעָה רְחָס יוֹלָדָת שְׁבֻעָה
זְכוֹר לְפָצָז עַזְוָעַט עַוּרוֹת עַזְוָים וּסְעָר שְׁעִיר בְּנִיתָוחַ שְׁעִיר
וְאַהֲבָה תְּעִיר וּבְשָׁם מִיּוֹם הָעִיר חַוקְדָש נְזָרָא וּמְרוֹסָז קְדוֹשָׁ
חַקְיָקִין בְּאוֹת שִׁמְינוּ יִנְצֹחַ על הַשִּׁמְינוּ בְּעֵירות בְּשִׁמְינוּ קְדוֹשָׁ :

אֲדוֹרִי מְשִׁבְעִים זְעוּמִ שְׁבוּעִים יִעַלְוּ מְשִׁיעִים : לְסִוכְבִּי
שְׁבֻעָה רְעָה בִּיד שְׁבֻעָה בְּגַטְיו שְׁבוּעָה : עַוְרָבִי לְהַ
שְׁוֹעַ רְהַלְלָך בְּיָם שְׁבֻעָה עַלְצָ שְׁמַחוֹת שְׁזָבָע : זְבוֹרִי מְשִׁמְנִים
בְּטוֹב רִיחַ שְׁמִנִּים לְסִנוּלִי מְשִׁמְנוֹנִים : רְבּוֹז בְּשִׁמְינוֹן בִּיד
נְסִיכִים שְׂמוֹנָה חֹגְגִי שְׂמוֹנָה : בְּנֶרְצָח בְּשִׁמְינוּ חַתּוּמִי בְּרִית
שִׁמְינוּ יִרְצֹק בְּשִׁמְינוּ יְלִידִים סְוָה נָסָעִי סְוָה נָסָעָם סְבָה
רָאָשִׁי

קדושה לשחריות שמינו עצרת

יא

ראשי נסוכה באברתך סוכבה תמור צל סוכה: בצדך יין
נסוכה גנוול נסוכה זו מזו חשוכה: يوم עזר עמו ונקייה עמו
ברגנל נועמו: קרבן לעצמו פיס נפני עצמו עבורה להעצים:
יודע לחושבי שמו זמן חק לשמו להזכיר גבורות גשו:
לחוננו גילים הוחק לברגלים היהות במעגלים: יהו גילים
לפיס רגילים חזור בברגלים: רכידת גילים כונן לריבית גלים
וישישו גאולים: חון מנן אל נא: ביום השמי עצרת. תת לך עצרת.
אום באישון גנארת קדוש. ובכן לזרעלה קדושה כי אתה קדוש ישראלי ומושיע:
אללה עשיהם ואלה תעשו. וכימס הארחה באלה ובאהלה
תעשה. וערוונים על כל תעשו. ומעלה מערלה
תחנשו. ועל כפים תחנשו. ועוד בל תחנאו. ומנשאים
לא תנסו. ובכוודוביה להתנסהו. ובגנטו תחנסו. ובאברתו
תחססו. וצורים אשר אתחס ניסו. בלבד קרן יכיסו.
ושוסים אשר שאירבס שסו. כמו מים מסוסוכמו שנלוּל
יומסו. בטיט חזות ירמסי. בענרה. וצירה באפר יעשו;
ותוכוק והחומר שמניות סטמיה משנigkeit בישימון פנית. וראשי
משורדים יחסוה שמניות והיא רבעית והיא שמנית. ועל כי
איה ברית שמנית. נקראה לשומלה חווים שמנית. וערת
יושליך ארצה שמנית. יוסף לכבוד נומה שמנית. למנצח
על השמנית; וצאייא אבן מל לשמנונה. השמחים בשמחת
שמנונה. ועווצר שמנינו גנאלו מעטמים שמנונה כמו גנאלו
ממוחם שמות שמנונה. מטשmini פול נקוב שמות שמנונה.
ובמו נתן חלק לשבעה והוגם לשמנונה. באביב שבעה ובאביב

שמנונה.

יוצר לשחריות שמני עצרת

שְׁמֹנֶה, בֶּן יְחִזּוֹ רֹועֵי שָׁבָעַ וְגַסְכִּים שְׁמֹנֶה, וּמוֹתֻה
 בְּתוּכֶם חֲשֹׁק מִשְׁמֹנֶה, וַיְבָרְכוּם בְּרִכַּת שְׁמֹנֶה, וַיְגַלֵּה אֱפֹוד
 שְׁמֹנֶה וַיְקַח פֶּר מִן שְׁמֹנֶה לְדָרְטָאת נָסָף לו אַמּוֹת שְׁמֹנֶה
 וְאֶזְרָכוֹם יָבֹרֶךְ נָם הוּא שְׁמֹנֶה וַיְסַבֵּב הַיְבָל מֶרֶאשׁ אַמְנָה
 וּמִפְּעָרָב תָּאִים שְׁמֹנֶה וַיּוֹתַל לְמַשְׁכֵן עִזּוֹת נְאָפָנה וּמִפְּעָרָב
 קָרְשִׁים שְׁמֹנֶה בְּתַחְכּוֹ עִדּוֹת נְאָמָנָה: עִדּוֹת לְצִדְקָת מִסְנָה
 וּבָמוֹ מְאוֹ שְׂרָת שְׁכִינָה בֶּן אוֹ עַתָּה תְּהִיה שְׁכָנָה: בָּמוֹ מְאוֹ
 בְּקָהָל חִסְדִּים שִׁירָה שׁוֹרְדוֹהוּ. בֶּן אוֹ עַתָּה שִׁירָה יְשׁוּרָה
 בָּמוֹ בְּשָׁמַנִּי לְמִלּוֹאִים בְּאַישִׁים רִצּוֹהוּ. בֶּן מִשְׁמָנִי וְהַרְאָה
 בְּבוֹחִים יַרְצֹחוּ כָּמוֹ בְּטוּב לְבָב בְּשָׁמַנִּי יְסַלְּדוֹהוּ בֶּן טָנוֹי לְבָב
 בְּשָׁמַנִּי יְסַלְּדוֹהוּ כָּמוֹ בְּעִצְרָת שְׁמָנִי נְעָזָהוּ בֶּן עַל הַשְּׁמִינִית
 בְּנִינִית נְצָחוֹהוּ כָּטוֹב בְּשִׁמְחָת בֵּית הַשׁׁוֹאָבָה דָּרְשָׁוֹהוּ. בֶּן
 בְּשָׁזָן שְׁאַיְנָה יַדְרֹשָׁוֹהוּ כָּמוֹ בְּחַלִיל חַמְשָׁה וְשָׁשָׁה חִילָלוֹה
 בֶּן בְּחֹזְלִית חַלִילִים יַהֲלִלוֹהוּ. כָּמוֹ בְּקָרִיאָת הַלֵּל הַלְלוֹהוּ. בֶּן
 בְּקָרִיאָת סְפִירָה יַהֲלִלוֹהוּ כָּמוֹ בְּמָאָה וָעֶשֶׂרִים וְשָׁרֶשֶׁרָה
 הַלְלוֹיִם עַל זָהָב בֶּן בְּשִׁירָה שְׁשִׁים סְעִולּוֹת יַעֲלוֹהוּ בְּאַלְיָם
 יַאֲמִרּוּהוּ בְּנִירְקִים יַגְרֹכוּהוּ בְּגַדְוִים יַגְרֹלוּהוּ בְּרוֹהָרִים
 יַדְעוּהוּ בְּהַמּוֹלה יַהֲדֹרוּהוּ בְּפָתִיקִים יַוְתַקּוּהוּ בְּוַיִּקִים יַזְמֹרוּהוּ
 פְּחָדִישִׁים יַתְקַרְוּהוּ בְּטֶפֶסְרִים יַטְעִימֹוּהוּ בְּדִידּוֹן יְשָׁרוּהוּ
 בְּכָרְבוֹנִים יַכְתִּירּוּהוּ בְּלֹחֶשִׁים יַלְהַשּׁוּהוּ בְּמֶלֶאָכִים יַמְלִיכּוּהוּ
 בְּנֹצָזִים יַצְלָלוּהוּ בְּסַבְיבָיו יַסְבְּכוּהוּ בְּעַטְרָת יַעֲטְרוּהוּ
 בְּפְלָאִים יַפְאַרְחוּ בְּצָבָאות יַצְלָלוּהוּ בְּקָלִים יַקְרָאוּהוּ בְּרָצָא
 וְשׁוֹב יַרְגְּנוּהוּ בְּשְׁנָאָנִים יַשְׁבָּחוּהוּ בְּתִלְתְּלִים יַתְאָרוּהוּ

באראלים יאדירוהו בעירין יבלכלוחו בקרויישן יסלדרוהו
כאופן גנגל יאשרוהו בחירות וברובייחסנווה במראה בזק
יגיעימוהו במראה חشمل יוכירוהו במראה הקשת יצחצחווה
במראה גונח יכנווה במרובע פנים יעריצווה בעטופי יש
ישש יקרויישוהו . וכחכו על יד נבייריך וכו' :

בשבת בראשית ויום ראשון דשבועות אמורים זה קודם
מי ידמה לך :

מי אדריהוד עליו הועלם . במקוב ביום נרא' שית ברית עולם ;
מי גאות לבשו והוכלל בכרכור . במקוב ביום רין דור המכול ;
מי התאזר עוז . במקוב ניוס וועדר מתן עוז ;
מי שפר בגלו מיס חנושים . במקוב ביום תפארת עשרה
לבושים : מי ידמה לך . עד שכח נותנים : ביום ראשון דשבעה אין אמורים זה ;
אשיישת שלוחתו בקטב תלה . אשיישת להגין בתיחוח
קרוילה . בהיר מרתחיו מתח בשמלה . בעים דים
אך מלנוללה . שיתת וניסוס ובצע ושבת . ששה בשכלה
שבעיעו שבת . תרמו כמעשר לנצורי בבנת . תודה לצלצל
לנו שבת : שכח נותנייטו :

מאורה לשבת שני של חנוכה :

יום הוודו ובכבודו ונחת ידו יראה : סתנשא על פסא כל
נשא . ולא גלאה : או נראים נראים . על נאים
מתגאה : לך נברכה ונברכה . לדברך נשתאה : שיר עוגבים
ככרוכים

מאורה לשבת שני של חנוכה

כברונים מעריבים . קול נאה: ורב מהיות קול בכיוות להיות
לב נאה: אל ביתו ועדתי . ייחיש עתידות למו . שיר ערד
קרוא ברוך בכבוד יי ממקומו : עוזה עש . וחגעה קול רעש .
לכניתה: ונחכמתה בסיל וכימחה . תקשורת עדניתה: גם
חימש . מאור שםש . עד אטש . יכוננה : אונגר . צלעןר .
אל עבר פניה: ובזופל . הערפל . שם מאפר . עגניה : يوم
וילו אל מהוללו . נפשי לו רגניתה: היא חמלר . יומולדיל .
ותהיל ליום קומו: ושיר ערד קרוא ברוך . בכבוד יי ממקומו
קול נועם הפעם כל העם . מקצתה: שמו צופים . וצפצופים .
בשיר שרפאים . ירצה: דבר לאטי . ומבטיו מספטו לאורייזא:
קחה מנחה . משולחה . מוצאך חיים מזא: ובקדושה .
משולשה . רגה חדרשה . לך אפצה: בתרועה . נברעה .
מרעה לך פוצה: מאת עמו בעבור שמו . הווד נועטו . אספירה
במו: שיר ערד קרוא ברוך בכבוד יי ממקומו : ברון רעים
אוירעים . לאל רעים : חמוץ גלגול : ושרפים . לארפם
ודצופים . ליר מענגל : ומלאכים . נמלכים . ממלאכים . לדב
גדגל : ושר שרים ומשרים . קחה שרים . עשו מסנגל :
ועטרת כוורת . לראש כוורת . ברית ויגל : ובכבודו לעם
ירדו . בכס הווד . בעמוגרא : בני אלים .
ואראים . שואלים אלהיטו : שיר ערד
קרואה ברוך בכבוד יי ממקומו :

וחחיות ישورو וכו'

ווצר יום אחרון של פסח חיבר רבינו מאיר ברבי יצחק: וגו'
יוושע אוֹר יִשְׂרָאֵל אַיִמֶתּוּ מִיד כּוֹבְשִׁים מִבּוֹר בְּרַזֵּל שְׁמַתָּה פְּאַרְוֹנִים קְשִׁים כִּצְפּוֹר
נְמֻלְתָה טְפַח יוֹקְשִׁים: בְּעֹבוֹר זָאת רָאַתָּה עִילּוֹף כּוֹבְשָׁה אַמְנָה מִרְקְטִין וְתוּבִי
וְרַב לְחִבְשָׁה וְחִרְאָ אַיִבְתִּי וְחַכְפִּיתִי בְּוֹשָׁה: וַיַּרְא נְרוּלוֹת נְלִילִים מְאַתִּים וְחַמְשִׁים
מְמֻנִים. יִקְרֵר רֹוח וְקֹדֶשׁ הַוּלְבָשׁוּ בְּיִמְתָגִים. גּוֹי צָדִיק שׁוֹמֵר אֲמִינִים: מִרְאֵשׁ אַמְנָה
בְּרַשׁ יִשְׁנַחַלְתוּ. בְּרַבְיָוּן עָזָעָאֵי חַתֵּם קְדוּשָׁ מִלְעָתוֹ וַיַּאֲמִינֵנוּ בְּרַבְרוּ יְשִׁירּוֹ תְּהִלְיוֹת
קְדוֹשָׁאָיו יִשְׁרֵךְ דְּגַמְתָתְחִי וְעַל הַשְּׁמִינִית הַדּוֹתָא רְאִיוֹת לְנָאָה וּמְשׁוֹבֵחָ מְרוֹתִי חַמְדוֹת
בְּפִשְׁלָל פִּי אַכְיָעָחָרוֹת: חָדוֹר גָּנָאֵי וְגָנָתָיו שְׁבָח נְשָׁרָפְ בְּמַתְנָאִים נְתָנָאָה וְתָמָה
עַתְּדִיר נְהָרָפְ. וְהַאֲלָהִים יִבְקַשׁ אֶת נְהָרָפְ: עַזְיָזְבָּרָמְרָתְ הַאֲמִרָּנִי. וְאַמְרָתְיִוְלָמִדְתִּי
וְתְּפָאָרָת מְרוֹבָה. יִקְרָתִי וְחַכְרָתִי בְּסָוד קְרוֹזִים רְבָה: צָח וְאַרְוָם וְגַלְגָּלָה
מִדּוֹת שְׁבָח שִׁיְוִיתִי בְּמִצּוֹתִי גְּנוּתִי. אִירְשָׁנִי בְּבַת מְלָכִים לְנוּחוֹ לְיִתְיָוּ וְלֹא אַרְפָּנִי
עַר שְׁחַבָּאתִי. קְרוֹשָׁ: יְזִין עַטָּה בְּנֵבָה גְּנוּתָן לְגָנוֹרָוּ. לֹא שְׁעַזְיָק וְהַפְּתָבוֹ
תְּשֻׁבָּתוֹ בָּצָרוֹ. כִּי נְשָׁגֶב שְׁמוֹ לְבָרוֹ: חִיבָּת יִשְׂרָאֵל גְּרָמָה עֲגִינָן הַדְּמָיוֹת: וְהַשָּׁמָן
מִבְּכִיחָה מִהְרָה בְּשִׁתְיִ רְשִׁוֹתָו. מִשְׁׁוּמִי עַם עֲולָם וְאֶתְוֹתָו: טְכִסִּי גְּבוּרוֹתִי גְּזָה
בְּמִדרְותָן אֲוֹת בְּמִלְחָמָה נְאֹת מְאֹין וּמְסִפְקָה אֲפָסְנִיאֹת שִׁים שֵׁם יְיָ אֶצְבָּאוֹ: כִּי יִבְלָל
גְּנוּוֹת אֵל שְׁדֵי אֵין הָעוֹלָם וּמְלָאוֹ לְאֱלֹהָתוֹ בְּרָאִי רְוִמּוֹת בְּרָכָה שֵׁד בְּלִי דִי קְרוֹשָׁ:
מְרַבְכּוֹת יִקְשֶׁ מְטוֹתָה מְשַׁתְמָטוֹת מְלָחָב מִרְוֹן סְגִינּוֹת עֲרֵבָב בְּשַׁרְבָּב טְעֹנוֹת לְרוֹן
וְרוֹן אָדָם יִקְרֵר חָרוֹן: תְּהֻמּוֹת בִּיסְוָבְנָנוּ טִירְקָתָה כִּי גְּלִיק יְרוֹת חַז בְּגַן הַחוֹדֶה
גְּלִילִיק. צִינְרִיךְ בְּלִ מְשַׁבְּרִיךְ גְּלִיק: יְמִינָה לְבָאי עַולָם פְּשׁוֹתָה בְּחַסְרִי אֲפָנִיךְ
אַרְבָּה תְּתַעֲשָׂות רְצִינָךְ צְפּוֹנָךְ יְמִינָךְ וּוּוּשָׁךְ וְאָור פְּנִיךְ: סְחֻולָּתָה מְנִין לְבִשְׁיָעָז
גְּזָה הַאֲיָב הַרְעִין וְתַעַשְׁר וְתַכְתָּר בְּפִזְחָה הַנְּרוּוֹלה וְהַגְּבוֹרָה וְהַתְּפָאָרָה וְתַעַצְחָה קְרוֹשָׁ:
וּבְרוֹב נָאָונָק מְשַׁנְאָיד תְּרוֹסָם מְוַיל בְּנֵיכְ מְתִנְגְּרִים כְּאָלו לְגָנוֹרָה בְּכִיכְלָה וְלַעֲרוֹתָם
מְתַחְבָּרִים בָּאֵי לְעוֹרָת יְיָ בְּגִבְוֹרִים: נְמַשְׁלוּ בָּאָרִים בְּהִיאַת יְשָׁרָלִים יְזָרְסוּ בְּבָאָ
מְהַבְּנוֹת בְּקָש בְּעַלְעָלִים יְרִי חָרֵב מִנְתָ שְׁוּלִים: וּבְרוֹח סִיף הַרְתִּיחָ מְשִׁלְפִים
עַרְמוֹנִית נְלִקְבָּה וְלַעֲתִית קְרוֹשִׁים לְרִיחָנִי בְּשָׁמִים נְלִקְתָּה מְצָלָה יִם יִשְׁים בְּמַרְקָחָה:
מְלַב יִם לְבָהָן עֹשֶׂה אַחֲרִי תְּוֹקֵן לְבָרָת בְּגִאּוֹלָתָם יִתְנַשְּׁאָרָנוּ שְׁמִים בִּי עַשְׂרָה
קְרוֹשָׁ: אַפְר אַוְבָּעֵמָר אַחֲרִי פְּלָטִין נְאֹזֶת לְהִרְבּוֹת קָן הַמֶּלֶךְ לְתַפְשָׁ לְהַמִּתָּן

ווצר ליום אחרון של פסח חיבר ר比נו מאיר ברבי יצחק: בקבוקות הניה יביעין גפירים תרכות: פיו לכדו ובשפתיו בסיל נהלים עשו כבוזו להוריש עמק כלם. ורוחח הטובה נתת להשבילים: נשפט צורר בגאון וחרון מימינו לנכח באסאה בשלחה מהמשיח חמש לעקsha תריבנה הניה ברוחו הקשה: מלך אדריך לאדריו נגלה מסעים יהה ארירים רמה קול דרים רבים ארירים משברי ים קדוש: מי במוֹ קרוּבֵיךְ קָלְטוּךְ רַחֲקִיךְ בְּפָרוּ בְּדָבָלִים וְלָעֵתִיד בְּרַצּוֹת בְּעַלְבּוֹן בעיר מהתאלם אלהים יהוד עמים כולם: רב מחולל בָּל במדות נוראות רבות עשרה לאבות לבנים למלאות הארץ מצרים אראנו נפלאות: נתית שביל דין ממשים הארץ יראה פרוע לחיכים שבר שיתה נאה קוצי ארץ צדק מלאה: מגערתך אלהי חיל ועוות רכב וטוס נרדם אגדם מלוא פלך הכאב ייעו קדוש: נחיתת המכמת שעלים בחסר ושו מלאה ועל העבורת מתי יתבסם בשיה עיניך תראינה ירושלים נאה: שמש מלכים הנברית קרון עמק ומתרעמים וברוממה קרנות צדיק לש נזעים יי' מלך ירשו עמים: אז אדרום רפהה אחותה בשעה והחתת כתית בנשברת כתית השירה עתית מזמור למנצח על הנתית: מפני אוניות לוטי ולטוי נסער יאחים רשר ונמסו עמו נטהוער רם ונישא שוכן ער קדוש: הפל מלך יראה ופחד בך צרים להעיר קנייך חבר בקניןך שבך להסדר יי' אדרונינו מה אדריך: תבאיםו ותטעמו מפאת קרים ימה בשורות כרכימים ולא ינתשו עוד מנהלת מרים לך مكان לשבח שעלים: היבת יריות יבריך לדידיך קול מהיכל יקטרן מחריביו מorderיך מקדש יי' כוננו ירכך: מאותה יסוד שעולם נקבע במרץ רומים בתוקפת שנית טקרה לתרין מלך על כל הארץ קדוש: יי' מלך בהיכל פשטה בירום תחפש במלאן ניות שם תשב ותחפש אבירים בעגלי עמים מתרפיש: אז מלכות שם בכבודה תישר ידרקי ויתהלו בך מיתריך להעד יי' מלך שלם ושר: רומים במלכות ורע אבדם נאמניך בני יצחק יהוה ויעקב אמרתיך ובנה אשר נטהה ימינה: מפורש איחוד רוי שבר לבאו. התוב והמטיב יתרה אדריך ונאור. מקור חיים באורך נאה אוֹר קדוש:

וְלֹחֶךְ אֲדוֹנִים בְּעַלְוָנוּ בָּאָפָּ וּבָחָרִי . בָּךְ לְבָדָ נָכִיר בְּוֹאָם
לְהַצִּירִי . גָּלְדָ עֹזְרִי הַפְּשִׁיטָוֹ אַפְלוֹ אַתְ שָׁאָרִי . אַשָּׁא
עַיִן אֶל הַחֲרִים מְאוֹן יְבָא עֹזְרִי . דּוּכְרִים בְּלִשְׁוֹנָם הָוֹת נְגַדָּק
לְנִכּוֹחַ הַגְּנִשּׁוֹתָה בְּנִיקָ חַנּוֹת וְתִשְׁבָחָ שְׁכוֹחַ וּכְחַתִּים דִּיבְרִים
וְאַתִּי עֹזְסָ וּכְחָ . וּמָה עֹזְרָת לֹא בָּחָ : זְמוֹרוֹת אָפָם מְרֻבִּים
עַלְיָ בְּעַכְרָה . חַנְגָּכָם תְּחַכְּמָה לְכָס סְתָרָה . טְבַחְתִּי גְּבָרוֹי
וְלֹא עַנוּ גְּבָרוֹה . וּעַל מֵי תְּנוּסָ לְעֹזְרָה : יְדִידָות מְשַׁבְּנוֹתָיו
הַרְסָטָה וּעַרְעָרָתִי עָרָיו . בְּפִירְיָוְשָׁבִים חֹרְדָתִי אַבְדָתִי בְּחָרוֹי
לְחַצְתִּי רַצְחִיתִי יְמִין הַשִּׁיבָ אַחֲרוֹי . יְדִיוּ רַבְ לוּ וּזְעֹרָ מְצָרָיו ;
מְשֹׁוֹשָׁיו הַחְדְּלָתִי עַטְרוֹת חַתְנִים וּוֹיר . נְיוֹהָאִירָסָהָמְנַעַתִּי
בְּגַיְוֹתָוֹגָוָר . סְנַפְתִּי עֲנִיתִי עַצְמָתָחָונָךְ מְפֹור . וְאָפָם עַזָּוָר
וּזְעֹובָ וְאַין עֹזָר : עַרְבָּה שְׂמַחָה וְגִיל לְמַשְׁחוֹת הָדִינָוּ . פָּח
יְזָקְשִׁים טְוָמִים מִמֶּךְ לְהַפְּרִידָנוּ . צַעֲקָנוּ מִבָּאָב לְבָמְסָבָלָ
רְזִידָנוּ . קַוְמָה עֹזְרָתָה לְנוּ וּפְרִידָנוּ : קָנָא לְשָׁמֶךְ אֲדוֹן וְגְבָרוֹה
תְּאֹזָר . רִיבָה יְרִיבִי וְעוֹזָנוּ וְאוֹזָבִי לְפֹזָר . שְׁבָעָתִים אֶל חִיקָם
נְמֻולָם לְחֹזֶר . וְתִהְיָה לְנוּ מִעִיר דְּעֹזָר : תְּנַנְןָ רַבְבָץ רַבְבָעָ
שְׁמַתְלָעָי . קָרָם וּכְבָר הַפְּלָאָת הַכְּנָעָת טָרָעָי . רַוְחַצְוֹגָסָ
עַתָּה הַכְּחָד טָוְשִׁיעָי . וְאַין עֹזָר וְתוֹשָׁע לִיזְרוּעָי : וְאַרְתָּצָר
נִיעָרָת לְמַולְךָ פְּצָחָ . נְוָאָמָת אָנָי וְאָפָסִי עֹזָר לְעֹד קְבּוֹצָה . יְהָ
סְתִי תָּאָכֵד בְּכָלָה וּנְחָרָצָה . מְחַסָּה וּעֹוָרָה בְּצָרָה נְמַעָזָ
סְמַחְבָּת רְחָב עֹזְרִי קְמִים לְהַכְּחִידָסָ . וּבִימִי קָרָם דְּרוֹרָת
עַוְלָמִים לְאַכְדָם . שְׁרִידָךְ מְלָט יְשֻׁועָתָם צְוָה פּוֹרָם הַכָּה לְנוּ
עֹזְרָה מְצָרָ וְשָׁוא תְּשֻׁועָתָ אָדָם : בְּרוֹב כָּחָ תְּרִיב אַתְ מְדָנִי .

זולת לשבת שלישי אחר הפסח

זודך לא קצחה מהו שיע המוני . זודיע אמיטיך אב לבני אטוני . עד הנה עזירנו יי' הוודע הווד שם קדרשך צרי . חוקי ומשגבי קרא שנת דרורי . סלה אשיב ארת חרפוי ומציורי . כי אלהי אבוי בעורי ; אם חל שבועות כים ו' ז' או אומדים והבעיר נשנה

אצל מן אבותה והה נכל יט :

יום שברת זכור השם בסייע נגיד עלי ימים הוא קום משהחו ומעשות מאכות מלאות ארבעים חסר אחת ביום זה לא תופר עשוו :

מערין ליל שני של שבועות חיבר רביינו אברהם נרבי יהודה הכהן :

אליהם ביתה מושב ייחדים . כפושרות מוצאה אהובים וידידים . רחפים באברתו ודרם מוף רודים . הגיה חשבם והעריב אור מעמידים : ברוך אתה יי' המעריב ערבים : מכאן מועדים וירחים שלשה . הנחילים עדות דת טורשת . בחותמת הורתם טהרה ופרישת . נצח באהבתו בנו להתקדשה : ברוך אתה יי' אוהב עמו ישראל : אמר ואומונה וכו' :

איטן בריתו לחסן . והוציא עמו בששון : וקרבם לחורב ברבנות ואלפים . כתישרפם : גנלה בחורב במתת חורב ריבת המשרה . ליפה וברורה : חועלה בשם מעלות . נאפענית לעלות : מני סיידי בינה . אחת מהנה : בנחת ושובה . ובפרישות אהבה :

יום באו למדבר . לא התריחס דבר ; להשמע בחורב רחמס פאזה חנכם . מי מנוחות בהשאים : בסיני בחורב בנקר למחрам : צוה הנבלתם : סכיב לחורב יומים להקדישם . מניתם להפרישם : קודם נא לחורב יום הוסף מלכנו . והשוו לדעת רנו : מלנא לחורב חיום ללילה להשלימו . כל מחורתו ולילו עמו : צוה בחורב ומאשר שם אסרים . כן במנין התירים : במאטר חורב דרך לימד לבנים . להתייר במנין הנמנים : כמעישה חורב המשיל טבחת לנשב . פן יסרכו מלאகשׁן : דת הורב והוצאה עם מזוהר . והגבילם סכיב תהר : בפה הר כנigkeit . על אום ענוגית :

הר חורב האיר יום שלישי . הגבר קולו להוריישׁ : עדות חורב נוחן עוז לעם . ותורת אמת השמיים : בקளות חורב חניות כליה עירה . ומציאות שמנה והדרה : לקרואי חורב זולעפו ונרתעו . בשתיים נשפטעו : ראשונות בחורב קראו עליי חבר . קרב אתה ודבר :

עמנו בחורב כלל קול בקולו ליישׁא . להשמע קולו באוכלוסו : חכמינו תוקף מצות רيونי . חקיים ומשבטים חוני : לקיים בחורב הולבי דרכ שיחים . סמדר ונייצו פרחים :

אלפנוי בחורב בחורב אלפנוי וככלני נדהו . ובשתי עתרות כתני באhabתו : קולו בהשמעני והחיני בטל אורתו . על זאת שבחו משה ובל עדתו : גלה ברינה בשמה רבה ואמרו נולם :

מעריב ליל שני של שבועות

רברות ארבעה מלכים בשם בשמו בנואמו. השבו ואמרו
 כדורש לכבוד עצמו צווי חמישילעמו בחניעמו.
 מבסאותם עמדו וקלטו כולם: זה צור ישבנו פשׂ ואמרו "מלך ונאמר וכו':
 אשא רשי למרחוק אכירה ימי עולם. בהשתלשי עליות
 מה יפו פעמי. גודלה בתוכך מחנות משכנות
 ישישי וחכמי. דהרות אכירינויה שיר תפימי. השתחווות
 וליראות בכלי חני שלמי. ובראשית מני שבע הר
 הקודש להכבוד תחומי. זורזו להקדים מעצת החוכם מצוח
 בשעתו. חוק ביכוריו עד החג רבאחו. טעון קרוא ששח
 בקהל נעימתו: יצא והשתחרה ושב דרך ביאתו. בילד
 ועיטר בם מונח אדמתו להתנאות בקלווי כסף וכסלי נצער
 לפיה השגתו: מלוא ימי חנן נתעצל במצויה. נפסד מלקרא
 ועד תשיעי וביא הובנה. שוב מהביא ביעור רמו נתרבנה:
 עוד חנינה בתולות ישראל בחיננה. פנים לראות כמאו
 מנחותיה לרבה. ציון מכלל יופי חרבותיה לישנה:
 קרבת העומר מאביב חותר במדינה. רחוקים הותרו מחזות
 בחזקת וריז בהונגה. שוב עד חמישים בעורה לא הוכשרו
 למינה: תשורת שתי הלחים עד יונפו נבונה. אוזתם
 אנידת ואדרבה בתוך עדת מי מנה. בוכר ימי חיינו ונירית
 מרפיד רוד חננה: רגילים בענודת הקודש מבערב זورو
 בעשיותן. היכשרו סולtan סבל הארץ ונטובחר לקרב
 חותנן. מוכמס ונחאה אלפא לסלות מנהנן: הלכות
 לisha ואפיה אחת מצותן. בנור דמלך להדר ברוב

עסקן ומלאכתן . נקטפות בשבעה אוֹרֶך וברוחב ארבעה
לנאותן : מצות הַכָּתֵן מן הארץ ומאייפה . בשלש עשרה
יוֹצִיאוּ ספינה עשרון באת עשרה נפה . ובהעלות אַבְקָ
גיזבר בודקה וחומר ומינפה : מהמצן ואופן ומתוכן בודק
שאור יפה . מכיאן אצל בנבטים בעורח על בסמוך להניפה .
וקנאן השם לבתנים ובתים כחם יפה : כאשר שמענו כן
נראה בעירי אלהינו . יוכוננה עד עולם סלה המפר לרתקינו .
נקדר מכך בחדושי מנחה בקרבו רاشיתנו ; גיתך נחלה ברגש
בחתמד שלוש רגליו . נחרשך בשיריו דוכן לוינו וכתנו .
בי פראה יאתי יעקב וגאלומיד חיק מסנו : בא"י גאל ישראל : השכינו וכו' :
וחוֹרוּחוּ המונים וכל הנראים . הוֹרְקָלוֹסְטוֹתוֹעֲנִי בסאו
סניעים . נצח יהללוּחוּ בן הוֹגִי שׁעַשּׁועִים .
שְׁלֹמוֹ יִשְׁפַּת לְנוּ מִשְׁמֵי רִקְיעִים : בא"י פורס וכו' :

ווצר ליום שני של שבועות חיבר רבינו מאיר ברבי יצחק :
אליך ונאה בקוש קדושת מתנאים אותן ודען ברכבת שוטחים ונאים אמן
מושבך בסוד בנים : באומנותו פליה דבר הסתר וראש בכוונה
מלכים חדר בבורם לפרים בשבח מלך עולם הזראות לבטם : נאותו לנזה
למשכלי שיר ידירות נבורה ועשור שלו וחכמה וחסידות נזולתו לפרש בקראות
כמה לעירות : מלך הקבוץ מלכי המלכים איכלוסי אמן לפמלכת כהנים שעשו
סילוסיו : יתרוםם רם ויתנשא בראש קלויס קדוש : רעתו נקייה בהתיישבה
אותיות לצוף רקדק נחיבתם בשלשים ושתיים לפראף רבק במויצות כס ושורף :
הארץ ומלאו לכבו והקאה וקאה האור כי טוב וכו' נתנאה הברילו כמלך לבנו
כעה נאה : וכן באלה קנות דרכיו שנן ובהבראם פוראם שביהם ומי בנן ורים
גבוריתי מי חכם יתבונן : ביום ראשון בגין המפל נפרד ביחידי מטה ורקב יום

ווצר ליום שני של שבועות

אחד גשגב לברו בן הוזאות יתימר קדוש: זמן לחוץ למים והקירות באמצעם. זיבקה רקייע ופמעל נבו הצעים זוית ים השאר דקליעים וחסעים: חדר עשות רצון: קנייה רצחה. חירשנה עירנה בעין לא ראתה. כי בעשו תחילת לו יאתה: טיב מאורות ואחד להטעת זמן טבש יצא להתחיש ולהתקדר נאמן טבטו? בפירה ובגלוון לציון סימן: יהוה אור הלבנה בחרמה בעיצומו צונקה ומרפא בכנפי הרחמה בעיצומו חבש כי את שבר עמו קדוש: יוצר הכל פועל תמה ומברך יהוחו להשתן בבריות במיש ער ים אחרון לשחק לויתן יציר: בפיר כה מושל שליט בתבל בשערה המליטה בטרם יבא חבל כהו במתנו לסייעות נחתת חבל: לכל תכלת השניה ממכוון שבתו. לכלו ערב הכל לצובינו ולדעתו להנעה ולשבח אין מיסב לסייעות: חדר ונצרק לנזוני שוכן ערץ. זוקוויה לבראת ארט שבחו לתרץ כי ארגונינו מה אדר שマー בכל הארץ קדוש: מצין בלילה יופי חותם הופיע בזמנים טורה תרמו וחכמו משפייע משבו לעזע עפקו בספנות מיפוי: נצווה יש וראי זה ספר נזרונה לו לולי הבקיתו להפר נועם יום נופש המזאים כופר: סגיא כה חסדיינו משלים ויחמלו. פיבב לרוח היום בעבור נחלהו. סני להעמר להתאם סנוולו: לבאי עולם נזוחיו ושבחו נאור זברני חלק יפה במקחו יוסף אומץ ויגאל ושער כהו קדוש: עת רודים בהגיע ופרק אישות עקב ענוה נתבקש בפרשיות ערת קדוש לקרש בקדישה ופרישות: פרודיה מצין חכנס לתושיה פינוקים שלשה הראשונים נתפאה שלישיה פתח ורואה נגורות ושחרור ושביה: צנת שלן ביום בכורי קעד צוין לשולח ולנטולח בראש ציד צפיה לכבול חמדת אלפי האזיר: ממתנה אל הנחלות באש ובמים ירד זכה זויכה בשעשועי ימים יתרה תהה חכמים לאביבם שבשימים קדוש: קרכו להר סני בלבד שווה קול ערב השמייש וסראה נאווה קרמו געשה לנשמע באחכ להחזה: רדו מלאכי צבאות שנוגנים בחרכם רשם ואות רבס מסויים בקרכם רבותים אלף שניין כי בם: שעם רפוא והכפלו למגלי סתרם. שקרו בשמיota עלם לדעתם בתרם. שמיעה הסופר הונבלים רום ודרתם: מסני בא בקדוש נאה וזיתן את פני בלה להתקבל בחתן יומם שמו לפי הנדרולה ענוותן קדוש: תיאום עשרה הרכבות בבללים ורקם תוקף שאי אפשר לבשר ורם תעוזות למרים בקולו נפלאות ליוסדים: מתוך שנראה בם בגבור גנלחמים אהא

ווצר ליום שני של שבועות

י

אתה לסני מלא רחמים יצאת מצרים לפרק החביר בני אומות : ראו עתה אנכי
 בלא סיבה בזרא וסובל כל שעזקנה ושיבת ייחיר במלכות קום ותור ולבא : בזורי
 רוב בכורי לבייתיהם ביום חתינה נתקרשתי בסני להתחם אקוח בגולותי באנכי
 אותי ינחים קדוש : ראי למלך ערבי חילוטיו לסתוק בחיכבה לקבל מלכותו ורצונו
 להפק . יקר תאותו להשלם עלי לחרפק : יהוד אלהותם קבלו שוב חור צווי
 גינויו במלך בשלטנותו גור לא יתיה קה אל זר : حق על פניהם כי יקים לעלם
 ולעלמי עולמים . קנא ונוקם שליט בקנאה ובניאומים : יצתה מדת מדדי רביושה
 בקצוצותיו . חסר וברית שמורים לאלפי רבבותיו . קבושים לעולם לאוהבי ולשוכרי
 מצוותיו קדוש : הים בשתי מידות אמר בענין קודם קבלת שביעת ברחמים מעין
 טויר לשבע געשה לו רין : ימים יערו ולא בהם אחד זכור ושמור לפניו ואחריו
 נאחר בביבול רכbic לעצמו במוניה נתיחר : הקיש אב ואם לביבור ומורה לתהי
 עד להאריך בקהל וחומרה לפית דין במשפט אינן באורה : מלבי ארץ חרו למלך
 עולם יתנו מאמרות הראשות לקללם לעלם ראש דברך אמת נצט בעולם קדוש :
 אש רת בנתעה בפרט וথיבור בכח הראש נרתעים ושבים האBOR נאים מכברים
 מהבבים את הריבור : ואחרת רצח ועקב שמענו באראשת משלש עשרה מרזה
 בהונה נדרשת נלמר לנוגב גשות סתמה ממפורשת : סים דין וחובן בלא
 תשעה לכל ופרט וכל חימוד להמנה הפרט מפורש דבר קונה ומקנה : חמשה
 מול חמשה בלוחות הספרדים . זו בניד זו מבונות כסנום . קדוש ישראל לנצח
 הגדים והארינס קדוש : מנישקות פה מובהר סעודת מלך אותה נפשי המרת**ה**
 בצלו להמליל יין הטוב חבי לזרוי חולן : רזירה הייתה או במציאות שלום יהידי
 לאורה ימים שעבני הלום מתי אבא ואראה לאל עילום : ברגן נכספה נפשי חיצרותיו
 לרירה ביום הבכורים להזכיר מנהה חרשא אדרון שלם ייחיר להמלינו בקדושה :
 מנטונות אריות יראה ושלום נבלאים חשוף זרעך קבוץ געה תלאים וערבה לאי
 מחת יהודה וירושלים קדוש : שבת הכל יווך : וכחול המAIR לארץ :

אופן ליום שני של שבועות :

כבודו אות : ברכאות : פשיבות וופלאות : ברכות : בשובלים :
 בסליל הור ונפלאות : ובכסאות : מנטאות : בכל כבוד מסילותות :
 ורותלות : ה ■

אופן יום שני של שבועות

ומתעלות: בני מילוט: שבעתנו או רםילוט: פאר אורה וכס מרא: שביעית
 היא להעלות: ושם אינה: ובՃמפה: פלהות אצטבלאות יי' בס וועל לבם:
 שמו חיקק בטבלאות: ובם נאות: בצעאאות: להיקראות: במרקאות:
 קדוש. קדוש. יי' צבאות: בסמו לה. יקר טעה. ובם מלכות לחיים.
 בויות. בכור חיות. בטה חוויה במועלם. ובחמשת. הדר הישת. וכיס צדק לכל
 געלם. ושם ידין אמרת ברין. בטה משכיב בקץ עלים. רביעית לה. במו בלה.
 וכיס כבוד בשכלוילם. והוא פון. לכל נזון. לטoil החובל ובית שלם. ושם יושב
 וכו' ישב. לחין אבות ושלם. מקום מקדש. לשיד חרש. למלאכים ואראלם.
 קדוש. קדוש. יי' צבאות. משלשת. מקודשת. ברכב אש וכיס גאה. גאון
 יהיון. יהו תביון. לשים יושב במערכה. והוא נפתח. ונס נפתח. בחר סני. באש
 לבה. ושם מודים. ונס קודם. מאורי אור ולהבה. והשנית. להוד תכנית. כב�
 גבורה ומרכזה. ושם השר. שניים עשר. כלש עצמן וכל צבא. וראשונה. בעוד
 ישנה. לכיס נדולה לרתייצה. ושם פשותה. בעז קושותה. למול שבטים להшибה
 וכו' זכים. ולמלאכים. קדושיםם להקשבה. קדוש. קדוש. יי' צבאות. בהגעה
 להגעה. ויום נבן במצויאו. או נעים. בקול ריעם. אלוי חיים בהריצאו. כבוד כסאו
 הדר ישאו.תו מקום לנמציאו. רמות בנה. ערוי יונף. לkol יעקב וצעיאו. בעת
 עמדם. במעמרם. לבון לב למוראו. שיאת עינם. למשעניהם. להקרישו במרקאו
 או פונה. ויהנה. בשלמו אשר בראו. בענותו. וחיבתו. מנשיך יי' מקוראו. קדוש.
 קדוש. קדוש. יי' צבאות:

זולת לשכת יג סין חיבר הגאון מהויר שמואל בר אברהם
 הלויע לנירת פרנקפורט ואפייש ברית אמרים זה הזולות:
 אין לנו אלהים עוד ולתיך. מושיע וגואל אפס בלחך.
 בעמים הדרעת עוז נפלאותיך. ערתק קנית קדם נאלת
 שבט נחלתך: גדור שמק יי' מאו מעולם. ממשמי שמק ירדת
 לרגאלם. דרכת בים סוסיק להציגם. אלהים יודוק עמים
 כולם:

בולם: הושעת בנייך טיד מעזיהם. פעטיטים רבות הכנערת
 צריהם. ומרוע עתה חֶרְפָּם אֲוֹבֵיהֶם. למה יאמרו גנויס
 איך אלהיהם: זטנים ארכו וחלפו ערניהם. מה תחכו עוד
 ליטים הנמנים. חשבון אבר ועיצה סגנים. שבעה לר'!
 נפשינו הלווע השאננים: טרפנו אריה והרזוב שכלבנו. ונמר
 כלנו וחוזר ברסמננו. יה ראה והכיטה עצתם לימות עליינו!
 להברית עזיל טבחין בחורים מרוחבותינו: כליה ונחרצתה
 יערכמו בסודם. התיעצוייחר וגס פלאו יוסם. להרוג
 ולהשמד מנו לחייבים. לרע ירצו וימחרו לשפוך דם;
 מסך החולתי אל ישע ופדיום. באחריות הימים מיום אליים.
 נחלה עבר על נפשינו גוראות. כי עלייך הורגנו כל הימים:
 ספר בשרי ורעדו אברוי. מקור ענות וקורן שאון צוררי.
 עזרו לרעה וכלו בחרב אברוי. נערזקן בתולות יוכחו;
 פניך חנון ורוחם עד אנחה הסתרת. השבחת חנות ורחמים
 אספת. צעקת ענוים איר שמעת וחרשת. ניזם אפק טבחת
 ולא חמלת: קנא לשפה הנhol סרך שלמים. הנשא
 בעגרות צורדים וקטים. רטיטים תשפטם בגנדים מאודמים;
 הזרדים לשחת אגשידמים: שפטה משפטו ודיני מד מענו.
 מן החמס והדם אשר שפכו לעיני. תשיב להם גמול בקרב
 שני. אל הייקם חרפתם אשר חרפוק יי: שלום שפה ופירים
 תמור עלות מחים. דם נפשותם ובר ואברים ונתחים. טוקטה
 ומוגש לך לאישינהוחים. נשים פרום עזלי טפוחים; ועה
 אנחה אווק אריד בשיחיו ואחיהם. אנקת רמי חלי צועקים

זולת לשנת יג' בסיוון

מן האדמה . לשמש נשטחים לבושות ולבלייה . ואין מאסף
ו אין מקבר ליהמה : בירת מעת מקרש הרסו בגאותם .
יקרח מפניהם שרפוי קרעו בחמתם . רמסום ובססום ברומן
על פניו חוצתם . בקרב מועדייך שמו אחותם : איה רחמייך
מעולם וחסדייך . גראותך זדים שופכידם חסידיך . רוטרְ
ו' וקומה אל נושא ידיך . יודע בנויים לעינינו נקמת רם
עבידיך : הבט משמי יי' וראה מבוצבי . מה רבו צרי וקמי
ואובי . הרנו טובי ואבדוי ישיש ורובי . המכות האלה הכתוי
בית מהבי : ומה פניך תסתיר ולעד תאנה בנו . ואם לנצח
לא תשוב לקחתנו . ייח זכור והבט כי עמק כולנו . ישוב בא
אפק ותנחמננו : חוק ואם שרידיך שבור מנות עולם . כימי
עולם קומיות לנווהם . לך משפט הנאה כי אתה הוא
גאלם : שורת אבותינו אתה והוא מעולם : עורה וכו' :

זולת לשנת ד' סיון

הבר רביע אליעזר רביה יהודה על גירותו ערתוות ואם כל ר' החמו בשבעה שאחר ר' סיון או נחה
האלה וה לשנה ז' חמו ואם יש בריה באותו שנה או נחה לשנה י' החמו :

וילתק איז אל צדיקו מושיע . ברונו רחמס כוראל חפשיע .
נארכנו משחת ואל תרשיע . דרךיך הוריינו טוב
ורב להושיע : חטמו לנו כלענו חזיר מעיר אכלנו . וככל
סחمرינו להרבה בבלחו כלנו . זם ועשה והרעה מני יכלנו .
חי הבט נא עמק כולנו : טמאים אטרו בעוצם יודיע יכולתי .
וידיורת נפשו נתן והולחן בנחלתי . ברמו שחתי וככל
מסתריו

מסתריו גליתוי. למדרבר שספרא חמדתו וכקומתו עלייתו;
 מוכחה אלהים ומענה אבוריו מגרתי. נוגהו לאופלשמתי
 ואותו הסגرتוי. שרידיו ביום צורה להכricht ענרטוי. עליזו
 הורדתי וכחוי מעליו הברתי. פנים קובצו פארור וודם
 שופכתוי. צולע ונדרח בצל פרכבותם הפכתי. קרנותם
 גראתוי יום קויות חכתי. רשות לרגלים פרשתי וקשת דרכתי;
 ששותי על רעתם ואכלה שמנה תאניה ואגיה הרבת קרייה
 נאמנה. אבדתי גבוריו חלקם לי למנה. לא ארע שכורל
 לישב אלמנה; עדינה היושבת לבטח שלוח בשלמן. זכור
 לבני לוט חרנון ואלמן. רגע ביום אחד שכול ואלמן. חמה
 יפלטו סלה תשלג בצלטן; קול יעקב צועק ממזוקח מעשו.
 טרפים כואבים שומרים הנלי שוא. נחתכו לארכעה ידיםם
 מי שמע והוקשב. בכונשת לחרפה ולכלימה בפל מושב;
 בחלו אחדים שלשה ליחד שטך. ראי נוים עשו ברצונם
 לבני עמק. בעת אפק עשה בהם נקום בעמק. יהדי נסדו
 עלייך לשתק מרופטיך; נשרפו איש ואשתו ובתו ביום
 מנוחה. וקדשו שם המירוח חייהם לונחה. יעזו להכricht
 בניך רבתה בנו אנחה. הנה ליום עברה רוחינו לאנחה;
 ויהרגנו בידון בחורי חמד ובחורות מהותנות. דמים נשפכו
 מן בנות הנונות וטוכות. הם גראום בטיט חוץות חסידים
 וחוות. חמסום ונגולום קלعلوم במקרות ברחונות; זכאים
 נחרגו ונשרפו חסידים מוכשרים. קדושים נחמדו והומתו
 עם אנשים ישראלים. ובא הילוי ונשחת כולם מוכתרים. אין

זולת לשפת ר'ה סיון

נִפְלוּ גִּבְּרִים בָּמִצּוֹת מַעֲוָדִים : מֵלֵךְ אֶיךָ חַסְטוּרָת פְּנֵיךְ
מִכְּרָסֶם בַּיּוֹד יְרוּם . צְדִיקִים וְגַם יוֹנְקִים כְּרָסְמוּם חַזִּירִים . אַיִלָּה
חַמּוֹן רַחֲמִיךְ כְּהָרָגְן מַנוּשָׁרִים . מֵי בָּמוֹק בְּאַלְמִים בְּגַלְיוֹת
מְחַזְּרִים : נִקּוּם נִקְמָת בְּאוֹיְגָנוֹ הַוְגָּבָרְוּ בְּרַחְבוֹתֵינוּ . וְאַמְּצָ
נְחַמְּתוּקִיךְ תְּרֵבָה נָא טֻבּוֹתֵינוּ . סְלָה תְּטִיל גִּנּוֹתֵינוּ תְּכִנָּה
חַרְבּוֹתֵינוּ . קַומָה עַזְרָתָה לָנוּ עַזְרָת אַכְתִּינוּ : עַזְרָת וּנוּ :

זולת לשנת של אחר ר' תמוז נתוייסדה על גירות פפורץין:

חיבר הגאון מהדור יקר בע שמואל . ואפי' יש סילה בשחתה זה האמור זולת זה :

אָזְכָּרָה אֱלֹהִים נְגִינָתָיו בְּלִילָה . בְּנִיסִים פְּלַאֲיךְ וְהַרְאָתָ
אֲפִילָה . גַּעֲרָת וּדִים וְפִסְחָת בְּחַמְלָה . בְּנֵי יַעֲקֹב
וְיַוְסָף סְלָה : רַדְיוֹ הַמּוֹן חֹזֵג בְּסֶךָ בְּעֵבְרִי . הַסְעָתָנוּ בְּצָאן
וּפְרַצְתִּי גַּדְרוּ . וְצַבְּיִ עֲדִי הַוְרִידְוּ וְגַנְרוּ . מִפְתָּח אֹיֵב מָסָרָ
אַכְבּוּ : זְכּוּלִי הַשְּׁמוֹ אֲרִיוֹת וּכְפִירִים . חַלְלוּ צְפּוּנִי דּוּבִים
וְגַנְמָרִים . טְרִפוּנִי וּבְרִסְמוּנִי חַוִּירִי יְעִירִים . חִיתְקָנָה עַדְרָת
אֲבִירִים : יַקְשׂוּ יוֹנְתָחָ בְּזֹו חַפְּיוּ בְּנֵפִיה . בְּלֹו בְּטַהוֹתָ אַבְרָתָ
אַנְפִּיה . לְקָה תְּתִיפָּח תְּפִרְשָׁ בְּנֵפִיה . עַר וְאוֹר חַשְׁקָ בְּעַרְוִיפִיה ;
מוֹעֲדִיה שְׁרַפּוּ בְּאַשְׁוּמְקָדְשָׁה . נָאָרוּ מוֹבָחָה נִיאָצָזָ קְדָשָׁה ,
סִילּוֹה בְּעַרְיָמִי בְּאָפָר לְהַכְּפִישָׁה . רַגֵּל תּוֹרִיה וְחִיתָה הַשְׂדָה
תְּדוֹשָׁה ; עַדְרִיךְ דְּפָקָום אַגְּשִׁי לְצֹוֹן . פְּנִיה צָאן עַקּוֹד לְיִחְדָה
בְּעַלְצֹוֹן . צָור חַסְיוּבָה פְּקָדוֹב בְּלְחַצֹּוֹן . הַרְוּעִיסָוְאַדְרִיכְחַצֹּאָן ;
קוֹל מְחַצִּים פְּרַצְנוּ פְּרַצְן . רְגַשְׂוִיה גְּנוּרִיק בְּלָה לְחַחְרִין . שְׁתוֹ
עַלְיָוְהָאַכְבָּלוּ נְמַרְצָן . בְּשָׁר חַסְדִּיךְ לְחִיתָהוּ אָרֶץ . תְּזַכְּאת מִותָּ

זרת לשנת של אחר ר' תמו.

ב

שְׁפָטִים הַרְעִים . יָסַר בְּסֶטֶן וּבְרָנוֹי פְּשֻׁעִים . קֹדֶל אָוֹפֵן זְגָלְגָל
עַלְيָהֶם הַרְעִים . רָגֵל נָאָוַה וַיַּד רְשֻׁעִים : רְוַמְּטוֹק וְהַאֲלִי עַם
חַנְגָּרָת אָנָּחָ . הַלְלוֹק בְּרָלָה יְוֹם בְּתַהֲלָה וּשְׁבָחָ . לְשָׁמֶךָ
חַוקְרָשׁוּ קְרוֹאִים לְוַנְחָ . וּמְנַחֵּר בְּחוֹרְיוֹ יְרָדוּ לְטָבָחָ : וּפְתָרָם
הַדְּרִיכִים פְּנַוחָה הַדְּרִיכִים . יְהִידִים גְּנָנָרוּ וּגְנָגָרוּ סְגָנוֹפִים . הַזָּעַל
כָּל חֹצֶות כְּתוֹא מְעוֹלָפִים . לְחָרָם יְעָקָב וּיְשָׂרָאֵל לְגָדוֹפִים :
עַלְיָהָעָרִים קְטִיקָסְדָם . לְקַחַת נְפִשְׁיָתָדָם בְּחוֹסָדָם . וּמְחוֹזָ
וּחְדָרִים שְׁבָלוֹנִי מְאָדָם . בְּחַרְבּוֹת וּבְרַמְחִים עַד שְׁפֹוקָדָם :

בָּאוּ הַכְּרוֹבִים בְּיָנוֹתָן גְּלָגָלִי . נֹפְצָיו וּשׁוֹפְטוּ עַצְמוֹת עַולְלִי .
רַבִּים וּעַצְמוֹת הַרוֹנִי וּחְלָלִי . בְּנֶפֶשׁ אֹוִיבִי יְקִיפּוּ עַלְיָי :

שְׁפָתּוֹת שְׁוֹשְׁנִים קְדוּשָׁה פְּאָרוֹקָ . מּוֹבִים בֵּית סְאָחָבִי חַטִּיבָה
הַאָמִירָקָ . וַיְקַדֵּם תְּקַטּוֹל שְׁנוֹוּשָׁחָרוֹקָ . אַתְּשָׁשׁ וּוּשָׁשׁ .
צְדָקָ בְּדָרְפִּיךְ יְזִיפּוֹרָקָ : לְהַתְּהַמְּתָהְפְּכָת מְתּוֹבִי הַרוֹטִי . רַב
לְךָ אֶל תּוֹסֵף לְהַמְּטִי . שְׁבָעַת מְחַלְבִּי וּרוֹתִי מְדִמִּי . אֶל תְּעַרְזָק
הַאַסְפִּי הַרְגַּנְיעִי וּדְמִי : כּוֹסְסֹוּ מְקַדְשִׁים רַוִּי תּוֹרוֹת . נַתְנוֹנָם
לְשַׁרְפָּת מְאֻכָּלָת תְּבֻעָרוֹת . יְיָ תְּצִימִתָּם בְּחִיטּוֹת וּגְעָרוֹת .
אֱלֹהִים לְנוּ מְחַסָּה וּעֹזֹז עַזְרָה בְּצָרוֹת : נִיחָם תְּנַחַם בְּחִירָקָ
גְּעוּרִימָו לְחַדְשָׁהָ . אֹוִיבִיךְ תְּמַחַץ וּשְׁבָרִי הַחֲפִישָׁה . כְּמָאָז
הַפְּכָת יִסְמְלִיבְשָׁהָ . אַיְילָוֹתִי אַלְתִּי לְעַזְרָתִי חֹשֶׁשָׁהָ :

עורת אבותינו וכו'

אָוֹפֵן לְשַׁבַּת שְׁלָפְנִי תְּשֻׁעה בְּאָבְחִיבָר רְבִינָו אַלְיָוָר :

אָפָ אָוֹרָח מְשִׁפְטִיךְ יְיָ קְיָנוֹקָ . לְשָׁמֶךָ וּלְוַכְּרָךְ תְּאֹות נְפָשָׁ
אָוַינוֹקָ . עַמְרוֹלְיִים עַל דּוֹכְנָם כְּבָשָׁום עַל אַעֲבָנָנוֹקָ :

ה

אופן לשכת שלפני תשעה כאב

זה אל דינו הסתרת פנים ואנחנו לא שבחנוך . ראות ולא
חמלת בטו מעולם לא ידענוך . הראיתנו קשה מן המצר
קראנוך : קנאתך וגבורתך איה איך התאפקת וברנוך .
טbatch ולא חמלת שרפת מקום בו בchnerוך . נטשת נחלתיך
עשוי קסיך ולא חנןוך . השבת ימין אחר בעלוקסיך דנווכ :
הושיעה נא ימינך לנצח חימין בפלירות . מלך אסור בכר
צרתם לו צר בסגולות . המון מעלה חותתקו והושפרו
בגולות . והוא אסור בזוקים בתוך כל גלות : בית תפארתינו
לשער פתח אש החון עמים יהמיוון . קול נתנו בפיות קדשיה
לוזך יחר וכליון . השלבת מושמים ארץ תפארת חסן ליחיון .
הן אראים עצקו חוצה מלאכי שלום מר יכפונ : אחר ש
ואתאפק לוקח היום קללה . אהלי שודד וכל מתרני נתקו
רחללה . שבת גאון עליום המר שיר ליללה . ולא קרב
זה אל זה כל הלילה : בקרבך קדוש לא אבא בעיר להבנס .
על חומתיך ירושלים הפקדתי שומרים לשנס . אתה תקום
תרחם ציון להראות את נס . בונה ירושלים יי נדרחי ישראל
ובנס : שוכנו אליו ואשובה אליכם לחדורש . שונאיםכם אומות
ובכל אויביכם להדורש . אצמייך קרן לדוד בירת תפארתינו
לדורש . ואמר זה אל זה קדוש קדוש : ומיות ישורו :

וורת לשנת שלפני ט' באב חיבר רבינו אליהו ברבי יהודה:
אודה שםך עליון נפלאות הפלאת . בלוונו ארונים
ולתיך באשר ראות . גם ארבו לנו נשינו היכאת يوم
קראת

קָרָאת אֲדֹנִי יְחַשּׁוֹב לֵי עֹזֶרֶת וּמִפְּלַטִּי אַתָּה: דְּבָרִי הַוּרָת
הַתִּיעַצְוּ בְּרַשְׁעָ חַרְפּוֹנִי גּוֹאָלִי. הִם גַּטּוּ עַלְיָרָעָה לְהַרְחִיקָה
מְאַלְיִי. וְאַנְיָעָנִי וְאַנְיָעָנִי אָמְרָתִי פְּטָה רְגָלִי. לְוַיְיָעָזְרָתָה
לִי: זֶרֶם קָטוּ לְהַשְׁמִיד אָמְרָתִינְגָּנוֹרָתִי. חַרְכּוֹת נְשָׁפְחוֹתֵיהֶם
בְּרַחְזּוֹת פְּרַשְׁׂוֹסְמְבָרָתִי. טָמֵנוּ שְׁחַת רְשָׁתָם עַסְלָבִי דְּבָרָתִי.
עֹזֶרֶת וּמְגִנִּי בּוּ בְּטָחָלָבִי וּגְנוּרָתִי: יְחִידָנְקָבְנָצְוּ בְּרַסְבּוֹתֵינוּ
זָמָמוּ לִי בָּצָר. בָּל אָוַיְבָנּוּ לְאַלְפִּים קְרָאנָךְ סְמִיצָר. לְבָנָנוּ
חָלָל בְּקַרְבֵּנוּ הַזָּיְדָקָר לֹא תִּקְצָר. זְכָרָתִי שְׁמֵךְ יְיָ הַבָּרָה, לְנוּ
עֹזֶרֶת מִצְרָה: מַצְרָה תְּצִרְנוּ רְבָנִי פְּלָטָה רְאַיְתָנוּ קָשָׁה. נְחַשְּׁבָנָנוּ
בְּצָאן טְבָחָה צְרָפְתָנוּ לְחַקְשָׁה. סְמָר בְּשָׁרֵינוּ שְׁמַעַ קָוָלָה
רְחִישָׁה וּלְחִישָׁה. רְצָחָה יְיָ וּלְחַצְלָנוּ חִוָּשָׁה: עַשְׂתִּית פְּלָגָה
הַבָּהָלָתָם הַוּפְרָדוּ קְטִיךְ. פָּצָו לְהַרְוָגָן וּלְשָׁלוֹל לְוָלי רְחַמִּיךְ
צָעַקְנוּ הַוּשְׁיָעה נָא וְהַט שְׁמֵיכְ. עֹזְרָנוּ אֱלֹהִי יְשַׁעַנְנוּ
עַל רְבָר בְּנֹוד שְׁמֵךְ: קְוָילָנוּ שְׁמַעַת מָאוֹ אַתָּה אָבָינוּ. רְאָה
הַדְּרִיקָנוּ בְּכָל צָר הַפְּרָעָץ אָוַיְבָנוּ. שְׁוֹנָאָנוּ יְלַבְּשׁוּ כְּלִימֹת
תוֹשִׁיעָנוּ סְעָרָנוּ. נְפָשָׁנָנוּ חַפְתָּה לְיְיָ עֹזְרָנוּ וּמְגִנָּנוּ:
תְּקַבְּצָנוּ מְגַלְוֹתֵינוּ תְּסֻכְבָּנוּ תְּסֻמּוֹק אֲדֹנִי. אַיִלּוֹתִי לְעֹזֶרֶת
חוֹשָׁה תְּכַנְּעֵץ זָרָנוּ. תְּקַסְסָטְרָת נָוה וְיְחֹזָסְרָנוּ. עַד הַנְּגָה
עֹזְרָנוּ יְיָ: בְּנָה בִּיתְךָ נֹרְאָקְבָּזְפּוֹרָינוּ. יְהֹוֹדָה הַכָּל תְּחַבּוֹשָׁ
מְזֹורָינוּ. חֹזְקָנוּ וְאִמְצָנוּ וְנָאָמַר אַתָּה נֹרָנוּ. וּעַמְנָנוּ אַרְ
אַלְהִים לְעֹזֶרֶתָנוּ: אָיִבָנּוּ פְּלִילִים חֹשְׁבִים דְּאַבְתָינוּ. הַפְּרָה
עַצְתָּם תְּגַנְּנוּ לְרַחְמִים לְסִנְכּוֹתֵינוּ. יְהֹוָה חַסְדָךְ יְיָ עַלְיָנוּ הַרְבָּה
טוֹבּוֹתֵינוּ. הַנִּיחָתָס אַתָּה הַיְתָה עֹזֶר עֹזֶר אַכְוֹתֵינוּ: שְׁוֹתָפָן:
וּלְחָ

זולת לשנת פ' שופטים חיבר רבינו אליעזר :

אם יש ר"ח בשבה פ' שופטים אומרים זולת של פ' שופטים א"ז של יט . אם יש כריה בשבה אומרים זולת של פ' שופט א"ז של חול . ואם יש ר"ח ונuria אומרים זולת של שופטים אופן ואלהיכם של ברית א"ז של יט :

אני ראשׂן וְאַנִי אָחֶרְזֵן אֲהֵיה עַמְכֶם . בְּכָל צְرָחָתֶם אַנִי אֹדְרוֹשׁ אֶת דְמַכֶם . גַּלוּ בִּירוּשָׁלָם וּבְצִוְן בְּעֵת אֲנִי אָרְחַמֶם . אֲנִי הוּא מְנַחֲמֶם : דָרְשָׁה יִקְרָא לִצְיוֹן לְשִׁישׁ בְּגִיל רְחִמָה . הַנְגִינָה מְרֻבִין בְּפָזָק אֲנִי חָפֵץ תְּחִוָמָה . וּגְלִתִי בִּירוּשָׁלָם וּשְׁשִׁתִי בְּעֵמִי בְּעֵת נְחִוָמָה . לְמַעַן חַנְקָו וּשְׁבָעָתָם מְשֻׁוד תְּחִוָמָה ; וּרְעָאַת לְמַשּׁוֹסָה נְוִטָּתָה כְּרָמִים שְׁמוֹנוֹי . חַמֵס וּשְׁוֹדוֹתָבָר אֲכָלוֹנוּ בְּלָעוֹנוּ עַצְמָנוּי . טוֹבָקָרָא שְׁנָתְרָצָן לְבָשָׁרָנוּ וּלְרָחְמָנוּ . עַיְנִי בְּלֹו לְיִשְׁוּעָתְךָ רָאָמֵר מַתִּי תְּנַחֲמָנוּ : יְשֻׁועָה קָרְבָּל עַמִּיךְ בְּנֵיךְ אֶל תְּנוּנָים . בְּכָודְלַבְּנָנוּ לְהַשִּׁיבָתָן שְׁלָמָם לְהַנָּחָם . לְשַׁלּוּחָלָנוּ אֶלְיוֹתָו וּכְרִי בְּנֵי יְרוּחוֹם . זְכָרָתִי מְשִׁפְטֵיךְ מְעוֹלָם יוּוֹתָנָחָם : מַעֲטָה תְּהִלָּה גַּטְעָ מְפָעָה לְהַתְּפָאָר וּלְחַפְשֵׁי . נְגַדְךָ בְּלָא נְחֹותִי לְהֹזִיאָנִי מְטִיטָרְפֵשִׁי . סְעַדְנִי וּאוֹשֵׁעָה בַּי אָזִיכְ בְּאָפָר הַכְּפֵשִׁי . וּרְחַק מִמְנִי מְנַחָם מְשִׁיב נְפָשִׁי : עֲנִיָּה סְוָרָה לֹא נְחָמָה בְּעִשְׂרָה קְדוֹשִׁים תְּרוֹחָמָו . פָּאָר מְקֹדְשֵׁי אֲקוֹמָס בְּאֲנִי בְּדָכוֹד יוֹתָחָמוּ . צְדָקָתִי יִקְרָב צְבָאות מְעָרָה בְּגַלְלָכָס יְלָחָמוּ . אֲנִי אָנְחַמֶם וּבִירוּשָׁלָם תְּנוֹחָמוּ : קְנָא לִצְיוֹן קְנָא הַגּוֹלָה לְנַחָם בְּכָפֶל נְחֹמָתָה . רָוב בְּנֵיכָס יִסְלָא אוֹצָא מְשַׁחְקִים בְּרַחֲבוֹתֵיכָ – שְׁמָחוּ בַּי אֶלְהיּוּס וּגְלוּ עַל טוֹנוֹתָה . נְיָחָס יוּצְוָן בְּנָחָם בְּלִחרְבוֹתָה : תְּנַחֲמֵיךְ יִשְׁעַוְעָנִי תְּרוּמָס קְרָנוֹת צְדִיקָרְוָמִנִי .

לרוֹמְמָנוּ אֶלְהָיִם צְבָאֹת שׁוֹב נָא לַרְאֵשׁ גְּנוּים תְּשִׁימָנוּ לִבִּי
וּכְשָׂרִירְנָנוּ בְּעַחֲתָחִישׁ לַרְחָמָנוּ תְּרַבְּגְדוֹלָתִי תְּסֻוב תְּנַחְמָנוּ
עֹורָה לְסָתָה תִּשְׁנַחַן חֹשֶׁה לְנַחְמָנוּ בְּכֶפְלִים . וְהַאֲלִי מִי תַּנְהַקֵּ
בָּאָחַ לְיִפּוֹת רְגָלִים . רְנוּבָת צִיּוֹן הַרְיוּעוֹ יִשְׂרָאֵל בְּצָרָעָלִים .
גְּחַסְּיַי עַמּוֹן אֶלְיְרוֹשָׁלָיִם : הַנִּינְחָחָ קְבִּיזָן בְּמִינְנוּ רְפָא שְׁבָרוֹנָם .
קוֹם נָא בְּאָפָךְ שְׁבָךְ חַמְתָּ חַרְוּנוּם . טְרַם נִקְרָא תְּעַנָּה אַחֲהָ
עֹזְרָם וּמְגַנְּנָם . הַפְּכָתִי אַבְלָם לְשָׁזּוֹן וּנִיחְמָתִים וּשְׁיִמְחָתִים
מִגְּנוֹנָם : נִחְמָתָ צָמָח אִם יִתְמָחוּ הַשְּׁבָעָתִי אַתָּכָם . חַכּוּ לוּ
בְּאִם יִיְאַקְרָב יִשְׁוּעָתָכָם . וּרְיעִיכָּם וּשְׁמַכָּם יִעַמֵּד לִפְנֵי
וְאַנְחַמְּכָם . נִחְמָוּ נִחְמָוּ עַמִּי יִאמֶר אֶלְהָיָכָם : קוֹינוּ אֶת מַאֲטָר
גְּבִיאָקָ לְקַבְצָינוּ בְּרַחְמָתִים . קוֹמָה עֹורָתָה לְנוּ אַבְינוּ מַאֲפָסִי
תְּחֻמִּים . אֲשֻׁוֹה לְךָ וְאַנְחַמְּקָ עַטּוֹסִים מִנְיִרְחָמִים . אַבְקָשָׁ
מִנְחָמִים דְּבָרִים טּוֹבִים דְּבָרִי נְחֻמִּים : וְעַן אַיְוֹתָה אֵין רַעַ שְׁבַת

אַגְּנָטָן דָּא :

אֲשִׁישָׁ כְּמִשְׁוֹשָׁ חַתְנָעַל בְּרָה וְאַנְחַמְּכָם . לְעֹורָתִי חַכּוּלִ
אֲחַדְשָׁ אַרְתָּ שְׁמַכָּם . בְּאַנְבֵּי עַשְׂׂוָה אַנְבֵּי שְׁלָחָ
לְרַחְמָכָם . אַנְבֵּי אַנְבֵּי הוּא מִנְחָמָכָם : עַה :

סְלִיחָות : חַטָּאנוּ לִיּוּם דִ' בְּסְלִיחָות :

אֲשִׁיחָה עִם לְבָבֵי בְּשָׁבְרוֹן לְבִי וּכְאָבִי . זְוִים גְּדוּשִׁי מִבֵּית
אָבִי . וַיְדַו אַבְנֵי : בְּיָנוֹמוֹגְדוֹוֹת לְהַלְיוֹ .
וּבְרַחֵל נְתַחֵי לְפָנֵי גּוֹזִי . וְלֹא עֲזַנְתֵּךְ בַּיּוֹם גּוֹזִי . כִּי מִסְעֵי אָמִ
אַתָּה גּוֹזִי : גּוֹזִי בְּחָרֵךְ פְּרַצְיַי לְגַדּוֹר . וְהַגְּבָלֵנִי מַוְלֵן סִינְזַתְוָ
לְסַדּוֹר .

סליחות

למסדור . ועם אָנְבֵי שֹׁכֶן מִדּוֹר . וזה זבר לדור דור : דור עקש
 יונגה תמתה . עשות עגַל נְפָשׂו אֲתָה . ובעון טיכָה גְּלָתָה
 כי מאת יְהִיתָה : הַיְתָה זָקָפָה גְּנוֹתָנוּ אָנוּנוּ . בְּנָם לְאִיהָה
 לך אָדִיר אָדוֹנָנוּ . הַפְּרָנוּ הַזְּנָמָנוּ בְּעֻזָּנוּ . הַסְּחָבִים
 לְסָתוֹא אָנוּנוּ : וְאַינָנוּ מַדְרִיךְ בְּדַרְךְ יִשְׁרָה לְחוֹזָה . וְנִסְתְּלָקָה
 מַטָּנוּ שְׁכִינָה מִגְּלוֹה רֹזֶות . וְנִתְגְּנוּ לְשָׁמָה וּלְבִזּוֹת . יְשָׁמָה
 יְשָׁרִים עַל זֹאת : וְאַתָּנָם אָדוֹן בְּחָרֶב . דָא תְשָׁא לְשָׁוֹא שֵׁם
 עָרָכָן . אָלה וּבְחַשׁ הַרְבִינוּ וּבְרַחֲנוּ חָרֶב . וּעֲצֵמִי חָרֶב מִנִּי
 חָרֶב : חָרֶב אֲכַלְנוּ בְּהַתְעָנוּ תֹועִם בְּהַקְשִׁיכָם . וַיַּרְאָת שְׁדֵי
 לְאַשְׁמוֹ עַל רַבָּם . וְגַלְבוֹשִׁים מִבֵּית נָנוּם . הַזְּרָאָבִידָם טוֹנוּם :
 טוֹנוּם בְּדַרְשָׁתִיכְלָה מִתִּסְודֵי תְעֻבָנוּ . וְהַכְּאַבְוָנוּ וְעַצְבָנוּ .
 רַבָּת צְרוֹנוֹזָאַיְנוּנָי . לְבִן סְעִיףִי יְשִׁיבָנוּ : יְשִׁיבָנוּ עָזָנוּ
 וְשָׁנוֹשָׁי . בְּנָם זְכוֹר וְשָׁמֹר וּמְרִים רָאשָׁי . וְחַלְרָתִי יוֹסֵם
 קְדוֹשָׁי . וַיַּקְסְבֵי בְּחַשִּׁי : בְּחַשִּׁי אָזְהָה לְצֹור גָּאֵלִי . אָב וְאָם
 חַקְלָתִיבְעָקוֹלִי . לְאָאמְזִיכְיָאוֹן קּוֹלִי . אַסְרָשָׁתִי אַלְרִי
 לִי : לִי בְּגַנְעָה גַּנְעָות עָלִי . עַל רֹועַ מְעַלְיִי . עֹרוֹן יִקְדֵּס מְעַלְיִי .
 מַיְיַחַן אִיפּוֹזָא וַיַּכְתְּבֹזָן מִילִי : מִילִי נְהַפְּכוּ בְּלִי מְרוּעִיכִי
 הַכְּבָעַשִׁתִי לְצֹור וְגַנְוָה מִמְּרַחֵק יְדָעָ . וְתַחַפְשָׁתִי לְרַצְוֹתִיךְ
 אֱלֹהִים בְּיְהוּדָה נְדוֹעָ . בְּיַחְמֹלָן אֲנָחָנוּ וְלֹא נְדוֹעָ : נְדוֹעָ
 בְּצֹוֹתָנוּ לֹא תְּرַצֵּח פְּעוֹלָה . וְרַצֵּח הַפְּרָנוּ בְּהַמּוֹלָה . וְעַתָּה
 שְׁבָנוּ אֲלֵיכְ חֹסֶה וְחַמְלָה . בְּנֵי יַעֲקֹב וְיַוְסָף סָלה : סָלה
 צְרָחָתִי בְּקוֹלָ רַעֲמִיקָה . לְאַתְנָאָפָה בְּעַקּוּמִיקָה . וְאַסְעָוִינוּ
 וְמִידָנוּ ,

ומרדנו שבנו לרוחמיך . ערד מתי עשנת בחרפת עמד : עמד
אסור בבלו . על רוב פשעו ומעלו . ומחנכה רישעך
להוציאו . בעבד ישאף צר ובסביר יקוה פערו : פועלו
ופעשיו ידובקו . לא תגנוב פן נוריס תודקו . ונונב
הפרנו ונופינו נמקו . משפטינו אמרת יהרו צרכו : צרכו
משפטיך משגיח מחלון . מצירינו דועכו בקוץ וסילון . עקרב
ומבל פלון . מילא פניהם קלון : קלון נתלאונדרוי .
וקטני ורביס קמים עלי . וועלדי הנדריו עקב עלי . ואני
במעט גטו רגלו : רגלי מטו לעין בר סוקר . בהעוזי
פנום להעד לשקר . ולא הבינו כי העשה לחקר . יסביר פי
דוברי שקר : שקר טבר צדק שפטינו לא תבליה . רחום
וחנון שוכן מעלה . דוcter שקרים לא יכון פני אש אוכלה .
ובטלאיו ישים תחליה : תלהה הרבינו בעוגינו . ובטלנו
לא תחמוד בחתאתינו . ואכלה אותנו הארץ גליותינו .
שובה יי אַת שְׁבִיתֵינו :

סליחה ליום ז' וסליחות :

ז' אחריש ואתחapk ולבי חלל בקרבי . בראותיכורעילבל
ודרשי למו היוטם בעצבי . נפי מחסום שמרתי
ונאכר כאני . מעי אוחילה קירוזת לבו : נברעה עלי
למאיד המעשה . רודה באפוחרין מפרק וושוסה . דבראני
לוחצי וחושלבתי בפגר טבשה . אשחה בכבל לירה מטהי
ברםעת ערסה אמסה : הורתני לוחומר וגטשלתי בחוץ
לעכרים

סליחה ליום ז' דסליחות

לעוברים עלי. גוי הכה ולחמי הומרטו מפה עויל. ואביט
ימין ושמאליו אין תופך מעגנו. ואני במעט נטיו רגלי;
ואת אשיב אל לביו וקרבי חמרמר. עובדי משכיות עמו
בטעםם וריהם לא נמר. חולפתה וחורקתי מבלדי אל ברי
ובבורי נתימר. הנה לשלוּס ספר לי פָר: טבעתי בין
מצולח ביד אריה. ונדראנתי בדוחה המן עיר נזוב וארטמן
נטוש נהרסה הקירה. יקרני הדוב ושם שבלי בשאייה.
באתני באש ובמים ותוציאני לרויה: בחי נכשל ורוחינקצר.
בערת רחות הצפיר ובשירה נצער. לנוחי מנגן קראתי
ונגעני ממץ. נברל צרתם לו צר: מה מאד עתה נברו
סעלורות ותרכ אשםה. בחבי להטמן ונחקרי לחתעלמה.
נחלתי נצחה לחרבה הוושטה. שאו ערים מאין יושב
ויהדרמה תשאה שטעה: סערוני שונאי ויישתוני בטה.
זה לחייל זה זהה לאפס זה אותי להצמירותה. עד如今
תחריש תחאפק ותבית און וועלטה. ולאתרחים אר:
ירושלים ואת ערי יהודה אשר ועתה: פערו פיהם לברוע
ונגרנס פתווח בקנדי. לגוזר מכל צד ולאכזר סבל עבר.
צראתני מכאב לב בראותי איחור סבר. ואומר מייתן לי עבר:
קצראה רוחי וכלהה נפשי. מסננות זרים ומעברות נולשי.
ריביה י' את ירובי ריבי נפשי. ואל חפן אל קשי: שחרתיך
המציא לנו נשא ונעלם. תהיננה אוניך קשיבות ממכון שבחך
היכר ואולם. בה נצחיחב מנטחו נא אל תחוירני ונבלם.
ויחר ישראאל אל י' מעתה ועד עולם: אל מלן ישב יופי.

סליחה

אהיה קנאתייך וגבורתיך . בעשׂותך נזראות לורע ברותי
בריתך . גרים נטושים אנו מנהליך . יי' אליהם בלעונו
אדוֹנִים זולתייך ; דאנת ענייך גראיה עד למאהוד . חסובלים
על מושך בלב ונפש ומאהוד . וهم שחים ומשפלים עד
למאוד . מהר יקדמו רחמייך כי דלוננו מאוד . זוננו שוננה
פנוי מחרפיים يوم יום . חורקים שנובזים בבל יום . טבם
ממשלתך גלאה לעיננו אום . כי עלייך הרגנו באל הום :
יחלנו לך גאותה ונחמה . כסיתנו בשחת רועיתנו
כלימה . לחוץיס ענודים תחרת יד כרל אומה . ואין
אתנו יודע עד טה : מלך מלכי המלכים זכור רחמייך
היישנים . נוצרי יחויך מלט מאורים העשנים . סאוב
צחנתינו לבן המתלו בשנים . ואאל תוכור לנו עוננות
ראשונים : על הר ציון ששם . פנוי כבושים ולבי
משתומים . צרים אשר שמוחה באפק האשים . וחרר
פניך על מקדשך השם : קניין הקניין מא לשם תפארתך .
רחם ואאל תשחרת והיא תהילתייך . שכן הבתחנו נאמן
כיתף . כי אל רחום יי' אליהיך לא ירפא ולא ישחיתך :
תגנית תם אשר בכיסאך מחוקה . נאוד ולדיו מנהליך
ערנייך השקורה . ישע המזיאם ומפשע אותם
נקה . נושא עון ועובר ערד פשע
וחטאך ונקה : אל מלך יושב וכו' :

שלישית: ליום ב' בתשובה: חינר רבינו אליה בר שמעיה:

א' אטתי מטהי מרוז צרה ותונרה. גלגול חפוך מראשית חול
לונגה. רכابت מה אחירות בסירות דונגה: דונגה דאנגה
הונגה נחלהה יונגה. הושפה עפלה נפלת עיפה וונגה
וחשב לאך אפ ורצון להרגעה. זיל חילך והייתי רק
זועה: זועה גועה במכות נחלות חבטני. חורה בלה סלה
ברל אבורי ולגטני. טרם בעינו שרת לטובה והבטנו
ישע הלבישני ומעיר צדקה יעטני: יעטני בהטני שורק
בטע והעוקך. כפפ בדין לשלם המבעיר והחמייק. לבנאר
עתה נכבריו אסורים בזוק. מנחר אין להם ולא מחזוק:
מחזוק מט נופל וסומך נבצרתי. נפלתי במרת נחשתבי יד
הוקצתתי. ספתית תחתני סביב נלחות הערתוי. עלפתיס לפתוי
ובכח ראה עצרתוי: עצרתוי צום קדשטי נתקך קהלי. פשע
הוודתי ונLIGHTי יוקש עיקולי. צלול הוות לצדך הכרע
מסקלוי. קראתיך חושה לי האינה קולי: קולי שמע ולי
הרבות מחלוקתך. רחשין לך חשוב עולתוך. שנברירפה
חbesch מחץ חווורתיך. תפתח שפתוי ופי גיר תחלרתיך:
תחלרתיך ושנבריך מחוץ וסלה וכפר. אלוי היטה אוזן בעס
לכפר. ברחים שמע ישועת הפלאותינו בספר. אנדרה
ואדרנה הצעמו בספר: חזק ואמץ עס עני וגביה. נתורה
ובטעות החזק מוסר מלבה. וקוה ארן י'בחבטחה חזקה.
ואמר ביום והוא הינה אלהינו זה:

סליחת

סליחה ליום ג' בתשונה: חינר רבינו שמעון כה

בר יצחק:

ה' אני קראתיך כי תענני אל. בקשתך רחמיך בראש נפתח
שואל. נודלנו רצאותך בצדך ענות הוזל. רעתך
הכרך כי יש אליהם נישראל: הלא אתה מקדש אלהי
קדושי. ולמה נמות לנויך בלחץ וקושי. זכור ועוזר
חסד באו לדרשי. חרבתי תשיב וכובן מוקם מקודשי:
טוב אתה לקויך לנפש תדרשיך. יחלנו לך בעת צריך
לדרשיך. כל היום הורגנו על שם קדשך. לא נסוג לבנו
מלברכיך ומלהקדשיך: מחרגרת יוזך בלינו באף וחימה.
נדמיינו בכלי ריק ובסתנו כרימלה. סוכרנו ביד אדונים
קשה להזמנה. עד תשקי ותריא יי' משמיפה: פצינו
והצילנו מיר בנין נבר. צומתים חיוינו בשפך דמינו להעבר.
קרא שלומרת זרים גמול ושבור. ראותך בידורש דמים
אותם זכר: שוביינו אליך וחזרו אפיק הפר. חכבוש עזונינו
וחטאינו כפר. שפל מרוינו עליה ולא נחפר. נרשם
יקרך צופים חקקינו לחיים בספר: חוק ואמן ידים וברכיכם
בשולות. פנה דרך עמק וחרם סכשות. יערב לפניה תחן
בשי עולות. אתה קדוש יוישב תחלות:

סליחה ליום ד' בתשובה:

ו' תחרות רוגע הניחות ותוכור רחם. תפיטך חנורת אר-
תשבח ביד לוזחים. שאירחנסנא חמול ופליטם
חרחם. שביתם באפיקים שובב וכדרשא תפריחם: רפוידי
עם

סלייחה ליום ד' בתשונה

עם עניי הארץ. רדו בהם שונאים בעוני ולחוץ. קוסם כי
עליך לנדרר פרצון. קוחם פקח וקורא שנת רצון: צבי ישראל
חלל על במות. צריו עליו ושאון ימים בהמות. פלא איה
שואל וווכר על עולם ימות. פקידות משנה בהופעת אל
בקמות; עורי לבשו עוז ורוע טמורות. עורי ביט שדים דורות
עולים. ספח נחל תיך ותנחותם ניחותם. סכם רשעים ואל
תעיבנו לאורקיטים: נצח ישראל קויק חושה לעורתם.
נגשים ונגנבים ונך תקותם. מיחרים שמק ווכרת תאותם.
מושל כם אתה לנך ועצור במקהנותם: לך ייחלו חן אם
תקטרם. לרוחותם ולשועתם אוון בר תעלם. בצל כח
 Maheret tzilim. כלו עיניהם מתחומות הארץ סתי תעלם:
ילד שעשוע ביד צריו לרמה לאכללה. יחרקו שנגררו
בצאן ממכללה. טבעו מה מבטם ולעורה גסוליית התפללה.
טובך ורחמיך מהם לא תבלא: חנם פועל חסר גמול טובנה
רחייכים. חלוק בקדוש צום ובעשרה נצבים. זרים סבלים
טורפים כזאים. זו לענס ורב בזויים בארכמת שובים: ובמה
יודע איפוא כי אתה נואם. וдумותינו נאנך יהוה למספר
כולם. הנקו עומדים בענויים ורדיים. התונח נפשי לעולם:
דלה והצל ל Kohi טוֹר ו להרגן מטים. דחופי לעג ושואלי
תרפ' ודורשי איתים. גבורתם בזום נשתה ודמס לפניך
משמעותים. גלו ריבכם אליך נאלים מחרב להטיהם: בלתייך
למו אין ווילתיך לא בחרו. בעשן כלו ימיהם ועצמותם
כטוקד

בטעון נחרו. אורח שך כח געוב וחלות סחרחו. אולם
פקודו ובעת צורה יך ישחרו: אנטה לעורת יודיך
הוועדה חושה טהריה. הקטן לאף הצעיר לנו עזום
הגביריה. יודוק חובי ישעך ויחלוך עם נברא. כי אתה
מקוה ישראאל עי מושיעו בעית צורה:

סליחה ליום ר' בתשובה. חינר רבינו אריה
בר שמעיה:

אָקְרָא בְּשִׁמְךָ לַחֲזֵיק בְּךָ אֶתְעוֹרֶר . בַּתְּפִלָּה אֲשֻׁמָּר
אֲקָרֵם שָׁחָר אַעוֹרֶר . גַּשְׁתִּי פָנִי תִּבְהָ פָּלָר לְבָרֶר .
דְּקָרְקָתִי מַעֲרָבִי דָּל שְׁפָה לְגַרְרָר : חַזְתַּי יָאוֹנָנִי יְעַנָּנִי שְׁדָרִי .
וְאִיפָּזָה מִפְנִיעַ הַנוּן וְאִיהָכְדִי . זְכִיתִי לְבִי וְאַמְתָת וְקוּשָׁט
מַעֲבָדִי . חַפְאָנָכִי מִפְשָׁע זְכוּ מַעֲשָׂה יְדִי : טוֹבָה לְחַיִבִים
גִּמְול וּלְאַרְכָּלִי . יְחַשֵּׁב כְּקָרְבָּן מְפָלָל וְכָנִיחָוְחָלִי . כְּפָופִיק
זְקוֹפָה הַוּתָם לְרָאשׁ בְּעָלוֹי . לְאַתְמָצָאָה חַטָּאת סְתָר גְּרוֹרוֹי :
סְשַׁגְבָּה בְּצָרָה הַיָּה בְּךָ חֹסֶה . נְזַדֵּר אֶל תְּגִלָּה גְּרָחָכְשָׁה .
שִׁימָה בְּנָאָרֶךְ דְּמַעַרְשָׁמָמָה . עֹזֶוּ לְבָךְ מְעֹזָוּ וּמְחַסָּה :
פְּצָה וּהְזִיא לְרוֹיוָה אַסְרִיךְ תְּחִיר . צְוַעַקְיָיךְ דְּפָקָוד קְרָאָךְ בְּצָר
לְהַעֲתֵיר . קְבֻועָם קוּבָעָים רְשָׁעָ צְדִיקָמְכָה . רְבָבָ וּשְׁוֹפְטָה
לְסִיחָה פְנִיקָה תְּסִיחָה : שָׁאוֹן קְמִיקָה הַעֲוָלה הַרְקָה וּכְלָה . תְּמִיד
לְיוֹדָעִי סְוּדִיךְ חַסְדִּיךְ הַפְּלָא . אַנְתָה גְּרָחָה שְׁבָקְבָּצָן גְּלוֹהָה .
לְטוֹרָסָה שְׁפָל הַקְמָה וְיַרְוֹד הַעֲלָה : יְאַמְרָוּ בְנָנוּם הַגְּדוּלִי
לְעֲשׂוֹת . הַגְּשִׁמָה חִיתָה לְעִזּוֹן וּלְבָצָרוֹן תְּנִהְרָסּוֹת . בּוֹטְחִיךְ
חַצְלָה

סלייחה ליום ד' נתשונה

הצל נסוך בצליך לחסורתך. רדייפתך בקשי ועלייך הרבר
לעשות: שמעה דברך ביטח עטף רוחך. יהיה לרצון אמריו
ושפך שיחו. חוק ואם כושל להרוייחו. יוצר הרים ובו ריא
روح מגיד לאדם מה שיחו:

סלייחה ליום ה' נתשונה:

"אתה הרואה בעלונז גערלבים. אתה האומר שוכובנים שוכבים.
בידינו ראיות וטסירות בתובים: בעצמד מעיד ערות השבים:
גזרלה תשובה לכיסא מגעת: גכווה למלחה ובארץ מורה;
דמיה לים לכל נשטערת: רוזחה הנזירה גור דין קורעת:
התשובה עירבה מקרבן קטורת: השטר קורעת פירענות מעברת:
ונורמות רחמים זכויות מוכרת: וחיל עתקה ונכירה חנגורות:
ונורדה לששה וולומים קדרה: זרויים מקבצת טקען אדרה:
חימחה משיבח מנינה בחומה: חסר נשאה ולדורות גנטוייה:
טוב וישר טורה אורחותיה: טובי אהיליה געמה משכנתויה:
יד פשטה לקנאל בנזותיה: ידרשווה כל ימה תוצאה:
בכודה נת מלך בהצעע קוראייה: כל ישבו כו מתראה:
רוזכשת עניינה מביאה היראה: למילך שווה ראייה ונאה:
מרחת בשיר מנקש עלבונו: מפרנס ברניריס בעס עניינו:
נשתנה השם לעירוי בדינו: נמצא בסתה לעוברי רצונו:
ספוק בידיו הנזרה וטוננה: סלייח הרבות לעדרו הנשבה:
עוז הנחתם להעבירו באבהה: עסחמי זהדר להחויר בחתושבה:
פקח יודע למצו גראצנו: פתח התשובה רמזו והגנו:

צופיה ולומר ותולדה עינו: צפדי הבקיר יודע קונו:
 קונו נכיר מגד משרים. קלים חבלין להחליף החמורים:
 ריקם מלא בשлом פרים: ריצה עתירתיינו ברומים ואטורים:
 שפתינו נשלמה פרום נובחים: שייחנו קבל בעלות טחים:
 תכוז תפלח ברקיקים משוחים: תשמע שעotta לשונת החוץ:
 בויחן בליות רוכב בערכות: ברית תוכור תוקן לרבות:
 שמעה בקורסויו השרנתיבות: אלה יסתה יגינה אוניך קשות:
 חזקתויך ומדותיך לטרר עבדיך: אתה לבך ואין בלעדיך:
 הווצרת בתשובות בא עדים: התי ותקוף חן חן עדים:
 ואתה מלך צור עולמים: תודיע רמים תכמוס נכתמים:
 עישה עמנו היאל תפים: אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל מלך ישב וכו'

שלישית: ליום ה' בתשובה חיבר רבינו בנימין:

ט' אתה אל נורא אתה. נקמת לנו הראותה. מאומרים
 אין לנו ישועתה: באונינו ספרו אנותינו. פועל
 פעלה מנעוריתינו. בעת אחריך לכתינו: גרים נזים
 בהשאותם. חסונים כאלונים ובארזים קומתם. השפה לתנו
 רומתם: דכירות תנין בחלל. ובתוך יארו נפללו ובעמק
 תחום נצלל: המוגיס המוגיס נחרצוי. ומשגנינו סתנים
 נמחזו. וראישי תניניס רצזו: ושלשים ואחד נכחדו. ומהם
 למס שיעבדו. יותרם למונסה הוחדרו: ובויה מאורות
 נרדמו. ועד מאיזייהם נקמו. בחזיה השמים קמו: החצץ
 מהלכים

ליום ה' בתשונה

מהלכיהם וברד . משימים עלייהם הורד . בית חורון נמורד ;
טפסרי שםם וצנאותם . משימים נלחם מלחמתם .
הכוכבים מסילותם : יצא מאך בלילה . נגיד ושור לחלה .
בראשית מגללה : באלה רבות פערת . ועתה
אדונים זורת בנו הגערת . כסעולם בנו לא משלחת :
לבר בך נוכיר שמק . ועוד נחלתייך ועמך . נטישים ביד
מתוקמייך : מרודים בממדות . פרוכים בפרק ענדות .
ואיה חצלה ופירות : נאנחים ונאנקים ביוס . וכלייה
לא ימיצו פרוים . ובוכים לקשה יום : שפטינו קמי והגנום .
על הגרת שנוגם . חז שחות לשונם : עורקים בחסיל
עטינו . ופוערים פה לאבלינו . גענו ולא הונח לנו :
פוצחים עצמות וגבש . ובלתי נותנים אפקר . ומחבטים
באקויות טוסר : צדיק אחריה . כי אליך אריב דיני .
מדוע צלחו מדני : קופה יי באפק . והנישא בערות
סחרפיק . אשר פרשו מכתרת לעולפיק : רעה עמק
בשבטך . וסוערים להכשר שבטיך . חנקוב ותחמץ
במטך : שוניינו באפיקים בנגב . ואכינויים מעוני סגב .
הגרסים בריבית רגבי : תחרש ומן נאלה . ותחפש עדת
סגולח . מיד בני עולה : בני מאמיניך נא תקרב . מעונם
בסס חרב . ואל תגירום על ידי חרב : נרית אבות
הישנה . תזכור לנו בו העונחה . בהפילנו לפניו חנה :
זועה רוחשים לשמע . ויעניתם רם עתדמע . ואתה ריצה
ושמע :

ושמע: חיה רעה ורבר. זקי רעב השיאת והשבר. נא
פנו הסר והעבר: קראנו צום וקדשו עזרא. ונצומת
ונבקשה על את הצרה. ואתה השתר לנו מהרה: חשוב
תלבים ודרמים. המתחמעים בעני עשרה הימים. בועלות
מחים ובקטורת ספים:

עקידה. ליום ה' בתשוכה חיבר רכינו ברוך
בר שמואל:

בנין הטובה אם נתם. ובנין החטא אם נדרש. בונה
עולם אל תחרש. לבנון אב הסתוּס והטפורש;
ראיתם תם בדרכיו היוצרים. וניסיתו בקלים וחמורים.
ציתו לחקירין לך בכורים. על אחד החרים: ותיק נראה
לקדש בזמנו. ובא לפניו יי' בקרבנו. וימחר אברם מצות
קונו. וייעדר ארץ יצחק בנו: בראשת הבן הוז והנבר.
מעשרה האב כמודבר. פשט לו הצואר ונתגבר. וללא
אחר תגער לעשות הדבר: בן סח לאביו להכין מטבח.
שניהם קדרשו שמק לשבח. הבן עקד והאב זובח. ואש
תוקד על הטבח: ראו עמק החוגבה והועלה. מפני
יקר כבוד מעלה. ממש ידעו מקום התפללה. וראו שלחנה
מאליה עולה: שרפי מעלה מסרו עצמן. במרלבנן כוות
לאיל רחמן. בחרנתו בעשר וגתיימן. וממצאת ארץ לבנו
נאמן: ממשים קול אליו בא. אשריך כי אמונה תך רביה.
ועתה קח אירל הנחבה. כי עליו חנוריה שבת: וחתורתה

ליום ה' כתשובה

את האירל והעליהו. פניו שם יי' עושיוו. שלח ירך ואל
תאחריוו. כי איל מילואים הוא; אילו לפקח אשר הוקדש.
וחינק בו מקדש. שם מלך ביום ההוא קידש. ויצא לדון
ברבר חזרה; לו נשבעת לגדלו ולברכו. יונז יחיד לא
חישכו. ונמת לבך בנו נכה. וכל אשר יפל מיהם אר-
תו: חתום בצרור ונזכר. לדורות שטור ונזכיר. בעולה
וונח מנוקר. בעולות בן צאן ובועלות בן בקר. זכרהו לך
אליהו חבר לך חבור. ואפר יצחק אשר צבור. לעם אשר
שנבי ושנור. בעולות יחיד וועלות צבור. קודש ראשית
עדך הנשנה. פשע וכושר אם הרבה. עקיידה תוכור
מעשה ומחייב. בעולות חונה וועלות נרביה: לרודת נני
ישראל ויהודה. שליח ישע ופקידה. רחום ברחותים תוכור
העקידה. היא העולה על מוקדיה: נבחן עורק בעשר גסיזונים.
ונמצא שלם בכל זמנים.אות לו ודונמא ודיםזוניים. ראייה
ויסמן פשתן וקנקנים: צומד לעול כפירה בגבורות. מלך
ובחן בכח להקרות. בעל פקרונות תשמור למשמרות.
אתה הקורא מראש הדורות: חלף בנשימים וחלף פרים.
צדקו לפניך טוביים. העם אשר לחלה נברים. רצינו
בקרבן ומנוח מהוזרים:

פתחה. לערביום כיפורים. חיבר רביינו שטחה ברשות:
ב' כי על רחמיך תרבים אנו סמויכים: בעזקותיך אנו
תמכים. נשנו עדיך דלים שפלים ונמוכים. דפקנו
ドルתיך

דְּלַתִּיך בְּתָחֳנוֹנִים עֲרוֹבִים : הַגְּנוּ גֶּנֶּה וְאַחֲרֵיך בְּרוֹכִים
 וְעוֹרָה לְשָׁמֶך וְלְטַבֵּח מְשׁוֹכִים . זֶרֶע הַקּוֹרֵש וְרֶעֶב בְּרוֹכִים
 חֲבוֹטִים וּמוֹכִים בְּעֲבֹדוֹת פְּרוֹבִים : טְבוּעִים בְּצֹול בְּגִנְתּוֹת
 דְּרוֹכִים . יְהֵי עַלְיכָם יְחִנָּם מְשֻׁלְּכִים . בְּרֵל יְמִיחָם פָּנו בְּצָרוֹת
 סְבּוֹכִים . לֹא שְׁקַטו וְלֹא נָחוּ מְטֻרוֹדִים וּתְרוֹכִים : מְרַגְּנָעָלָא
 מְצָאוֹ וּגְאָרֶץ לֹא לְהַסְּגָּנוֹכִים . נְחַמּוֹתִיהם לְעַתּוֹת
 רְחֹזּוֹת וּלְיִמְסָדָה אֲרוֹבִים . סְזָד מְעָרִיטִים לְהַנְּדִילִים וְהֵם
 בְּקָסְרוֹכִים . עַד יְרַאַתָּך הַתְּחֹורָה בְּפֶה רְמִים שְׁפָכוֹכִים
 פְּרָסָס וְחַצְילָם מְטִינּוֹפִים וּלְכָלוֹבִים . צְוֹפִים לְיוֹשֵׁעַ מְרַפְּאָה
 וּלְרוֹבָרִים הַפּוֹכִים . קְרוֹשׁ תְּרַאַנו בִּיתְך וּסְזָבָחָך חֲנוֹנִים
 רֵם לְיְרַאַתָּך הַטְּלִבְנוֹ וּלְתוֹרָתָך נְטָה תְּנוֹבִים : שְׁבָור מְטוֹתָה
 עַוְלִינוֹ קְסָמִיּוֹת נְלָה בְּהַיּוֹכִים . תָּאִיר נְרִינּוֹתָנִיה עַיְנִינוֹ
 חֲחַשּׁוֹכִים . שְׁעה שְׁוֹועַת וְאַנְקָתָ אֲנוֹחִים . מְכָאָונָם רְאָה
 מְכָאָב לְבָבָגְנוֹחִים : חַמֵּס וְשָׂוד וְזַעֲקִים וְעַרְלָ בְּרוֹחָם
 בְּרוֹחִים . הַצִּיל חַצְלָ עַמְּפָק לְמֹות לְקוֹחִים . בְּלִי חַמְלָה
 בְּלִיּוֹתִיהם פְּרוֹחִים . רְעוֹצִים רְצֹזִים טְרוֹדִים וּטְרוֹחִים :
 שְׁנוֹאִים וּמְאָוִסִּים תְּעֻבִּים אֱלֹהִים . מְסֻרִים עַצְמָם עַל
 קְדוּשָׁת שְׁמֶך טְבוֹחִים . וְאַלְיכָ בְּפִימָו שְׁטוֹחִים . כִּי עַל
 רְחַמִּיך תְּרַבֵּים הֵם בְּטוֹחִים :

סְלִיחָה לְשָׁחרִית יּוֹם כִּיפּוֹרִים . חִינְרָבִינו יִצְחָק :
 יְ אַמְוֹנָת אָוָמָן עִזּוֹת מְרֹחֵק לְחָסֵד וּלְצְדָקָה . בְּנֵן
 סְפּוּכָה זְכָרָה וּמְעָרְבָּת עַצְיָה דְּלִיקָה . גַּעַת עֲקָדָה
 וְצֹואָר

סליחה לשחרית יום כיפורים

וצואר מוכן שחויטה להעתקה . דמעות מפה ומפה
נובעות בימים להציקה : הנה תאוה אשר ברוב תחנונים
הופקו, ועתה למאכלת מסורה בעגלה דשה ורביקה .
זמורות ישבו ברגע פורחות צמחו להציקה . חרדים
ושוממים נדמו נבכי ואנקה : טביחתו בוכרים ישאו קינה
וקורת צעקה . ימן ושמאל אין מנהל בידם להציקה .
כפי שאלת עץ חיים בקרוב נתרחקה . לא שיקטו ונמסו
בנכואה מבוקה ומכולה : מי ישמע ולא יתמה פלייה
החוקקה . נעקד ועוקד בודעה אחת שום להחניקה . סופר
ופוקר כל שומע שועה ואנקה . עתר לו משים אול
תשlich ידק אול הנער להזיקה : פנה והנה אויל נאחו
בסבר להרבקה . צפוי עליה תחת בנו לרתקרב ולחתוכה .
קניא נחר ייראה כי נפשו נוחשכה . רצונו רתקים
ורציותו היה נגידו חזוקה : שנית בשרווח ממערל
בשבועות נאם מהזקה . תוכן ורעו בכוכבי אול ובחול
להרייה . ישיבת שער אויבו ירישה לאחיו ולהחותקה .
צבאות כל ני גם להתפרק ולהזיקה : חזוב ניא ואת
תקרובות עריבה ומתוקה . קרבן מנהה רצiosa בקטורת
סמים רקה . חפיizi אהבתך ויראתך באoor להרבקה . וכור
ואל תשכח לאף דור להצדיקה : קצפק ורונגה וכעסך
עמך ומנחלתך להרבקה . קנותם שנית בנתחלה בורוע
נטיה וביר חזקה : אל מלך יי'ב כי :

י' תְפִן בְּעִינֵינו וּוֹזֵק . שְׁבָח חֲטָא וְעַזְן תְּרַחַק .
 רְאֵירָה כְתֻוב וְכוֹרָת יְחָק . קְרֻע גָּרָר דִין וְחוֹב
 יְמָחָק : צְרָקָה עַמְנו תְּעִשָׂה . פְּלָא שְׁמָך חִנָּס
 עֹשֶׂרֶת . עֹזֶב עַרְלָפְשָׁע וְעַזְן נֹשָׂא . סְלָח פְשָׁע
 וְחַטָּא בְּסִיחָה : נָגָדֵי צָעֵר גְּלוּת וְשָׁבָר . מְשִׁיחָה
 גְּעוּר וְעַזְור דָבָר . לֹא תְחַקּוּר דִין עַם גָּבָר . בָּאָן הַיּוֹם
 וּמָחר בְּכָבֵר : יַעֲמֹד מְלִיחָז יוֹשֵׁר רְסָפֶר . טְרוֹז מְסִטְין
 וּיְכָש וּיְחָפֵר . חַמָּה עַזְור וְאֶפְרָה . זְכִירָנו לְחַיִים
 כְתֻוב בְּסִפְרָה : וְסַתְּחַן לְהַאֲרִיךְ חִימָרָה . הַסְר אֶפְרָה וּרְחַמִּיקָה
 הַקְדִּימָה . דִין אַל תְמַתָּח מְוּל אָנוֹש רְמָה . גְּלוּי בַּיּוֹם
 מְעַשֵּׂיו אָזְן וּמְרָמָה : בּוֹשְׁנו לְחָרִים רְאֵש לְמַעַלָה . אֲשֶׁמֶתְינו
 עַד לְמַאֲוד גְּדוּלָה . וְעַקְנָנו אַלְיךְ וְסַדְרָנו תְּפָלָה . בְּתַחַנו
 עַרְלָפְשָׁע לְמַצּוֹא מְחִילָה : דִין הַפְרָה וְעַמְנו אַרְתָּשָׁב .
 יְהִימָרְחִמִּיק וּמְחַמְתָּךְ הַשְּׁבָר . הַמְצָאָה לְנוּ וְחַנְגָנוּ הַקְשָׁב :
אַל מֶלֶךְ עַל בְּסָא רְחִמִּים יוֹשָׁב :

תְהִנּוֹן שָׁאוֹמְדִים בְשַׁנִי אַחֲרֹן קוֹדֶם אֱלֹהִינוּ

וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ .

ד' אַפְפּוֹנו מִים עַד נֶפֶש . בָּאָנו בְעֵמֶקְי מְצֹולָה גְּלִילִים
 עַכְרָוּ עַלְיָנוּ . רְכֻוֹת תְּהֻום כְּסַתְּנָנוּ . הַוְדָנוּ נְהַפֵּךְ
 לְמְשִׁיחָה . וְלֹא עַצְרָנו כָּח . זַעַם וְעַבְרָה לְהַעֲבֵר סְמָנוּ .
 חִימָה לְשָׁבֵך עַלְיָנוּ . טְבַשְׁנוּ עַצָּה מְלַחְשָׁוֹת . יוּעַץ
 בְּקָרְבָנו אָזְן . בְּוֹנָנו בְּלִבְמְחַשְׁבּוֹת . לְסַרְחָק שָׁאַת דִּעָה .
 מְסוּרָת

סְרִיחָה לְמַנְחָה יוֹם כְּפֹרִים

מִסּוֹרָת בֵּין־נוּ מִאֲבֹתֵינוּ. נָאָקָה וְתִשְׁׁוּבָה וְצְדָקָה. סֻתְּרוֹת
רוּעָגְנִירֹת. עַזְדָּמָן עַזְנּוֹת עַם. פָּצְנוֹ בְּתִסְכָּמָה אֶחָת. צָוָם
שְׁנִי וְחַמְישִׁי וְשְׁנִי. קְדוּשָׁ אָוְלִי יְשָׁקָוף. רְחַמְּיוֹ לְקִידָם בְּרוֹגָן.
שְׁדִי עֲשִׂינוֹת שְׁלָנוֹ. תְּקִיף עֲשָׂה אֶת שְׁלָךְ. אֶל תִּשְׁבַּעַמְנוּ
בְּרִין. מִזְכָּרָז מִחְרָב וּמִרְעָב וּמִכְלָלָאִים מַלְטָנוּ. תִּקְרַב נְפָשֵׁינוּ
בְּעִינִיקִיהְ סְלָחָ לְנוּ מַחְלָ לְנוּ בְּכִיּוּם רַדְתָּךְ בְּעֵגָן:

סְלִיחָה לְעֶשֶׂרָה בְּטַבַּת

טו אָפָפוּ עַלְיָ רְעוֹת בְּקוֹשִׁי. בָּאַין מִסְפָּר בְּפִפְנוּ נְפָשִׁי.
גָּדוֹלוּ וְעַצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רְאֵשִׁי. דְּבָקוּ יְחִידָה
חַרְכִּיעִי וְחַמְישִׁי: הַשְּׁכִיעִי בְּשְׁנִים קְרָמוֹנִיּוֹת. וּוּעוֹדוֹ
בְּעַת צָרָה תְּעִנּוֹת. זָמָן הַהָּה בְּרָצָן מְנוּיוֹת. חֲדָשִׁים
בְּסִדר וּסִדר פּוּרְעָנוֹת: טְרַף אֲרִיחָ מִסּוּכָּנוּ לְהַדֵּשׁ.
יַעַן בְּמַלְוָאָת סְפָק בְּגָדוֹשׁ. כָּל הַרְעָ אֹוִיב בְּקָדוֹשׁ.
בְּחַוֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי בְּעִשּׂוֹר לְחַוֹדֶשׁ: סְצָור בְּנָה כּוֹרָע לְכָל.
גַּתְנַזְרָשָׁת בְּמַשְׁׁוֹךְ הַיּוֹבֵל. סְמָה וּבְנָא מֶלֶךְ בְּכָל. עַל־
יְרוֹשָׁלָיִם לְנַחּוֹז וּלְחַבֵּל: פָּח טִמְן עַצְבָּ נְבָזָה. צָרוֹת
בְּרוֹשָׁתָוּ נְבָא וְחוֹזָה. קְנָאָנִי בְּרָא עַם כִּיה. רְדוֹת חַופּוֹתִי
בְּיוֹם הַזָּהָה: שְׁלָמָם יְשָׁלָמָם הַמִּבְּעֵיר בְּעִירִי. תְּשִׁמְחָנָה
וְתְּגִלָּנָה בְּנוֹת עִירִי. יְמִים טּוֹבִים וְהַשְׁלָוִם וְהַצְּרִי. שְׁלָשָׁת
הַצּוּמָות עַם הַעֲשִׂירִי: סְוִיכָה פְּרוֹצָה בְּרוֹגָן נְדָחָה. תְּנַחְמָנָנוּ
וְאָמַץ כּוֹחָה. שְׁנִים בְּתַקְנָן יְהִי לְמַנְחָה לְבִתְיָהוֹת
לְשָׁשָׁן וְלְשָׁמָחָה: אל מֶלֶךְ יְשָׁב וּפִי.

פָּזְמוֹן לַעֲרָב רָאשׁ חִדְשֵׁת שְׁבַת

רָא

שֶׁ חִנֵּנוּ יְיָ חִנֵּנוּ . עַנֵּינוּ יְיָ עַנֵּינוּ . עֹזְרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
 יִשְׁעֵנוּ . כִּי עַלְיךָ נִשְׁעַנוּ : אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁלְישָׁמוֹ
 וְאֱלֹהֵינוּ בְּפְרִישָׁמוֹ בְּקָרְבָּן . וְאֶנְחָנוּ בְּשֵׁם קָדוֹשׁ לְהַתְּעֻרְבָּן .
 שׁוֹכֵן שַׁחַק לִישְׁעָנוּ תְּקָרְבָּן : אֱלֹהֵינוּ בְּלִגְוּנוּןָם . וְאֱלֹהֵינוּ
 בְּגָאוּנָם מַתְּפָאָרִים . וְאֶנְחָנוּ בְּרָב לְהֹשִׁיעָן מַתְּגָבָרִים .
 לְעוֹזָר לְאַיִן כָּחָמָכָרִים : אֱלֹהֵינוּ בְּמִגְנִינָתָם . וְאֱלֹהֵינוּ בְּצַנְתָּם
 מִסְתָּחָרִים . וְאֶנְחָנוּ בְּאַפְתָּחָה מִסְתָּחָרִים . מְרוֹחַ עֲרִיצִים הַיּוֹתָר
 נִסְתָּחָרִים : אֱלֹהֵינוּ בְּהַצְּלָה וְשַׁעַטָּה . וְאֱלֹהֵינוּ בְּצַחְזוֹת וּמַעַט .
 וְאֶנְחָנוּ בְּאוֹר בְּשִׁלְמָה עַט . מְרוֹם שָׁרָם דְּכוֹי בָּעַט : אֱלֹהֵינוּ
 בְּהַגְּפָרָת תְּרִיסִים . וְאֱלֹהֵינוּ בְּשִׁפְעָת קְלָגִיסִים . וְאֶנְחָנוּ בְּמִנְזָן
 חֹסִים . שׂוֹבֵר מַתָּה גָּאוֹן נִסִּים : אֱלֹהֵינוּ בְּקָרְבֵּנוּ נִכְחִים .
 וְאֱלֹהֵינוּ בְּקוֹלָן צֻוחִים . וְאֶנְחָנוּ בְּקוֹלָן מִינֵּנוּ שְׁבָחִים .
 מִפְּרָק וּמִפְּוֹצֵץ סְלָעִי צְחִיכִים : אֱלֹהֵינוּ בְּטֻכּוֹן עַרְבָּן . וְאֱלֹהֵינוּ
 בְּטֻכּוֹן סְרָבָן . וְאֶנְחָנוּ בְּאַיִן בְּעַרְבָּנוּ עַרְבָּן וְאַרְבָּן . מִקְיָם
 מוֹחַבָּן לְכָמוֹת דּוֹרְבָּן : אֱלֹהֵינוּ בְּנַצְחָנִיכָּנוּ וְאֱלֹהֵינוּ בְּרַצְחָנִיכָּנוּ
 הַכְּתָחוֹת . וְאֶנְחָפוּ בְּנַצְחָה יִשְׂרָאֵל בְּפִינוּ שְׁטוֹחוֹת . מִלְעָרוֹן
 וּמְלִירָא וּמְלִירָק טֹחוֹחוֹת . עֹזְרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁעֵנוּ . כִּי עַלְיךָ
 נִשְׁעַנוּ :

תִּימְעָד " הַגּוּ וּכוֹ' וְאַתָּה קָדוֹשׁ וּכוֹ'

פָּזְמוֹן לַיְזָר אָדָר וּלְכָנָג אַיִיר

לִמְהָ יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחֹוק . תַּעֲלִים לְעֹתָה בְּצָרָה
 לְרָחֹוק . כִּי אִיּוֹמֶת הַיּוֹתָה שְׁחֹוק לִמְהָ יְיָ
 תַּעֲמֹד בְּרָחֹוק : אֵיךְ נָרִים רָאשׁ בָּאָרֶץ אֹוּבִים . בְּחִרְפּוֹת
 מְחִרְפּוֹת

יְיָ

פומן ליווד אדר ולכג אייר

מחרפים ומלעיבים . געלכם פאסקם דר בין שני הפהובים
למה יי תעמוד ברחוק : רטמו פל מרוב פיות . הטעילים
אויבים בצחנות . ומה יובל נדי בין שבעים ארויות . למה יי
תעמוד ברחוק : זעכונו צרים מתחלה . חיכונו פטה בני
עללה . טבענו עתה בין מצולה . למה יי תעמוד ברחוק:
זוקשנו בפחיס קשים זוגם משוני . בכו לאור זהנרט
אשמנים ליקן שנים תחנו קם עז פנים . למה יי תעמוד
ברחוק : מי יתן ראש מים . נאך יומ ולילה לאאל
בשמי . שוטן כי ירים עדות פעומים . למה יי תעמוד
ברחוק : על אלה אני בוכויה . פרי שעשוים בנפרד
מתורת יה . צבור תעחותי ומתחעים מרת בשאייה . למה יי
תעמוד ברחוק . קיים הבחת מלמאס ומלגעיל . רפואה
לטובה התקדים וחתיעיל . שלא נמיר בכורה بلا וועיל
למה יי תעמוד ברחוק . תשיב בככל לב צאנך לבטח . יישר
ויראים מרשראת משטח . אני יומ אליך אבטח . למה יי
תעמוד ברחוק :

תחגה ליווד אדר ולכג אייר

๔. משוד עניים אנקת אכינויו אבחת חרבה הרגנים נתונים
כיד עוני . ידי חרב הגוי חמר בני עוניו :
רפסום ורפסום העם המבעסים אותו ערד פני . צחיח
סלע שפכו רם קהילות המוני . הער אלה תהתקפיך יי :
ארם מקדם ומאתוך נוי ברכותים . בלעוני הממוני במחשות
ובאיתים

רב

תחנה לירד אדר ולכג איר

וּבְאִיתִים . גָּבֵל וּעֲמֹן וּעַמְּלָק כּוֹלֶם טְשָׁחִיתִים . דָּרָךְ אֲכֻזָּנִים
יְטוּ שְׁמָה אֲדוֹם נְחִיתִים . הָרָג חָרָב דָּנִים לְדָרוֹשׁ אֶל
הַכּוֹתִים . פָּעַמְנוּ עַצְמָנוּ מֶלֶא כְּרָסָם מַעֲרָנִי . הַעַל אֱלֹה
תַּחַאְפָק יי' : וְנַחַי בְּטַמָּא כּוֹלָנוּ אֲנָשִׁי תַּעֲתוּם . זְעוּמִים
בְּלָאוּמִים נְסֻעָרִים רֹוח עֲזָעִים . חֲבֹואִים בְּאִימָת לְבָנָים .
וְאַזְן יָצַא חֹזֶן לְקָלָעִים . טָף וּנְשִׁים מְרוֹטָשִׁים תַּחַת סְעִיף
הַסְּלָעִים . נְהַדְפִים נְסַחְפִים מִתְגָּרָת וּדְוִנִי . הַעַל אֱלֹה
תַּחַאְפָק יי' : יְרִיבִי נְטוּ הַמּוֹשָׁמוֹ אַוְתּוֹת . פִידּוֹנִים
יְחִזְקוּ רְמָחִים וְחַנִּיתּוֹת . לְחִי לְוַהֲטִים מְוֹרְטִים לְרִגְלֵיכְנוּ
שְׁחִיתּוֹת . מְמֹרָאָם נְהַדְפָתִי בְּנַחֲלִי הַכְּתּוֹת . אֹוֵב נְמֹהָר
בְּמַרְומָה הַר וּקְרָעָלוּ חָלוֹנִי . הַעַל אֱלֹה תַּחַאְפָק יי' : נְחַמָּה
בְּרוֹגִים בְּלָנוּ וְנַחַנָּה בְּיוֹנִים . סְלוֹנוּ סִירִים סְכוּכִים סְרִבִּים
וּסְלוֹנִים . עֲדָה קְנִיתְ קָדֵם לְמָה תְּסִנֵּר בַּיד אֲדוֹנִים . פְּרִיזָן
חִזּוֹת וְאַרְיוֹת הַמִּים הַזּוֹנוּמִים . זֶה מְכָה וּזְהַטְּרִיף מָוֵל עַזְרָף
וּמְלָפְנִי . הַעַל אֱלֹה תַּחַאְפָק יי' : צָר וּמְצֹוק מְצָאָנוּ וּבְכָל זֹאת
גְּקוֹה . קְרָאָנוּ קְיֻנוֹק אַיְוֹנוֹק בְּלֵב דָוִחָ . רִצָּחָ פְּרִט עַם
מְמֹרָט וְהַגְּיוֹן לְבָקְנָה . שְׁעִיחָ וְהַוּשָׁע עַם בָּקְנָשׁוּ יְשֻׁועָות
וַעֲקָב צְוָה . תְּרַחְמָנוּ תְּנַחְמָנוּ תְּשִׁימָנוּ בְּנֵן רֹהָה . בְּנָאָרָךְ
שִׁימָה דְּמָעוֹת עִינִי . הַעַל אֱלֹה תַּחַאְפָק יי' : שְׁופֵר יִשְׂרָאֵל וּפֹה :

חַטָּאָנוּ לְתַעֲנִית אַסְתָּר . חִיבָר רְבִינוֹ אַלְיעָזָר :

י' אַתְוָה לְךָ חַטָּאָתִי בְּמֹרָא . בָּקְנָה בְּטַחְתִּי לְאַאֲרָא .
גְּהֹרָל עֲוֹנוּ גְּנוּרָא . אֶל אֱלֹהִים אַקְרָא :

אַקְרָא

חטאנו לתענית אסתר

אַקְרָאֶת דֹּוִינוּ מְלַכֵּנוּ קָרוֹבֵינוּ . הַלְׁעוֹלָם רְתָאָנֶפֶת בָּנוּ ,
 וִשְׁמַרְתָּ חִרְפָּה לְשָׁבְגֵינוּ . לְעֵג וְקָלָס לְסִכְבּוֹתֵינוּ ;
 לְסִכְבּוֹתֵינוּ וַיַּרְתָּנוּ לְקַמְתָּ . הַטָּאוֹתֵינוּ כְּפָר לְמַעַן שְׁמֵךְ . טֻוב
 עַד מַתִּי וְעַמְךָ . עֲשָׂנָת נְתָפָלָת עַמְךָ : עַמְךָ יְחוּדָךְ
 לְאַהֲמִירָוּ . בְּכוּדָךְ לְאַחֲרָ לְאַיְמָרוּ . לְמַרְחָ פְּגָעָת שָׁשָׁ
 וְהַאֲמָרוּ . וְסַרְוָ לְאֱלֹהִים זִמְרוּ : וְמַרְחָ מְלַכֵּנוּ עַם נָאָהָבוּ .
 נְאָסְפָוּ נְגִיכִים מִקְדָּשׁ חָרְנוּ . סְבָכֵנוּ כְּלָבִיס חָנֵם אָרְכוּ . רָאָחָ
 אַיְבָי כִּירָנוּ : רָבָו עַלִי שָׁוֹנְזָא לְמוֹנָגָי . פָּרָה הַרְחִינָנוּ
 לְחַרְפָּה פְּגָנוּנָי . צָחָן הַרְבָּן וְשָׂא שָׁגָנוּ . הַאוֹנָה יְיִכְנָה
 הַגְּנִיבָי : הַגְּנִיבָי קָרְבָּן שִׁי לְמוֹרָאָיו . רֹאָחָ עַיְנוּ אֶל יְרָאָיו .
 שָׁגָן יְשַׁמְעַ מִעֵם מִקּוֹרָאָיו . קָרוּבָי לְכָל קָרוּאָיו : קָרוּאָיו
 תְּפָלָתָס יָאָזָן מַלְקָטוֹב . אָם יְשֻׁכוּן מָאָזָן וּכְפָר לְחַטָּוב
 לְטוֹב . לְפָנָיו קְצִיעָות בְּשׁוֹשָׁנָה לְרָטוֹב . טָעָמו וּרְאוֹ כִּי
 טָוב : טָוב עַנְוָר פְּשָׁעָינוּ אָנָא . זְבוֹר חָסְדִּיךְ וּגְאָלִינוּ
 בְּגָרָא שָׁוֹנָה . רְחַמְּיךָ יְכָמָרוּ צִוְין לְחַגְנָה . גְּדָנָת
 פִּירָאָשָׁוֹנָה . נָאָה חִזְקוּנָנוּ אֶלְתִּי תְּהִילָתִי . אָמַן נְחַמּוֹתֵינוּ
 הַקְּם נְפִילָתִי . סְלִיחָ לְעוֹנוֹנָנוּ הָאָר אֲפִילָתִי . תְּנָא לְפָנֶיךָ
 חַפְּילָתִי : חַפְּילָתִי שְׁעָזָה קְדוֹשָׁן וְנוֹרָא . בְּעַמְדֵי לְפָנֶיךָ
 בְּרָעַד זְבָמוֹרָא . בְּיּוֹם אֲנִי אַלְיךָ אַקְרָא . בְּמַרְדָּכָי וְאַסְתָּר
 בְּשִׁשְׁן הַבִּירָה : הַבִּירָה תְּבִנָה שְׁזָקָן מְרוֹמִים . בְּכָבוֹת
 שְׁלִשָּׁת אֲבוֹת הַקּוֹדָם . וְתוֹשִׁיעָ בְּנֵיךְ תְּשֻׁועָת עַולְמִים .
 אֶל פָּרָךְ יוֹשֵׁב עַל בֵּסָא רְחָמִים :

גְּנוּ בְּרִית אֲבוֹת וְתָ'

תְּהִינָה

תחינה לתענית אסתר. חיבר רבינו אמיתי : לג
 ר' עינינו לך תלינו אל תעזינו רחים. עליך השלכנו
 חנון ורחים. עתירתיינו תערב נא ומלאינו
 מאובינו : לולי יי אלhim אל. אברנו חנויים ואין יה
 לאל. לבן יחוּך תמיד יום ולייל. יאמר נא ישראל :
 עתירתיינו העב נא ומלאינו : לولي מושיעם ומעוזיהם . אשר
 הצלם עד עתה מעוזם . אוֹי רפתה ידים . בקום עליינו אדים :
 עתירתיינו העב נא ומלאינו מאובינו : אוֹי תמןנו בעונותינו . אשר בכרא
 שנה ושנרה נאים לבנותינו . ומכובדים עולם עליינו .
 כהורות אף לנו : עתירתיינו הערכו : אוֹי ווקשנו בגנותינו .
 כי לא דילנו חסרון בתיינו . ועוד מחדשים גירות עליינו .
 נחלה עבר על נפשינו . עתירתיינו : אוֹי עקרוני חמלשנים .
 לولي רחמי הנאמנים . אשר בכרא יום אנו נשענים .
 להנצל סטמים חזוניים : עתירתיינו : ברוך מצור מחרב
 ספיהם . מנחש גרדף מיד רופיהם . וענין ואבון מנזריהם
 שלא נתנו טרפ דשיניהם : שייתש : נפשינו הוסה בಗלי
 חיים בקרבינו . ועוד מתחנחרת בטה שעבר עליינו . כי
 רביהם קמים עליינו . הפח נשברו ונחנו נמלטו . עתירתיינו
 תערב נא ומלאינו מאובינו : שומר ישראל :

פוטון לראש חדש ס' זון :

ר' יי שטעה יי סלחח יי הקשיבו ועשוה אל
 תאדור לפענה אלהוי כי שם נקרא על
 עירך ועירך ערך ; יי אלהים הללו עיניך לאטוניה ;

פומון לראש חדש סיון

וכור לצדך לעדת נאמנה . האב שוחט ארת בנו והאם
 את בנה . ותיה לך למינה . בחיק אמותם הבינו מטבח .
 במאלת חרב ונחרב אבא . ראם עוקרת את בנה והאב
 טובח . כי הוזע יברך את הזבח : התיקו כולם עצם
 לטבחה . שטף הנזול לקדש ורשבה . וזה להזה צועקים
 בצעחה . כי זבח משפחה : רצובך כולם רחשים
 ביראתך ובתורתך לדבקה . בנייהם ובנותיהם לחנוך .
 מנישן מנוח לי' בצדקה : טביחתם והריגתכם נרחמים
 תפקודו . למחילה ולסליחה עם זו רוכרו . וודפס עלה
 פורפרך היהו . כי קדש קדשים חזא : למונך אלוהיכי
 שםך נקרא על עירך ועל עמך :

סליחה לשבעה עשר בתמו חיבר רבינו אליהו :

וז אפפונו חכלי מית במעשינו זנוחות . בחודש הרבעי
 פגעונו דנות אגחות . גדוול עונינו לשמעה
 בתעב נאלהות . בשבעה עשר בתמו נשחברות הלוחות :
 רוי שלום פרים שפטינו להעמיד . הופרו הקרבנות ונתרוקן
 שלחן מלחמייד . ואין יום שלא קללה קרבנות להשמיד .
 בשבעה עשר בתמו היסר התסיד : זדנו והעדות בנו
 יומם להגער . חשבות למטה מעוניינו באגוף להבעיר .
 טולטנו בשנייה ברעב רביעזעיר . בשבעה עשר
 בתמו ותבקע העיר : יצדר רב הארץ הטוב לחסירה . כתה

מראש פָּרָךְ וּמִכְתֵּן חֹסֵדֶיהָ . לְקַח צָרוֹר הַכְּסָפָן וְדָטִינוֹת
לְהַתִּיעַרְתָּ . בְּשַׁבָּעָה עֲשָׂר בַּתְּמוֹן שְׁרָף אֲפּוֹסְטוּםָן אַרְתָּ
חַתּוֹרָה : פְּשׁוּם כְּנָפָן שִׁיקּוֹצִים בְּהַתְּבִנָּס לְהַיְכָרָן ,
גַּפְלָן שִׁיקּוֹן שְׁוּם חֹדֶש אַבְרָן . סְרִתָּה שְׁבִינָה וּעֲלָתָה
וּהַגְּנִי נְשָׁבָרָן . בְּשַׁבָּעָה עֲשָׂר בַּתְּמוֹן הוּעַמְדָן צָלָם בְּהִיבְלָן ;
עֲבָדִים מְשָׁלָו בְּנוֹ בְּחֶרְבָּן חֹזְוֹרָה . פְּקוּדָת הָעִיר קְרָבוֹ
צִוְּן לְשָׁדְדָה . צָום הַרְבִּיעִי יְהִי לְבֵית יְהוָה . לְשָׁזָן
וּלְשָׁמָרָה וּלְמַעֲדִים טָנוּיִם לְכָנָדָה : קְדוּשָׁ מְרָמָס בְּצֻוק
הַעִתִּים הַוְרָחָנוּ . רַב מְפִשְׁלָת אֲדוֹם בָּאַשׁ הַוְלָהָנוּ . שְׁפָות
שְׁלוּם הַשְּׁלִיכוּ עַלְיךָ וְהַבָּנוּ . וְהַאֲמָרָת וְהַשְּׁלָוָת אַחֲנוּ :
תְּפָאָרָתֵךְ בַּיד צָר תְּשִׁבְלִי שְׁבָה . אַוחֲר מְשִׁיחָךְ תְּחִישָׁ
עַמְקָךְ לְחַשְׁבָּה . לְמַעֲנָךְ יְיָ סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה . הַשְּׁיבָנוּ
יְיָ אַרְיךְ וּנְשׁוּבָה : עַד מִתְיָ קְזָה הַפְּלָאוֹת תְּחַלְתִּי . זָכוֹר
לְאַנְרָהָם לִיצָּחָק וּלְיִשְׂרָאֵל נְחַלְתִּי . רְחוֹם פְּנָה אַלְיָנוּ
הַקְסָנְפִילָתִי . יְיָ אֱלֹהִים עֲבָאוֹת שְׁמַעָה תְּפִילָתִי : תְּקַם
סְוִיכָתֵךְ מְהֻרָה בְּצְרָקָתֵךְ נְחִינָה . קְרָן מְשִׁיחָךְ תְּרַם בְּעִירָךְ
לְשָׁמְחָנוּ . טְמִונָת נְקָם גְּלִי אֱלֹהִים תְּעִנָנוּ . נָא הַטָּה אַלְיָ
אָוְנִיךְ וְהַשְׁעִינָנוּ : אֶל מַלְךָ יְשָׁבוּנוּ :

פּוֹמָן לְתַעֲנִית וּבְרִית מִילָה . חִינְרָ רְבִינוּ אֲבִי הַעֲזָרִי :
יְיָ אֱלֹהִינוּ אֶל שְׁרֵי בְּרוֹךְ שְׁמוֹ וּמְשׁוּבָה . יְשָׁלָח מְבָרָךְ
שְׁרִיקְיָה . וּבְשָׁעֵד גְּרוּדָה טְבָח . בְּדָם הַבְּרִית
לִיְהִידָיו .

פומון לתענית וברית מילה

ליורדיי. מולי חרבות אבנה. אספו לי חסידי כורתינו בריתינו
עליזנח: הלא פרוב אהבתך. עורךים שתיכנסו אותם.
זמנן למלאה איש בריתך. ומני מנה עפר רם ונמצאה
דס בני עדתך. מארת זובי חונח: רם הבט כי מלאו
מחשי נאות חמס. יה היכך טמאו ונברית קודש למיטס.
בפהם פלאו קראו לא לעולחה ולא רונח: ביום ולא
באמש שטונת ימים. אם זרחה השמש עליו לו דמים.
שקליה פירחה ביחס זארת תורה חונח: מילה וגס
מציצה. דוחים יום מרנוו: והנולד בקיציה לאי נתן
לננוו. עין חיים לאומציה. שטוע טוב מונח: יום
עינוי וחטלה. אשר יחריו נפשו. ורץ שוכן מעלה.
סבלו עוד תגשוו. ארץ צאן סגולה. צאן קרבנו לובח:
הלה נרטיעולתו. יתרעה אר אדונו. בקוטן מנחת
דר מנוחו. נפשו הקريب לקונו. ואף ברמי יחידתו.
נכחד לוי מובח. יגלוון באל רואיה. כי בשמחה
קבלו. יום משתה לבאייה. טפ וגשים
יהלוה. ותאב בראש קרויה.

כיהוזיניך ארת חונח.

אספו לי חסידי. כורתינו

בריתינו עליזנח:

אהה קוש ווי :

אָלְעֵנָה אָלְעֵנָה
אָלְעֵנָה אָלְעֵנָה

מהוג הפסוקים מכל השנה שאמורים בק"ק ווירמי"שא : לפניו סליחה ראשונה וגט מן ריא פסוקים :

א' למן שמק"י וסלחת לעונינו כי رب הוא כי רבנו מושוכיתינו לך חטאנו חטאנו עם אבותינו והעינו ודרשו אל הינו בושנו במעשינו ונבלמנו בעונינו אל הינו בושנו ונבלמן לזרים אל הינו פגינו אליך מה נאמר לפניך יושב מרים ומה נספר לפניך שוכן שחקים מה נאמר לפניך כי אל הינו מה נזכר ופה גאטך אין לנו פח להשב ולא מצח להרים ראש כי עונותינו רבוי למעלה ראש לאש ואשחתינו גילה שע לשיטים כי שעוניינו רוכום מלמות וחטאינו עצמו מספר ירעוכי אין בנו מעשים צדקה עשה עבנו למן שכך : ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד בערינו שכך הנורל יעמוד לנו בעית עריה ידענו כי רשותינו עון אבותינו כי חטאנו לך לך ברוך חטאנו והדרע בעיניך עשנו לא כחטאינו תשזה לנו ולא בעונתינו תנמול עליינו כי גנבה שמים על הארץ בן הגר חסך עליינו ברחוק מורה מஸרב כן תרתק מקני אתה פשעינו ברחים אב על בנייכן תרחם כי עליינו וסלחת לעמך אשר חטא לך ולהכל פשעיםם אשר פשעו בה ויחתם לרהיטם לפני שוביהם וריחסים ואתיה תשמע ממכון שבחר מן השיטים ושם וטלחה סלחנא לעון העם החכנור להסרך וכאשר נשאה לעם הזה ממזרים וער הנורושים נאמר ויאמר כי סלחתיכן רטה אלדי אונך וכו'

OMIC טויה ווגט אן דיח פטוקיק :

ב' כי עמר הסליחה למן תורה כי עמר מקור חיים באורך נראה או ריחן ישריאל אל כי כי עם כי תחכר ותרבה עמו פרוח פרה אלדים אתה ישריאל מכל צורותיו פרה כי נפש עברי ולא יאשמו כל החוסים בו והוא יפירה את ישריאל מכל צורותיו כי לא ימוש כי את עמו בעבור שמו הנורל כי בו ישכח לבינו כי בשם קרש בטחני בר בטחו אבותינו בטחו ותפלתו אליך יעקיוגמלטויבך בטחו לא בשוביכטחו בר יורי שטך כי לא עשבת דורך כי הושעה הרמלה יגעינו ביום קראינו :

OMIC טויה טויש ווגט אן דיח פטוקיק :

ג' אל תבא במשטוף גויל תשליכנו לעת זקנה וככלות כהינו אל תעבינו אל תעבינו כי אל הינו ואל תרחק ממן אל תרחק ממן כי עריה קרויה כי אין עזיר אל תקוף כי שר מאוד ואלשר תזכיר עון היבט נא עמר בלנו אל חנאי למן

פסוקים

שְׁנִיר אֶל תְּגִבֵּל כִּסֵּא כְּבָדָךְ זַכַּר וְאֶל תְּפִרְבָּרִתְךָ אֲתָנוּ אֶל יְשֻׁבְדָךְ נְבָלָם עַזְוֹאַבְיוֹן
יְהִילָלו שְׁמָךְ אֶל תְּבָאַיְנוּ רַגֵּל גָּאוֹה וְרוֹרְשָׁעִים אֶל חִנְדָּנוּ אֶל תְּאָסָף עַם דְּמָטָאִים
נְפִישָׁנוּ וְעַם אֲנֵשִׁי רַמִּים חִינְנוּ אֶל תְּחִנָּן יְיָ מְאֹגִי רְשָׁעָם מְמוֹאַל תְּפִקְידָוָתִי סְלהָאַל
תְּשִׁטְפָּנוּ שְׁבוֹלָת מִסּוֹאַת חִבְלָעַנוּ מְצֹולָה וְאַתָּאַתְּ אֶל עַלְעַלְעַלְעַלְעַל
כִּי הִנֵּה אָוַיְכִיךְ יְהִמְיוֹן וּמְשָׁנְאִיךְ נְשָׁאָו רָאֵשׁ עַל עַמְקָה יְעִרְמִיטִוּ סָדְרִוִּיתִוּ עַל עַפְנוֹנִיר
אָמָרוּ לְכֹוּ וּמְבָחִידָם מְנוּיָוּ וְלֹא יְזַבֵּר שָׁם יְשָׁרָאֵל עוֹד : אֶל חִתָּן לְמֹתָן רְגִילָנוּ אֶל יְנָסָם
שְׁמָרְנוּנָה הִנֵּה לֹא יְגַנּוּ וְלֹא יְשַׁנּוּ שְׁוֹמֵר יְשָׁרָאֵל שְׁמָרָר שְׁאָרִיתָ
יְשָׁרָאֵל שְׁמָרָנוּ בָּאִישׁוֹן בְּתַעַן וּבְצָל בְּנַפְרִיךְ תְּסִתְרִינוּ תְּסִתְרִינוּ כָּסָוד מְרָעִים
מְרָנַשָּׁת פּוּעַלִי אָזְן הַסְּתָר פְּנִיקְמְחֹתָאִינוּ וּבְלַעֲנוֹתָנוּ מְחָה אֶל תְּזַכּוּר לְנוּ עֲנוֹתָ
רְאַשְׁוּנִים מְתִיר יְקָרְמָנוּ רְחַמִּיךְ כִּי דְלֹונָנוּ מְאֹד אֶל תְּסִתְרִ פְּנִיךְ מְעַבְדָךְ כִּי צָר לְנוּ מְרִיר
עֲנִיעָה אֶל תְּסִתְרִ פְּנִיךְ מְמָנוּ בְּיָמָם צָר לְנוּ הַטָּה אֲלִינוּ אַזְנִיכְךָ וּרְוחַשְׁעָנוּ :

(פָּזָן וּמְגַט אֶן רַיִם פָּמוֹקִים :

ר ב' טָבְבִי לְשָׁלָם חַקְדוֹ וְשָׁרְדוֹ וְרוֹרְאַמְוֹתָהוּ טָבְבִי לְכָל וּרְחַמְיוּ עַל כָּל מְעַשָּׂוֹ
טָבְבִי לְקַנְיוֹנְפָשׁ תְּוִרְשִׁינוּ : טָבְבִי וּחְילְוִוּוֹטָם לְתְשִׁיעָתִי טָבְבִי לְמַשְׁאָ
בְּיּוֹם אַזְרָה וּוְיָדָעָ חָסִיפָה בּוּ כִּי הוּא יְגַעַע יְצַרְנוּ זַכָּר שְׁמָר אַנְחָנוּ כִּי הוּא יְכַאַבְבָּ
וּוְחַבְשָׁ יְסָחְזִוְגִּי תְּרִפְעִיחָה : כִּבְרִיעָה מְטָפִים זֶה הוּשְׁעִינוּ אַלְזִי יְשָׁעַנוֹו קְבִיצִינוּ
וְהַצְּלִילָנוּמָן תְּנוּמָסְלָהָרוֹת לְשָׁם קְרָשָׁק וְלְהַשְּׁתָּבָח בְּתַהְלָתָךְ) רְפָאַנְיִי יְנַרְפָּא הוּשְׁעִינוּ
וּוְנְשָׁעה כִּי תְּהִלָּתָנוּ אַתָּה מָה בְּצָע בְּרָמָנוּ בְּרוֹתָתָנוּ אֶל שְׁחָתָה הַיּוֹדָךְ עַפְרָה דְּנִינוּ
אַמְתָּךְ הַיּוֹסֵר בְּקָבָר חַסְרוֹךְ וְאַמְנוֹנָךְ בְּאַבְרוֹן הַיּוֹרָע בְּחוֹשָׁר פְּלָאָךְ וְאַרְקָה בְּאַרְזָן
נְשָׁיה לְאַהֲמָתִים יְהִילָלוּיָה וְלֹא כְל יְרוּדִי רְוָמָחָיָה יְהִיּוֹדָךְ כְּמָנוּ רְוִיָּה אַבְלָבָנִים יוֹדָיעָל
אַמְתָּךְ כִּי אַיְזָבָתִים וְכָרָךְ בְּשָׁאָל מַיְזָרָה לְהָיָה יְשָׁכָר צָאתָנוּ וּבָאַיְנוּ לְחַיִים וְלְשָׁלָום
מְעַתָּה וְשָׁדָעָלָם :

(פָּזָן חַטָּאַנוּ וּמְגַט אֶן וְחַתָּה קְדוּשָׁה וְוִיחָדָה טָמִיטִית מִן מְנִיחָות : אַטְלִיטִיה וּמְגַט אֶן רַיִם
פָּטוֹקִים :

ה' האזינה יְיָ תְּפִלְתִּינִי וְהַקְשִׁיבָה לְקוֹל תְּחִנוּנִינוּ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁעוֹנִינוּ
מְלָכִינוֹו אַלְהִינוּ כִּי אַלְהָה נְתַפְלָל בְּקָרָאַנוּ עֲנָנוּ אַלְהָה דְּקָנוּ בָּאָרָךְ
וְרְחַבְתָּה לְעַתָּה תְּנִינָה וְשָׁמַע תְּפִלְתִּינִי שְׁמַע תְּפִלְתִּינִי יְיָ וְשָׁעַתָּה הָאַזְנָה וְאֶל
רְמַעַתִּינִי

רשותינו אל תחרש שטעה יי' אדק הקשiba רשותינו האינה תפילהינו אלא
שפתמי מרמה יי' שטעה יי' סלה יי' הקשiba ועשה ולא תActor למעך אלהי כי שפה
נקרא על עירך ועל עטה שטעה קולינו יי' אלהני וקבל ברחמים וברצון את תפילהינו
שטעה יי' קולינו נקרא חנינו וענינו אליהם שטעה תפילהינו האינה אלהי יעקב
סלה יי' אלהים צבאות שטעה תפילהינו האינה לאמריו פניו שטעה קול
הנניינו בשועינו איך בישאיינו ירינו אל דברך ער בעיר וידרכם נשיה
ונחמה וישמע קולינו קולינו שטעה אל תלם אונך לרווחתינו ולשעתינו זה עני קלא
ויא שטעה מבל צורתו הוושיע שטעה ותני יי' היה עוזר לנו בהה לנו שורה מעד
וישא תשועת ארים יי' צבאות אשורי ארים בוטח בך יי' צבאות עמו משבג
לנו אלהי יעקב סלה :

אתנווית יומת אין דיו פטוקין :

ו' **דרך** אלהינו להאריך אפרק לרעים ולטובים והיא תhilach למעך אלהי
עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים וריקים שב מחרון אפרק והנחים על
הרעה לעמך שב למן עבריך שבטי נחלתו שובה יי' עד מתי והנחים על עבריך שביה
יי' רבבות אלפי ישראאל שובה יי' חליצה נפשינו חושעינו למן חסך שביה יי'
את שבותינו באפיקים בנגב שביה יישראאל עד יי' אלהיך כי כשלת בעזיך
קחו עמכם דברים ושבו אל יי' אמרו אליו כל תשא עון וכח טוב ונשלה מה פרים
שפחינו שבויו שבוי אמרת לנו ועל התשובה בראש הבטחתנו שבוי בנם
שובבים ארפא משוביטיכם הננו אתנו לך כי אהיך יי' אלהינו לנו ונשובה
עד יי' כי הוא טרף וירפאננו זה ויחבשו נחפה דרכינו ונחונה ונשובה שע
יי' גשא לבינו אל כפים אל אל בשדים דרשו יי' ברמצאי קראויה בהיותו קרוב
יעוב רשות דרכו ואיש און מהשבותיו ושב אל יי' וירחיבו ואל אלהינו כי ירבה
לטלה :

במי' יומת אין רט מזיך :

ו' וקרשו לבככם ואל ברגיכם ושבו אל יי' אלהיכם כי חנין ורחום הוא ארך אפים
ויבח חסר ונהם על הרעה מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית
נהלתו ולא החיק לשער אפו כי תחין חסר הוא מי יודע ישב וניהם דאליהם ושב
مهرון אף ולא נאבד השיבנו יי' אליך ונשובה חדרש ימינו בקדמת תשיב תرحمינו הכבוש
שנותינו ותשיליך במלוא ים כל חטאינו :

לקירה

פסוקים

עקירה : מוגט אן ריח פטוקים

ו' למען ש马克 יי' ופלחת לעניינו כירב הואלמען שמרק יי'תהיינו בזרכתק
חוציא מצה נפשינו אל חבא במושט עמו כיילא יצדק לפניך
כל כי אל תעכינו יי' אללהינו אל תרחק ממנו כי ערחה קרובה כי אין שזר אל תקצוף יי'
עד מאוד ואל לש הזוכר שעון היבט נא עפר כלנו אל תנאי למען שמרק ואל תנבל
בsea בכורך יכור אל תיפר ברייתך אנתן אל תנתן יי' פאיין רישע זטמו אל תפיק ירומי
סלה אל תשטפונו שבולות מים ואל חבלענו מצלה ואל תאטר עליינו באר פיה
למה יאמרו הנויים איה אללהיק יודע בנויים לעניינו נקמת דם עבריך השופך שעופה
עליהם זעמיך וחדרון אפק ישנים שפוך חמתק על הנויים אשר לא ירעיך ועל מלכות
אשר בשפט לא קראו כי אכלו את יעקב ואחר נהיו השפט אמרו לכו ונכחיהם
מנוי ולא יזכיר שם ישראל עוד מקהל מתרף ומגרא מפני איב ומתנקס אל
נקמות יי' אל נקמות הופיע הגשא שופט הארץ השיב נמול על גאים תשיב להם
ונמול יי' במעשה ידים מתן להם מנינה לב תאלאתך להם תרדוף באך
ותשמדם מתחת שמי יי' בגבור יציא באיש מלחמות עיר קנאה יריע אפי' ציריך
וועל אויביו יתגבר על בן נורך יי' בנויים ולשמרק נזמר ואנרגנו עמק וצאנן מרעניך נעה
לק' לשלם לדור ודור נספר תחלתך :

פטוקים אערב ר'ה : זמי מרון כתקה : מוגט אן אוען טארק " מיאן ח' : זמי מרון דין
פטוקים אערב ר'ה :

ח' תפליה לעני כי יעטוף ולפניכי יישפוך שהו נשפוך לפניו שהינו עצהינו
לפנינו גניד בצר לנו גנרא יואל אללהינו גנוש עוישטער מהיבלו קולינו
וישועתינו לפניו חבא חבא ?פניך אנקת אסיך בגורל יורוק הותר בני תמותה לשטוע
אנקת אסיך לפתח בני תמותה ולפוקח עינים עורות להוציא כמסגר אסיך מבית בלא
יושבי הוושה ובחי אליהם רוח נשברה לב נשבר ונרכא אליהם לא תבה אל ישוב
דר נבלם עני ואביזן יהללו שמרק הנה בעני עברים אל יד ארכיניס בעני שפהה
אל יד נבריתה בן עיני אל יי' אללהינו שר שיחנו תניינו יי' חניינו כי בר הסיה נפשינו
ובצל קנטיך נחסה שׂר יעבר הווות . חניינו יי' חניינו כי רב שבענו בו ויחסב לשביגינו
שבעתים

שבעתים אל היקם תרphant אשר הרפור יי' עשה עמו אותן לטובה ויראו שונאי
ויבושו כי אחר יי' שרתנו ונחמתנו רבה לנו שרת מאר ושווא תשועת אדים :

לפני ארון בפקוד ואגט מן כי עמר הסליחה סמן ב' : לפני ארון בשפטך ואגט מן אל חבא במשפט
סמן ד' : לפני אל באפק ואגט מן כי טוב סמן ד' : לפני אך בר לד ואגט מן האונה יי'
סמן ג' : לפני אך במחה ואגט מן דיא פסוקים :

ט לםען שمر יי' וסלחת לשגינו כי רב הוא . לםען יהלען ידיך הוישעה
יכינך ועיגנו . לםען שטך יי' תהינו בצדקהך תוכזיא מצחה נפשינו .
למען אלהים עשה ולא לנו ראה עמירותינו רלים וורקים . ורברך אלהינו להאריך
אפר לרעים ולטוכים והיה תחלתק . עיגנו יי' כי טוב חסוך ברוב רחמיך פניה
אלינו . פניה אלינו וריגנו כי ייחדים וענאים אנחנו . אנחנו עניים ואכינויים ישיעך
אליהם תשביבנו וייה יי' משגב לך משגב לשות בצרה . בצר לנו נקרא יי' ואל
אליהם נשוע ישמע סחכלו קולינו ושותינו לפני תבא . תבא לפני תפלתינו
ואל תחולם מתחנתינו . כי שומע אל אכינויים יי' ואת אסירו לא בנה כי לא בנה
ולא שקץ ענות עני ולא הקтир פניו פניו ובשוע אליו שומע :

לפני אמונה מבני מאמנים ואגט מן דיא פסוקים :

יז אנא יי' אליהם ראל הנזרל הנזכר והנרא שומר הברית והתרס
לאוחבי ולשמרי מצותיו . תה נא אונך קשובה ועיניך פקוחות
לשומע אל תפלת עבריך ואל תחנינו ואל עמר מקדש השם לםען יי' ושםעת מן השם
תפלת עבריך ואל תחנינו והאר פגץ על מקדש השם לםען יי' ושםעת מן השם
אל תפלתם ואל תחנתם ושות משבטך וסלחת לעמך אשר חטא לך ולכל
פשיעיהם אשר פשעו בך ותתם לרחמים לפני שוכנים וריהום . ואתה תשמע
במכוון שבתקך אל השם ישביעת וסלחת :

לפני אלהים אל דמי ואגט מן דיא פסוקים :

יא לםען שטך יי' וסלחת לשגינו כי רב הוא לםען שטך יי' תהינו בצדקהך
תוכזיא מצחה נפשינו . אל תבא במשפט עמו כי לא יאך לפני כל
יי' אל תשביבנו יי' אליהם אל תרחק מנו כי צרה קוכה כי אין שור אל תקצוף
שי שור ואל לש תיבור ען . הן הבית נא עמר כלנו אל תנא ז לםען שטך ואל
הגביל

פסוקים

הנבל כבָּא בְּבָדָק זֶבַח אֶל תִּפְרֹר בַּרְיָהָךְ אָתָנוּ אֶל תְּהִנֵּן יְיָ מְאוֹוִי רְשֻׁעַ זִמְמוֹ אֶל
 תִּפְקַד יְרוּמוֹ סָלָה אֶל תְּשַׁטְּפָנוּ שְׁבוֹלָת מִים וְאֶל תְּבָלָעָנוּ מַצְוָה וְאֶל תְּאַטֵּר עַלְנוּ
 בָּאָר פִּיהָ לִמְהָ יְאַמְּרוּ הַנוּוּס אֲיהָ אֱלֹהִים יְוָרַע בְּנוּוּס לְעַיְנָנוּ נְקַמָּת רַם עַבְדִּיךְ
 הַשְּׁפּוֹה שְׁפּוֹה עַלְיָהָם זַעַמְךְ וְהַרְוָן אַפְּךְ יְשִׁיגָם שְׁפּוֹה חַמְתָּךְ עַל הַנוּוּס אֲשֶׁר לֹא
 יְדַעַךְ וְעַל מִמְּלָכָות אֲשֶׁר בְּשֵׁמֶךְ לֹא קָנוּאָוָי כִּי אֲכַלָּו אֶת יְעַקְבָּ וְאֶת נָגָרָה הַשְּׁמָנוֹ
 אֲמְרוּ לְבָיָ וּנְכִתְרָם בְּנוּי וְלֹא יִכְרֹר שְׁמָ יִשְּׂרָאֵל עוֹד אֲשֶׁר אִמְרָוּ נְרַשָּׁה לְנוּ אֶת
 נְאָוָת אֱלֹהִים אֱלֹהִים בָּאוּ נְוּס נְחַלְתָּךְ טְמָא אֶת הַיכָּל קְרַשָּׁךְ שְׁמָוֹ אֶת יְרוּשָׁלָם
 לְעַיִם נְתַנוּ אֶת נְבָלָת עַבְדִּיךְ מְאַכְלָל לְעוֹפָה הַשְּׁמָם בְּשָׁר הַסִּירָק לְהַיְתוֹ אָרֶן
 שְׁפְכוֹ דְּמָם בְּמִים סְבִיבָות יְרוּשָׁלָם וְאַיִן קוֹבֵר כִּי קּוֹל כְּחֹולָה שְׁמָעָנוּ צָרָה כְּמַכְבִּירָה
 קּוֹל בְּתַ צְיוֹן תְּתִיפָּח תְּפִרְשָׁ בְּפִיה אֹוי נָא לְנוּ כִּי עִפְּה נְפִישָׁנִי לְהַוּרְגִּים וַיְאַמְּרוּ
 לֹא יְרָאָה זֶה וְלֹא יִבְנֶן אֱלֹהָ יְעַקְבָּ הַעַל אֱלֹהָ תְּתַאֲפָק יְיָ תְּחַשָּׁה וְתַעֲנוּ עַד מְאֹוד
 בְּיַעַלְךְ הַוּרְגִּינוּ בְּלַ הַיּוֹם נְחַשְּׁבָנוּ בְּצָעֵן טְבָחָה חִינּוּ מְשָׁל בְּנוּוּס מְנוּד רָאשָׁ בְּלָאָם
 חִינּוּ שְׁחוֹק לְכָל עַמִּים נְגִינָתָם פֶּל הַיּוֹם בְּלַ הַיּוֹם חַרְפָּנוּ אַוְיְבָנוּ אֲיהָ מְלִכָּנָם
 וְזֹעֲרָמָכְם בְּלַ הַיּוֹם בְּלִימְפִתְנָנוּ גְּנָדָרָנוּ וְבוֹשָׁת פְּגִינָנוּ כְּסַתָּנוּ מְקֻול מְהֻרָף וְמְגֻנָּף
 מִפְנֵי אַוְיָב וּמִתְנַקְסָם אֵל נְקֻמּוֹת יְיָ אֵל נְקֻמּוֹת הַוּפְיעָה הַנְּשָׂא שׁוֹפְטָה הָאָרֶן הַשְּׁבָב
 נְמַיל עַל נְגָאים תְּשִׁיבָה לְךָם גְּמֹול יְיָ בְּמַעְשָׁה יְרָיָה תְּתַנֵּן לְךָ תְּאַלְתָּח
 לְךָם תְּרִדוֹפָ בְּאָפָה וְתְשִׁמְלָם מִתְּחַת שְׁמֵי יְיָ יְיָ כְּנָבָור יְזָא כְּאֶשְׁ מְלָחָמָת יְעִיר
 קְנָאָה יְרִיעָה אָפָּרְיָה וְעַל אַוְיָבָיו יְתָנָבָר עַל בְּנֵי נְזָדָה יְיָ בְּנוּוּס וְלִשְׁמָךְ גְּנָמָר וְאֲנָחָנוּ
 עַמְקָה וְצָעֵן מְרַעְתָּךְ נְזָרָה לְךָ לְעַלְמָם לְדוֹר וְדוֹר נְסִפְרָת תְּהִלָּתְךָ :

לִפְנֵי פּוֹמוֹן שׁוֹפְטָה כָּל הָאָרֶן וְאָגַט מִן רִיא פְּסוּקִים :

יב לִמְהָ יְיָ חָעָמָד בְּרוֹהָק תְּעֵלִים לְשָׁהָוָת בָּצָרָה לִמְהָ פְּנִיקָה תְּסִתְוָר תְּשִׁבָּה
 שְׁעִינָנוּ וְלְחַצְיָנוּ לִמְהָ לְנַצְחָה תְּשִׁבְחָנוּ תְּעַובָּנוּ לְאָוֹרָה יְמִים לִמְהָ תְּהִהָה
 כְּאֶשְׁ נְדָרָם בְּגָבְרוֹ לֹא יוּכָל יְהֹוָשָׁע וְאַתָּה יְיָ בְּקָרְבָּנָיו וְשְׁמָךְ עַלְנוּ גְּנָרָא אֶל
 תְּנִיחָנוּ לִמְהָ אֱלֹהִים גְּנָה לְנַחָה יְעַשֵּׂן אַפְּךְ בְּצָעֵן מְרַעְתָּךְ לִמְהָ יְתָרָה אַפְּךְ
 בְּעַמְקָךְ אֲשֶׁר הַזָּאת מְאָרֶן מְצָרִים בְּכָחָ גְּדוֹלָה וּבְידָ תְּזִקָּה לִמְהָ יְאַקְרָרָה הַנוּוּס אֲיהָ
 נָא אֱלֹהִים יְדַעַנְיָה בְּנוּוּס לְעַיְנָנוּ נְקַמָּת רַם עַבְדִּיךְ הַשְּׁפּוֹה בְּיַדְרִישׁ דְּמָם אֲתָם
 יְבָר וְלֹא שְׁבָת צְעַקְתָּ עֲנוּוּס אל נְקֻמּוֹת הַוּפְיעָה הַנְּשָׂא שׁוֹפְטָה הָאָרֶן
 הַשָּׁב

השב נמול על נאים . ווי לשלם ישב כוון למשפט בפואו . בקום למשפט אליהם להוציא כל עני הארץ מלפני משפטינו יצא עניין תחונית משרים . והוציא אודר אדקינו ומשפטינו בצדדים . נצב לריב יי' ועמד לרין עמים . וינבה יי' אכאות במשפט והאל הקדוש נקרש בצדקה . אהוב אדקה ומשפט חסיד יי' מלאה כל הארץ והוא ישותה חבל בצדיק ידין לעמים במשרים . אדקחר ברורי אל משפטך תחום רביה ארם ובכמה תושיעי . יי' שופטינו יי' מחותקינו יי' מלכינו הוא יושענו למשפטך עמדו היום כי הבל עבדיך . כי עשית משפטך וידני ישבת לבesa שופטך :

לפני אלה אוכרה וגט מני דיא פסוקים :

יג וואת קירוש יושב תחולות ישראל ואת הוא ושנותיך לא יתמו אתה תקים תרhom ציון כי עת לחננה כי בא מוער . השבה ברצונך ארת ציון תבנה חומות ירושלים או תחפוין זבחייך עליה וככליל או יעלו על מזבחך פרים . ועתה יי' אבינו אתה אנחנו החופר ואתך יוצרינו ומעשיך ייריך בלבנו ואתה יי' לא תכלא רחמי ממענו הסוך ואמתה תмир יזרינו זכור רחמי יי' חסיך כי מעלה המה זכרינו יי' ברzion עמק פקדינו יי' בישועתך זכור שעתק קנית קרט נאלת שבט נחלקה הר ציון זה שבנת בו זכור יי' חיבת ירושלים ארבת ציון אל תשכח לנצח . זכור יי' לבני אדם את יום ירושלים האומרים ערו עריו שע היסוד בה . זכור יי' מה היה לנו הביתה וראה הרפתינו הינו משל בניים מנור ראש בלואומים הינו שחוק לכל העמים נגניתם כל היום . כל היום חרפהינו אויבינו איה מליכם זטור פשוויכם כל היום כל מיתינו גערינו ובוות פנינו כסנתנו מכל מתרף ומגרף מפני אויב ומתנקם . בכל זאת באתנו ולא שבחנו ולא שקרנו בבריתך ולא נסgot אחר לבינו וחת אשורינו מני אורחותיך אם שכחנו שם אלהינו ונפרוש בפינו לאל זר הלא אלהים ייחוך זאת כי הוא ירע תעלומות לב כי שחה לעפר נפשינו דבקה לאין במנינו כי עלייך הוכנו כל היום נחשבנה כנאן טבה כי נוענו לב יהדי עליך ברית יברתו כי הינה אויבך יהמין ומשנאיך נשאו ראש על עמר יעריכו סוד ויתיעזו על צפונך האשימים אליהם יפלו ממוועזיהם ברוב פשיעיהם הריחמו כי מרוי קה . השב לשכניינו שבעתים אל חיקם הרפתם אשר הרפיק יי' קימה ריב ריבקה זכור הרפקך מני נבל כל היום זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת لكم קה ותדבר אליהם ארקה

פסוקים

את זרעכם בכוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתון לזרעכם וננהלו לעלם
בcor לעברך לאברהם ולי יצחק ולייעקב אל תפן אל קשי העם אל רשות ואל חטאתו
אל נא תשת עליינו חטאתו וכו' :

פסקים ערבית "ה": מן זאנט סליחות אונ' פסוקים וויא אין ער'ה בין אלהים דמי ובמקומיהם אמרים את
חקול ואח' אמרים הפזמון ירצה צום סימן ק' ב' בסליחות ואומרם לפני הפסוקים דרכם
אליהם סימן ו' : ואח' אמרים חטאנו אל אלהים עצקה סימן ק' ג' בסליחות ואמרם
לפני הפסוקים ואתח קושט סימן יג' :

פסוקים לכל גורו : קודם סלה נא אשמות זאנט מן דיא פסוקים :

יד אל תבא במשפטנו ולמען שפטיך יי' וסליחת לעוניינו כי رب הוא . כי רבי
מושכתיינו לך חטאנו . ואתה אלהי סליחות חנין ורחום ארוך אפים ורב
חצר . לי אלהינו רחמים וסליחות כי מרדינו בו . וסליחת לחטא עברייך ועמך
ישראל כי תורם את הדרך אשר ילכו בה . וסליחת לעברך אשר חטא לך ולכל
פשיעיהם אשר פשעו בך וגנתם לרחים לפני שוביהם ורחיםם . ואתה משמע
ממכון שבתק אל השמים ושמעת וסליחת . סלה נא לעזון העם הזה בנו של הסרך
וכאשר גשאת לעם זהה ממערים וער הנה ושם נאמר ויאמר יי' סלחתי בראיך :

הטה אלהי ארוך וכו'

לפני דרכך אלהינו זאנט מן דיא פסוקים :

טו אל תבא במשפטנו : למען שפטיך יי' וסליחת לעוניינו כי رب הוא . כי עמד
הסליחה למען תועואה . למען שפטיך יי' תחניינו בצדקהה תוכיא מצחה
פְּשִׁינָנוּ . למען יחלzion ידריך חזישעה ימינך ועינו . למען דעת כל עמי הארץ כי יי'
הוא אלהים אין שור . ועתה שמע אלהינו אל תפלת ישראל ואל תחנונים והאר
פְּנֵיך על מקרשך השם למען יי' . דרכך אלהינו להאריה אף לרגעים ולטוביים
והיא תחולתך . למעןך אלהינו עשה ולא לנו ראה עמידתינו רלים ורകים :

לפני חמת צורים זאנט מן דיא פסוקים :

טז אל תבא במשפטנו : שבו שובי אמרת לנו על התשובה בראש הבטחתנו
שומו בניים שוכבים אֲרָפָא מושוכיתיכם . חנוו אתנו לנו כי אתה יי'
אליהם : לכו ונשובה שע יי' כי היא טרף וירפאינו יי' וייתיבשנו . דרכו יי' בחדצאי
קראהו בחריותו קרוב . ישוב רשות דרכו ואיש און מוחשבותיו ונישוב אל יי' וירחמייש
ואל

פָּקוּדִים

לט

אֵלֶּל אֱלֹהִינוּ כִּי יַרְבֶּה לְסִלּוֹת . קָרְשׁוּ לְכַרְבֵּם וְאֵל בְּגַרְבֵּיכֶם וְשָׂבוּ אֶל יְיָ כִּי חֲנֻן וְרוּחוֹמָה . אָרֶךְ אֲפִיס וּרְכָב חָסֵר וְנִירְסָם עַל דְּרַעַר זְבַחִי אֱלֹהִים רֹוח נְשַׁבְּרָה לְכִ נְשַׁבְּרָה גַּרְבָּא אֱלֹהִים לֹא תְּבֹזַח כִּי לֹא בָּזָה וְלֹא שִׁקְזָן עֲנוֹת עַזִּי וְלֹא הַסְּתִיר פָּנֵיו כְּפָנוֹ וּבְשָׁעוֹת אֱלֹהִים שָׁמְעָה . אֵל תְּסִתֵּר פְּנֵיךְ מַעֲבָרְךְ כִּי צָר לְנוּ מִרְחָר עַזִּינוּ . אֵל תְּסִתֵּר פְּנֵיךְ מִמְּנָנוּ בַּיּוֹם נְקָרָא מִרְחָר עַזִּינוּ :

לְפָנֵי אֲרֹבָּה תְּחִנוּנָה וְאַגְּטָמָן רְדֵיא פָּסוּקִים :

י' אֵל תָּבָא בְּמִשְׁפָּט וְנוּ : וְאַתָּה יְיָ לֹא תְּכָלָא רְחַמֵּךְ מִמְּנָיו חָסֵר וְאַמְתָּחָר תִּמְדֵד יְצָרְנוּוּ . זָכָר רְחַמֵּיךְ יְיָ וְחַסְדֵּיךְ כִּי מְשֻׁלָּם הַטָּהָה . זָכָר שְׁעַת קְנִיתָ קְדָם גָּאֵלָת שְׁבָט נְחַלְתָּךְ רַד אַיִן וְהַשְׁכַּנְתָּכְנוּ . זָכָר יְיָ חַיבָּת יְרוּשָׁלָם אַהֲבָת צָוָן אַל תְּשַׁבְּחָה לְנַצְחָה . אַתָּה תְּקֻומָּת חָרָם אַיִן כִּי עַת לְהִנְנָה כִּי בָּא מְשֻׁעָד . אָו תְּחַפּוּן וְזָהָי אָדָק עַלְהָה וְכָלָל אָו יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחָה פְּרָרִים . זָכָר לְעַבְרֵיךְ לְאָבָרָהָם לְיַעֲקֹב וּלְיעַבְּרָב אֵל תִּפְנַן אֵל קָשֵׁי הָעַם הַזֶּה אֵל רְשָׁעָה וְאֵל חַטָּאתוֹ אֵל נָא תְּשַׁתְּ עַלְינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נְאַלְנוּ נְאַשְּׁר חַטָּאתנוּ וּכְוּ :

פסוקים לְיוֹצֵר יוֹם כִּיפּוֹר : לְפָנֵי אֲנָא הַוָּל אַגְּטָמָן רְדֵיא פָּסוּקִים :

י' אֵל תָּבָא בְּמִשְׁפָּט וְנוּ : שָׁמְעָה יְיָ תְּפִלְתֵּינוּ וְשֹׁועַתֵּינוּ הָאוֹיָה אֶל דְּמֻוּתֵינוּ אֶל תְּחַרְשֵׁשׁ שְׁמַעַה יְיָ עֲצָק הַקְשֵׁבָה רַתְמֵינוּ הָאוֹיָה תְּפִלְתֵּינוּ בְּלֹא שְׁפָתִי מְרַמָּה . שָׁמַעַן קוֹל תְּחִנוּנֵינוּ בְּשָׁעַנְיוּ אֶלְיךָ בְּנֵשָׁאַנְיוּ יְדַעַנְיוּ אֶל דְּבִיר קְדוּשָׁךְ שָׁמַעַן קוֹלֵינוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ וְקִבְּלָה בְּרָחְמִים וּבְרָכָן אֶת תְּפִלְתֵּינוּ כִּי שְׁוֹמֵעַ אֶל אֲבָנָנִים יְיָ וְאַתָּה אַסְרִירֵי לֹא בָּזָה כִּי לֹא בָּזָה וְלֹא שִׁקְזָן עֲנוֹת עַזִּי וְלֹא הַסְּתִיר פָּנֵינוּ מִמְּנָנוּ וּבְשָׁוֹשָׁן אֱלֹהִין שָׁמַעַן יְיָ וְתְּחִנוּנֵי הָיָה עֹזֶר לְנוּ עַזְרָנֵנוּ אֱלֹהִי יְשַׁעַנְנוּ עַל דְּבִיר בְּכוֹר שְׁטָף וְהַצְּלָנוּ וּכְפִרְעָל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁפָךְ . לְמַעַן שְׁפָךְ יְיָ וְסִלְחָתָה לְעַוְנֵינוּ כִּי רַב הָאָהָרָב בְּרַבְבָּה מְשׁוֹבְתֵינוּ לְקַדְחָתֵנוּ . לְקַדְחָתֵנוּ חַטָּאתֵנוּ וְתְּרַעַע בְּעִינֵיךְ עֲשֵׁינוּ חַטָּאתֵנוּ עַם אֲבוֹתֵינוּ לְעַזְעַנְנוּ וְהַרְשַׁעַנְנוּ אָם שְׁוֹנוֹת תְּשֻׁמָּר יְהָה יְיָ מִי יְעַמְּדָה . יְרַעַנוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ וְאַיִן כִּי יְעַמְּדָה בְּעִינֵינוּ שְׁמָךְ הַגְּרוּל יְעַמְּדָר לְנוּ בְּעַת צָרָה יְרַעַנוּ כִּי אַיִן בְּנוּ מִעֲשִׂים אַזְרָקה עֲשָׂה עָמָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ אֲתָאנוּ עַל שְׁמָךְ יְיָ עַשְׂה לְמַעַן שְׁמָךְ בְּעַבְור בְּבוֹד שְׁמָךְ כִּי אֶל רְחוֹם וְחַנּוּן שְׁמָךְ . לְמַעַן שְׁמָךְ יְיָ תְּהִיּוּ בְּצִדְקָתְךָ תְּזַעַד מַעֲרָה נְפָשָׁינוּ לְמַעַן יְהִלְצָנוּ יְדִיקָךְ הוֹשִׁעָה יְמִינָךְ וְעַגְנִינוּ . וְאַתָּה תְּשַׁמְּעָה אֶל מִכּוֹן שְׁבַתְךָ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמָעָתָךָ וְסִלְחָתָךָ

פסוקים

וְשָׁלַח סֶלַח נָא לְעֵזֹן הָעַם הַזֶּה כִּנְזָדָל חֲסֹךְ וְכֹאשֶׁר גְּשָׂאת לְעַם הַזֶּה מִמְּאוֹרִים
וְשָׁר הַנָּהָר וְשָׁם נָאמֵר וַיֹּאמֶר יְיָ קָלְתִּי בְּרַבְּךָ רַתָּה אֱלֹהִי אָזָנָךְ וּכְיָ :

לפנֵי חֻלָּה חַפְלָתֵינוּ זָגַט מִן דֵין פָּסּוּקִים :

יט אל תְּבָא בְּמִשְׁפְּט וּנוּ : אָמְרָנוּ אֲזֹנָה יְיָ בִּינָה הַגְּנִינָנוּ . הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
שָׁוֹעֲנוּ מִלְכָתוּ וְאַלְהָנוּ בַּי אַלְקָד נַחֲפָלָל . שָׁוֹמָעַ תְּפָלָה עֲרֵיךְ בְּלַב
יָבוֹא . תְּכֹונַת חַפְלָתֵינוּ קָטוֹנָת לְפִנֵּיךְ מִשְׁאָת בְּפִנֵּינוּ מִנְחָת עֲרָב . עֲרָב וּבְקוֹרֶ
עֲצָהִים נְשִׁיחָה וּנְרִמָּה תְּשִׁמְעַת קוֹלֵינוּ . תְּפָלָה לְעֵזֹן כִּי יִעַטְפָּךְ וּלְפִנֵּיכְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחָו
שְׁמָעוֹת תְּפָלָתֵינוּ יְיָ וּשְׁנָתֵינוּ אֲזֹנָה וְאֶל דְּמָעוֹתֵינוּ אֶל תְּחִרְשָׁה וּשְׁמָעַת מִן הַשּׁוֹמִים
כְּפָנֵן שְׁבַתְךָ אֶת תְּפָלָתֵם וְאֶת תְּחִנָּתֵם וּשְׁעַתְמֵת מִשְׁפְּטֵם . וְסְלָהָת לְעַמָּךְ אֲשֶׁר חִטְאָ
לְךָ וְלְכָל פְּשָׁיעִים אֲשֶׁר פְּשָׁעָתָךְ וְנִיחַתָּם לְרַחֲקִים לִפְנֵי שׁוֹבִיחָם וּרְחִימָם וּשְׁמָעַת
אֶל תְּחִנָּת עֲרָבָךְ וּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תְּהַפֵּלוּ אֶל הַמִּקְום הַזֶּה וְאֶתְתָּה תְּשִׁמְעַת אֶל קָרְךָ
שְׁבַתְךָ אֶל הַשּׁוֹמִים וּשְׁמָעַת וּסְלָהָת אֶל תְּסִתְרָה פִּנְךְ מִעֲבָדָיךְ יִצְרָלְנוּ מִהָּר עֲנֵינוּ :

לִפְנֵי אָךְ בְּמִתְחָה זָגַט מִן דֵין פָּסּוּקִים :

ר אל תְּבָא בְּמִשְׁפְּט וּנוּ : אֶל תְּנַאי לְמַעַן שְׁמָךְ וְאֶל תְּנַבֵּל כְּסָא בְּקוֹרֶךָ וּכְדָר וְאֶל
תְּפָר בְּרִיתְךָ עַמּוּנוּ אֶל תְּקִצְופָּי יְיָ שֶׁכָּאָדוֹן וְאֶל לְשֵׁזְזָבָר עַלְנָה הַבְּטָה נָא
עַמָּךְ כְּלָנוּ כִּי כְּבָבוֹה שָׁמִים עַל הָאָרֶץ בְּנֵי הַנֶּבֶר חֲסָךְ עַלְנָה בְּרוּחָק מִזְרָח מִמְּעָרָב בְּנֵי
תְּרֵחַיק מִקְנוּ פְּשָׁעַיט בְּרִיחָם אָב עַל בְּנֵים קַנְתָּרָהָם יְיָ עַלְנָוּרָהָם עַלְנָה וְאֶל תְּשִׁחְתִּינוּ
כְּמוֹ שְׁבַתְובָה כִּיא לְרִיחָם יְיָ אַלְהִיק לֹא יַרְפֵּךְ וְלֹא יִשְׁהַתֵּךְ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם יִשּׁוּב יְרִיחָמִינוּ יִכְבּוֹשׁ עַוְנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִזְלָותֵם סִמְכָל חִטְאָתֵינוּ
חִטְאָת גְּנוּרֵינוּ וּפְשָׁעַינוּ אֶל תִּזְכֹּר בְּחַסְכָּךְ וּכְרָנוּ לְנוּ אֶתְתָּה לְמַעַן טְוָךְ יְיָ . כִּי עַם יְיָ
הַחֲסָר וְהַרְבָּה עַמּוּדוֹ פְּרוֹתָה אֲלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֶּל צְרוֹתָיו וְרוֹא יִפְרָה יִשְׂרָאֵל
מִכֶּל עַוְנוֹתָיו פּוֹדֵה יְיָ נִפְשָׁע עֲבָדָיו וְלֹא יִאָשְׁמוּ כָּל חַוּסִים בָּוּ . קוֹמָה שְׁרָתָה לְנוּ
וּפְרִינוּ לְמַעַן חַסְכָּךְ : לִפְנֵי אָדוֹן בְּשִׁפְטֵן זָגַט מִן דֵין פָּסּוּקִים :

כ"א אל חַבָּא בְּמִשְׁפְּט וּנוּ : אַלְהָהָנוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמִעְשֵׁינוּ וּגְבָלָמָנוּ בְּעַוְנוֹתֵינוּ אַלְהִינוּ
בּוֹשְׁנוּ וּגְבָלָמָנוּ לְרִיחָם פִּנְךְ יְיָ אַלְקָד . כִּי עַוְנוֹתֵינוּ רַבָּו לְמַעְלָה רָאשָׁ
וְאַשְׁמָתֵינוּ נְדָלה שְׁלַשִּׁים בַּי עַוְנוֹתֵינוּ רַבָּו מִלְמָנוֹת וְחִטְאָתֵינוּ עַצְמוֹ מִסְפֵּר . כִּי
עַוְנוֹתֵינוּ

פסוקים

מ

ענותינו נגיר גראג מהמתאתיו . כפר עלינו ביום הוה וטהרנו כמו שכתוב כי בזום
היה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפניו כי הטהרו . ורוכ עלינו מים
טהורים וטהרנו כמו שכתוב וורקתי עליכם מים טהורין וטהרתם מכל טומאתיכם
ומכל גלוייכם אחריך ארכם . תלון החטאינו כשלג וכצמר כמו שבחזוב לנו נא
ונעכחה יאמר כי אם יחו הטעאים פשניט בפלני ילבינו ואם יארמי בתולע כאמר :

יהיו : לפני אל באפק ואנת מן ריא פסוקים :

כג אל תבא במשפטנו : טוב יי לכל ורחמי על כל מעשי : טוב יי למעוז
בימים עריה ויורע חוסי בו : טוב יי לקוינו לנפש תזרענו . טוב להסota
במי מכתחה באדם : טוב ויחיל ווים לתשועת יי . טוב וישראל יי על בן יורה החטאיהם
ברקה . הוושיענו אלהים כי באו פים שע נפש . הוושע יי את עמך את שארית
ישראל : הוושעה את עזך וברקה את נחלהיך ודרעם ונשואם ער שלם : הוושעה יי
כינמר חסיד כי פטו אמונהים מבני אדם : הוושיענו אלה יישענו ודפר בעסק עמו :

לפני ארך לד לוד ואנת מן ריא פסוקים :

כג אל תבא במשפטנו : דרישו יי בהמצאיו קראווה ביהוחו קרוב : יעוז רשות
דרכו ואיש און מהשבותיו וישוב אל יי וירחמו ואל אלהינו כי ירבה
לקלחו : שוכנים שוכבים ארפאה משוכחותיכם . הננו אתהנו לך כי אתה יי אלהינו ;
שוכנו שוכנו אמרת לנו ועל התשובה מרראש הבטהחנו . לך ונשוכה אל יי כי הוא
טרף וירפאיינו ייה ויתבחןו : כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ ויריו תרפא : שוכן
ישראל עד יי אלהיך כי כשלת בעזיך : קחו עמכם דברים ושובו אל יי : אמרו
אליו כל תשאען וקח טוב ונשלמה פרים שפטינו : ויקרע לבכם ואל בגריכם
ושובו לך יי אלהיכם : כי חנון ורחים תהא הארץ אפים ורב חסר ונידום על הרעה : מי
יודע ישב ניחם האלים ושב מחרון אפו ולא נאבד . מי יודע ישב ניחם והשادر
אחריו ברכה מנוח ונתקה לוי אלהיכם : תשב אנווש שע דכא ותאמך שוכן בני אדם
שוב למש עברך שבתי נחלתיך : שוכנה יי חלאה נפשינו הוושענו למען חסוך :
שוכנה יי את שביתינו באפיקים בנגב : אתהנו על שקר יי עשה למגע שקר בעבוד
כבוד שקר כי אל תנון ורחים שקר : למגע שקר יי וסלחת לעוני כי רב הוא :

לפני

פסוקים

כ' אל תבא במשפטנו : רבת צורוני ואגט מני ריא פסוקים :
 בחרות אפס בנו . אוֹ מִם שָׂמְפּוֹנוּ נַחַלָה עֶבֶר עַל נַפְשֵינוּ . אוֹ עֶבֶר עַל
 גְּפִשְׁתֵּנוּ זְהֻבִּים הַזְּרוּגִים : בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נָתַנוּ טְרַף לְשִׁנְידָם : גְּפִשְׁתֵּנוּ בְּצָפוֹר נְבָלָתָה
 מְפַח יוֹקְשִׁים : הַפָּח נְשָׁבֵר וְאַנְחָנוּ נְמַלְטָנוּ : עֲזֹרֵינוּ בְּשָׁם יְיָ עֲשָׂה שָׁמִים וְאַרְצָן :

לפִנְיֵנוּ שופט כל הארץ ואגט מני ריא פסוקים :
כ' אל תבא במשפטנו : נְבוּן בְּסָאָךְ פָּאוּ מְעוֹלָם אַתָּה . צָדָק וּמְשֻׁפֵּט מִכּוֹן
 בְּסָאָךְ חֶסֶד וְאֶמֶת יִקְרְמוּ פְּנֵיךְ . וַיְיִלְעָלָם יִשְׁבּוּן לִמְשֻׁפֵּט בְּסָאָךְ בְּקִים
 לִמְשֻׁפֵּט אַלְהָם לְהֹשִׁיעַ בְּלַעֲנֵי אָרֶץ סָלָה . וְרוּאָה יְשֻׁפּוֹת תְּבִלָּבָא בְּגַגְּקָוְלָא מִבְּמַשְׁרִים :
 וַיְנִבְהָה יְיָ צְבָאות בִּמְשֻׁפֵּט וְרוּאָל הַקְּרוּשׁ גְּנַדְשׁ בְּצִדְקָה : אַוְהָב צְדָקָה וּמְשֻׁפֵּט חֶסֶד יְיָ
 מְלָאת הארץ . לִמְשֻׁפְטֵיךְ עַמְרוּ הַיּוֹם בְּיַהְלָמְדֵיךְ מִלְפְּנֵיךְ מְשֻׁפֵּט יֵצֵא עִינֵּךְ תְּחִזְנִית
 מִשְׁרִים . וְרוֹצְחָא בְּאֹור צְרָקִינוּ מוֹשְׁפְטֵינוּ בְּצָהָרִים . אַדְקָתָךְ קְהָרְרִי אֶל מְשֻׁפְטֵיךְ תְּרוּסָם
 רְבָה אָדָם וּבְהַמָּה תּוֹשִׁיעַ יְיָ . בְּיַעֲשֵׂת מְשֻׁפֵּט וְדִינִי יִשְׁבַּת לְכַסְתָּא שׁוּפַט צְדָקָה :

לפִנְיֵנוּ יְיָ אֶל רְחוּם אַגְטָנוּ רִיא פָסּוּקִים :

כ' אל תבא במשפטנו : לְמַעַן שְׁמַךְ יְיָ וּסְלַחַת לְעִזְנֵינוּ בְּיַרְבָּה הוּא . וְדָרַעַת הַיּוֹם
 וְהַשְׁבּוֹתָא לְבַבְךָ בְּיָ "הָאָהָלָהִים בְּשָׁמִים מִפְּעָל וְעַל תְּאָרֶץ כְּתַחַת
 אַיִן עוֹד . יְיָ בּוֹקֵר תְּשֵׁמַע קָוְלִינוּ בּוֹקֵר נְעוֹרָה לְךָ וּגְצֵפָה : יְיָ שְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ תְּהִינָה
 אַזְנָךְ קְשׁוֹבּוֹת לְקוֹל תְּהִינָנוּ : יְיָ אֶל אַבְפָךְ תְּוֹכִיחָנוּ וְאֶל בְּחַמְתָךְ תְּיִסְרָנוּ . יְיָ מְהָ
 רְבָבָוּ אַרְתָּנוּ רְבִים קְמִים עַלְיוֹנוּ . יְיָ הַפְּרִיד עַתָּה נְוִים הַנִּיאָ מְחַשְּׁבּוֹת עַמִּים . יְיָ שְׁמַךְ
 לְעוֹלָם יְיָ זְכָרָה וְרוֹרָה . יְיָ עַזְוָלָמְוּ יִתְּנַחַת יְיָ בְּכָרָךְ אֶת עַמּוּ בְּשָׁלוֹם . יְיָ צְבָאת עַמְנוּ
 מְשֻׁבָּגָלְנוּ אֱלֹהִי יִעָּכֵב סָלָה : יְיָ צְבָאות אֲשֶׁר אָדָם בּוֹטֵחַ בָּה . יְיָ שְׁמַעַה יְיָ סְלִיחָה
 יְיָ הַקְשִׁיבָה וּעְשָׂה וְאֶל תָּאֹהֶר לְמַעַן אֱלֹהִי בְּיַשְׁמַךְ נִקְרָא עַל עִזְקָה וְעַל עַקְדָה . יְיָ
 יְשִׁמּוֹר צָאִתָּנוּ וּבְאָנוּ לְחַיִים וּלְשָׁלוֹם מִשְׁתָּה וְעַד שְׁלָם : יְיָ אֲדֹנָנוּ מִהָּאָדוֹר שְׁקָדָה
 בְּכָל הארץ . יְיָ בְּשָׁמִים הַכִּין בְּסָאָו וּמְלֹכוֹתָו בְּכָל מִשְׁלָה . יְיָ יְיָ אֶל נְחָם וּמְנָן אָרְךָ
 אָפִים וּרְבָבָ חֶסֶד וְאֶמֶת נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים גַּוְשָׁא שָׁעָן וּפְשָׁעָן וְחַטָּאת וְנִקְהָה :

לפִנְיֵנוּ אַלְחִים אֶל דָמֵי לְהַמִּי אַגְטָנוּ רִיא פָסּוּקִים :

כ' אל תבא במשפטנו : אֱלֹהִים בָּאָנוּ נְוִים בְּנַחַתְךָ טְמָא אֶת הַיּוֹלֶד
 שְׁמִינִי

שְׁמוֹ יְרוֹשָׁלָם לְעַיִם . נָתַנוּ אֶת גְּבַלְתָּה עֲבֹדִיה מְאַכֵּל לְעֹז הַשְׁמִים בְּשֶׁר הַסִּירָה
לְחַיָּתוֹ אַרְצָן : שְׁפַכְוּ דְּרָם בְּמִים סְכִיבּוֹת יְרוֹשָׁלָם וְאַין קוּבָּר : כִּל הַיּוֹם חַרְפָּנוּ אֲוֹבָבָנוּ
אַיִל מְלֵבִיכֶם וְזַעַר מְעוֹזֶיכֶם . הִיִּינוּ חַרְפָּה לְשִׁבְנֵינוּ לְעֵג וְקָלָם לְסְכִיבּוֹתֵינוּ . וְיִטְעַ
מְשֻׁלְבָנָים מְנוּד רָאשׁ בְּלָאוּמִים . הִיִּינוּ שְׁחוֹק לְכָל הַעֲמִים גְּנוּנֵים כָּל הַיּוֹם : עַל
עַפְקָר יְעַרְמִי סָוד וִיתְעַצּוּ עַל צְפָנָיקָר . אָמְרוּ לְנוּ וְנַחֲדִידָם מְנוּי וְלֹא יַכְרֵשׂ שֵׁם יִשְׂרָאֵל
עוֹד . וְיֹאמְרוּ לֹא יַרְאָה יְהָה וְלֹא יַכְנֵן אֶלְיהִי יַעֲקֹב . כִּי נַעֲזָוּ לְבִבְחָרִיו עַלְקָר בְּרִית
יִבְרָחוֹתָיו . מְקוֹל מְתֻחָרָפָן וּמְנַרְפָּפָן מִפְנֵי אֲוֹבָק וּמִתְנַקָּם . כִּי עַלְקָר חַרְגָּנוּ כָּל הַיּוֹם נְחַשְּׁבָנָנוּ
בְּצָאן טְבָפָה : כִּי אָכְלוּ אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נָעוֹר הַשְׁמִי . הַעַל אֶלְהָה תַּחַפְּקָה ? ? תַּחַשָּׁה
וְהַעֲנִינוּ שַׁר מְאֹוד . אֶל נְקֻמּוֹת ? ? אֶל נְקֻמּוֹת הַופְּיעַ : הַגְּנִישָׁא שְׁוֹפְטֵת הָאָרֶץ הַשְׁבָּגְנוּל
עַל נְאָים וְהַשְׁבָּבָל לְשִׁבְנֵינוּ שְׁבָעָתִים אֶל חַיְקָה חַרְפָּתִים אֲשֶׁר חַרְפָּוֹן ? ? ? כְּגֻבוֹר יֵצֵא
בְּאִישׁ מְלֻחָמֹות יַעֲיר קְנָאָה יְרַיעָה אֶת צְדָרָה וְעַל אֲוֹבָיו וְתַגְבֵּר שְׁפָוָה הַמְּתַךְ עַל הַנוּוּם
אֲשֶׁר לֹא יַדְעַךְ תַּשְׁבִּיבָל לְהַם נַמְול ? ? בְּמַעַשָּׂה יְבִיחָם תָּן לְהַם . תַּחַנֵּן לְהַם מְגִינָת לִבְךָ
תַּהְלִיךְ לְהַם . תַּרְדוֹף בְּאָפָה וְתַשְׁמִידָם מִתְהַת שְׁמִי ? ? הַרְנִינוּ גְּנוּם עַמּוּ כִּי דָם עֲבָרִיו
יָקָם וְגַם יִשְׁבֵּב לְצָרָיו וּכְפֵר אַרְמָתוֹ עַמּוּ . כִּי דַרְשָׁנָדָם אָוֹתָם זָכָר וְלֹא שְׁבָח צַעֲקָת
עֲנָים . יָרַין בְּנוּיִים מְלָא גְּנוּיּוֹת מְחִין רָאשׁ עַל אַרְצָן רְבָה . אֶלְהָם אֶל דָמֵי וְאֶל תְּרַדְשָׁ

וְאֶל תְּשֻׁקּוֹת אָל : לְפִנֵּי אַמְנָה אָמֵן וְאַגְּנָט מִן דִיא פָּסּוֹקִים :

כִּי אֶל תָּבָא בְּמִשְׁפְּט וְנוּ : זְבַח אֶלְהָים רוח נְשִׁבָּרָה לְבִבְשָׁר וְנַרְכָּה אֶלְהָם
לֹא תְּבִזּוּה : הַטִּבָּה בְּגַרְצָונָךְ אֶת צִוְּן חֲבִנָה חֹמֶת יְרוֹשָׁלָם . שְׁמַע ? ?
וְחַנְיָנוּ ? ? הַיָּה עֹזֶר לְנוּ . שְׁמַע ? ? אֶזְקֵק הַקְשִׁיבָה רַיִתְנָנוּ הַאֲוֹתָה חַפְילִתָנוּ בְּלָא
שְׁפִתִּי מְרָפָה : שְׁמַע ? ? קְוִילָנוּ נְקָרָא הַנִּגְנִינוּ וְעַנְיָנוּ . שְׁמַע קְוִילָנוּ ? ? אֶלְהָנוּ קְבָל
בְּרַחְמִים אֶת תְּפִילִתָנוּ :

לְפִנֵּי אַוְתֵּךְ אֲדוֹרֹשׁ זָאָט מִן דִיא פָּסּוֹקִים :

כִּי אֶל תָּבָא בְּמִשְׁפְּט וְנוּ : אֶל תִּכְבּוּר לְנוּ שְׁוֹנוֹת רְאַשׁוֹנִים מְבָרֵד יִקְרָמוּנוּ וְרַחְמִיךְ
בְּיַדְלָנוּ מְאֹוד . חַתְּמָת ? ? עַוְרִינוּ וּפְשַׁעַטְנוּ אֶל תִּכְבּוּר בְּחַסְדָךְ זְכָר לְנוּ
אַתָּה לְמַעַן שְׁמַך ? ? : זְכָר וְחַמְיךָ ? ? וְחַסְנִיךָ ? ? מְעַלְלָם הַמָּה : זְכָרָנוּ ? ? בְּגַרְצָן עַפְקָר
וּפְקָרִינוּ בְּיַשְׁוֹשָׁךְ : זְכָר שְׁרַחְבָּק קָנִית קָרְסָמָנָאָלָת שְׁבָט נְחַלְתָּךְ דָר אַיִל ? ? שְׁבָט
כו . זְכָר ? ? חַבְתָּה יְרוֹשָׁלָם אַרְבָּת צִוְּן אֶל חַשְׁבָה לְעֵגָה זְכָר ? ? לְבִנֵּי אֲדוֹם אֶת יּוֹם
יְרוֹשָׁלָם

פסוקים

ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה אתה תקים תרhom ציון כי עת להגעה כי
בא מושע : אן תחפוץ נבחי צדק עליה ובכלייל או יעליו על מזבחה פרים יכור לעבריך
לאברהם ליצחק ולייעקב אל תפן אל קשי בעם הארץ אל רשות ואל חטאתו : אל
נא תשת עליינו חטאנו אשר נואלנו ואשר חטאנו צוירנו :

לפני ח'ים וחסר וגטמן ר'יא פסוקים :

ה אליך יי נפשינו נשא אליך גשאנו עיניינו היושבי בשמיים : תהה בעניינו עברים
אל יד אדרוניהם ובעניינו שפחה אל יד גבירתה בן עניינו אל יי אלהינו
עד שיחנו : חנינו יי חנינו כי בר חסיה נפשינו ובצל כנפיך נחסה עד יעבור הות :
הרוב בכיסינו מעוניינו ומחרשתינו טהריינו : רחטאינו באזוב נטהר תבבשינו ומשלג
גולבין יהי חסוך נא עליינו באשר יחלנו לך : כי עמק מקור חיים באורך גראה אור :
ח'ים וחסר וכו' : לפני נחמתי נפש וגטמן ר'יא פסוקים :
לא בו נדול אתה וועשה נפלאות אתה אלהים לנויך : כי נדול מועל שמים
חסוך ועד שחקים אמתך : כי מי נוי נדול אשר לו אלהים קרובים אליו
סכל קראיין אליו . קחו עמכם דברים ושובו אל יי . אמרו אליו כל תשא עון נקחת
טווב ונשלמה פרים שפתינו : כי אחריו שוביינו נהמננו ואחרי הרעינו ספקנו על
ירכינו בוישנו ונם נבלמננו כי נשאנו חרטת גערינו : נחמתי נפש :

פסוקים למוסך : לפני אממו אנחנו וגטמן ר'יא פסוקים :

לו אל תבא במשפט וגו' : האזינה יי חפלתני תקשיב להקל החנוינו :
תקשיבה להקל לשועינו מלכינו ואלהינו כי אליך תחשיב : שמע קול החנוינו בשועינו אלקינו
יי אלהינו וקבל ברחים וכרכזון את תפילהינו : שמע קול החנוינו בשועינו אלקינו
בנשאינו ידינו אל רבך קרשך : שמע תפילהינו יי וושאיתנו האזינה ואל רם עתינו
אל תחרש : שמעה יי צדק הקשיבה רנטינו האזינה תפילהינו שלא שפטית מרטה
ערב ובקר ואחרים גשיה ונחמה וישמע תפילהינו . שמע יי וחנינו יי היה שעיר לנו :
שורנו אלהי ישעינו על דבר בבוד שטך והצילינו וכבר על חטאינו למען שטך .
למען שטך יי וסלחת לעוניינו כי רב ה'א . כי רבינו משוכתנו לך חטאנו : חטאנו עם
אבותינו העינו והרשותנו . ירענו כי חטאנו ואין מי יעמוד בערינו שטך הנROLE יעמוד
לנו ב' בית ערחה . ירענו כי אין לנו מושגים דרךה עשה עטנו למען שטך : אם שעונות
לפני

תשמר יה יי מי יעמוד :

פסוקים

לפני איך אשתך דاش ונתן מין דיא פסוקים :

לט אל תבא במשפטנו והושעה כי נמר חסיד פטו אמונים מבני ארים : אל לנו בושנו במעשינו זגמלנו בעונינו : כי עונותינו רבו למעלה ראי' ואשחתינו גבלה שר לשפטים : כי עונותינו גבר גראן מהחטאינו : חטאנו גערינו ופצעינו אל תזכיר כחדרך זכור לנו אתה למשן טיבך כי ? למשן טיבך כי ? תחינו בצרקה תוציא מעלה נפשינו : זוק עליינו מים טהורם וטהרנו כטו שבתוב וירקתי עליכם מים טהורם וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גליליכם אחריך אתקם : אל תסתיר פניך מפני צר לנו היטה אלינו אונך והוישענו : לפני אבל אנחנו וגאנט מון דיא פסוקים :

לט אל תבא במשפטנו : שוב מהרין אפר והנחים על דריש לעמך : שובי למשן עברך שבט נחליך : שוכנה כי אה שביתינו באפיקים בגין : שטעה כי זרך האינה נתינו בלא שפתיה מרפה : שמע כי קולינו נקרוא הנינו וענינו : חנינו אלהים בחסידך ברוב דחמייך פנה אלינו : כי לא בנה ולא שקין עשרה עני ולא הסתיר פניו מפני ובשוע אליו שם : ועתה שמע אל להן אל חפלת עברך ואל תחנוינו וזהאר פניך על מקדשך השבכים למשן כי : ופנית אל תעלת עברך ואל תחתתך כי אל לנו לשמעו אל הרעה ואל התפלחה אשר עבריך מתפליים היום : ואתה תשמע מכוון שבתק הימים ושםעתה וסלחת : וסלחת לעמך אשר חטאנו לך ולכל פשיעתם אשר פשע קה יונתתם לרחותם לפני שוכנים וויחטם : ושמעתה אל תפלה עבריך ואל תחנוינו וזהאר פניך על מקדשך השבכים למשן כי : כי הושעה :

לפני אני השם וגאנט מון דיא פסוקים :

לה אל תבא במשפטנו : ירענו כי רשותנו ען אבותינו כי חטאנו לך : ירענו כי חטאנו ואין כי יעמוד בעינינו שבר הגול יעמור לנו ביעת ערחה : ירענו כי אין בנו מעשים זכרה עשה עמו למשן שפק : למשן שבר יהוה וסלחת לטעינו כי רב הוא : למשן שפק כי תחינו בצרקה תוציא מעלה נפשינו למשן יהלצון ידריך הושעה יסינך וענינו : ואתה תשמע ען מכוון שבתק כל הימים ושםעתה

פסוקים

ושמעת וסלחת : ושמעת מן השמים ממכון שכח את תפלתם וארת תהנותם ועשית
משפטם : וסלחת לעמך אשר חטא לך וילכל פשיעיהם אשר פשעיך רניתם
לחרים לפני שוביכם וריחם :

לפני אהבת עוזו זאנטמן דיא פסוקים :

לו אל תבא במשפטנו : לכו נשבכה אל יי' כי הוא טרף וירפאנינו יה וירחבנינו : כי
היא יכאייך וירחב ימיהן יידייו חרפינה : כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בathanui : קרוב יי' לנשבר לי ואתרכאי רוח יושיע : תשב אנו שער רכਆ ותאמר שובי
בני אדם : שובך ישראל עד יהוה אליך כי כשלת בעזיך : קחו עמקם דרכיהם
ושיבו אל יי' אמרו אליו כל תשא עזיך ויחזק טוב גישלה פרים שפתחינו : וקרש לבכם
ואל בנייכם ושובו אל יי' כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסר וגיחם על הרעה
שובו שובוי אמרת לנו ועל התשובה מראש הבתחנתנו : שובו בנים שובבים אראפה
מושבותיכם : הנהו אתה לך כי אתה יי' אלהינו : אתהנו על שפק עשה למגע שפק :
בעבור בבוד שפק כי אל רחום ותנו שפק :

לפני רכת צורונני זאנטמן דיא פסוקים :

לו אל תבא במשפטנו : רכת צורוני מנעוינו יאמר נא ישראל : אוי חיים
בלעונו בהרות אפס בנו או ימים שפטונו נחלה עבר על נפשינו המים תירונין
ברוך יהוה שלא נתנו טרפ לשנייכם : נפשינו בצדור נמלטה מפח יווקשים רפח
נסבר ואנחנו נמלטו : ערינו מעם יי' עשה שםים ארך :

לפני רעה ישראל זאנטמן דיא פסוקים :

לח אל תבא במשפטנו : אני יי' אלהי השמים האל הגול הנבורי והנורא שומר
הברית והחסד לאוהבי ולשופרי מצותיו : תהיה נא אונך קשיבות ועיניך
פקוחות לשמע אל תפלת עביך עםך ישראל : ופנית אל תפלת עברך
ואל תחנות יי' אלהינו לשמעך אל הרעה ואל התפלה אשר עברך מתפללים
ולפניך הום : ועתה שמע אלהינו אל תפלת עביך ואל תחנות
ויהאר פניך על מקדש השם למשון יהוה : ליהוה אלהינו הרמים והסליות
כימרנו בו : ואתה אלהי סליות תנונ ורחום ארוך אפים ורב חסר : רועש
ישראל

פסוקים

מן

ישראל האזינה נוהג צאן יוסף ישב הכהנים הופיע ע"א אליהם סלח נא מיקום
יעקב כי קפוץ הוא :

לפני אלה אוכרה ואנט מן ריא פסוקים :

לאל תבא במשפטנו : זכור רחטיך ע"י וחסריך כי מעולם המה : זכרינו ע"י
ברצון עקר ופקרינו בישועתך : זכור ערתק קנית קדם גאלת שבט
נחלתיך הר ציון והשכניתכו : זכור יילבני ארום את יום ירושלים האומרים שרעו עדר
היסוד בה : חשב להם גמול יי' במעשה ירידם : תן להם כפעלים וכברוע מעלייהם :
כי שורה לערף נפשינו דבקה לאארץ בטינו : כי עליך הורנו בלב היום
נחשנו כצאן טבהה : הינו חרפה לשכיננו לעג וקהל לסביבותינו : הינו
משלogenous מדור ראש כלאים : הינו שוחק לכל העמים גנייתם כל היום :
עשיה עטנו אותן לטבה ויראו שניאנו ויבשו : כי אתרה עורתנו ונחמתנו
בי לא יונח לשלום ע"י : כי אם הויה ורחם ברוב חפריו : כי לא יטוש ע"י ארת
עמו בעבור שמו הנורול : זכור ע"י חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח :
הטבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים : אתה תקים תרחם ציון
בי עת להנעה כי נא מושע : או תחפוץ ובתי צדק שלחה וכליל או יעל
על פזחך פרים : זכור לעבדך לאברהם ליעקב וליעקב אל הפן אל קשי העם הזה
אל רשות ואל חטאתו אל נא תשתח עלינו הפטאתנו

פסוקים למנחה : לפני אפס מוח ואנט מן ריא פסוקים :

לאל תבא במשפטנו : ואני תפלי לך ע"ת רצון אליהם ברוב הסדר עגינו
פאמת ישער תבונתך תפלהינו קשותך לפניך משארת כפינו מנוח ערבעך
ובוקר וערירים נשיחה ונחמה תשכע קולינו קרוב ע"י לכל קוראיו לכל אשר יקרה
באשתך: דרישו את ע"י ברמצאו קראויה בחריותך קרוב: קרוב ע"י לנשבר לי לב ואת רכאי רוח
וישיע: כי לא כיה ולא שקין עזות ענוילא רסתיר פניו מקנו ובשיווע אליו שומע: אתה
תשמע אל מבחן שבתך השמים ושמחת וסלחת: סלחנן ליען העם הזה בגנויל הסדר
ונאשר נשאת לעם הזה ממעריפושד הנה ושם נאמר ויאמר ע"י סלחתי בברך הטה
אלדי אנט : ונו

פסוקים

לפני חפן בעינוי זאגט מא דיא פסוקים :
מ"א אל תבא במשפטנו : דרישו כי בהחטאו קראותו בהיותו קרוֹב : יעופר רשותו
 דרכו ואיש און מהשבותינו וישוב אל כי וירחמו ואל אלהינו כי ירכח
 לסלוח : שובה ישראל עד כי אלהיך כי בשלחת בשעך : קרו עבכם דבריכם ושובי
 אל כי אמרו אלו כל תשא עון וכח טוב ונשלמה פרים שפתינו : קרע לבככם ואל
 בגריכם ושובי אל כי : כי חנין ורחום הוא אך אפים זרב חסר ונחם על הרעה : תשב
 אונוש עד דכא ותאמיר שובי בני אדם : שובי שובי אמרת לנו ועל התשובה מראש
 הבטחתיו : שובי בנים שובבים אופא משובותיכם : הננו אתנו לך כי אתה כי
 אלהינו : ומול זאת לביבינו לזראה את שקרם גם שפטוב ומלו כי אלהיך זאת לבך
 זאת לבך ורעד לאהבה את כי אלהיך בכל לבך ובכל גוףך למען עך :

לפני אמונה בני מאיינט זאגט מא דיא פסוקים :

מ"ב אל הבא במשפטנו : שובי בחרון אפק ותנעם על הרעה לעך : שובי
 למון עבריך שבטי עחלתיך : השיבנו כי אלהיך ונשובה חרש ימינו בקדם
 שובה כי זאת שביתינו באפיקים בנגב : שובה כי דרבבות אלפי ישראל :

לפני רבת צר hone זאגט מא דיא פסוקים ווא צ' יציר :

לפני כי שמעה זאגט מא דיא פסוקים :
מ"ג אל תבא במשפטנו : כי הוא יכאב ניחבש ימץין ויריו תרפאנה : כי עך
 מקור חיים באורך נרא האוד : כי עם כי החסר וירבה עמו פרות : פרה
 אליהם את ישראל מכל צדותיו והוא יפרה את ישראל מכל עונתו . לבו ונשיכה
 אל כי הוא טרף וירפאינו יק וויחבשנו : כי נשמעה כי סלהה כי הקשيبة ועשה אל
 תאהר למונך אלהי כי שקר נקרה על עירך ועל עך :

ווען יומ כיפור גפאלט אין שבת זאגט מא דיא פסוקים פר שיוי קורש אן שטאטש כי שמעה :
מ"ד למן שקר כי וסלחת לעניינו כי رب הוא . שמע ישראל כי אלהינו כי אחר
 כי הוא האלים בשמיים סמעל ועל הארץ מתחת אין עוד . כי בוקר
 תשמע קולינו בוקר גערוך לה ונצפה . כי שמעה תפלהינו ושותינו אליך תבוא
 כי אל באפק תוכחינו ואל בחפק תיכרנו . כי מה נבו צירינו רביס קמים עליינו .
 כי היפיר עאת נוים הדניא מהשבות עמיים . כי שקר לעלם כי זכרך לדור ודור . כי שעז
 לעמו יהו כי יברך את עמו בשלום . כי צבאות אשורי ארם בוטה בה . כי נשמעה
 כי סלהה כי הקשיבה ועשה ואל תאהר :
 לפני

מֵה אֶל תָּבֹא בְּמִשְׁפְּט וְנוּגָן : יְכוֹר בְּחַמִּיק יְיַי וְחַסְרֵיךְ בַּי מַעֲלֵם הַמֶּרֶה . זְכִירֵינוּ יְיַי בְּרוּצָן עַמְקָר וּפְקָדֵינוּ בְּיִשְׁעַתְּךָ יְכוֹר עַרְחָק גַּנְתִּית קְדֻם גָּאֵל שְׁבַט נְחַלְתֵּךְ דָּהָר צַיּוֹן זֶה שְׁבַנְתֵּךְ כֵּן . הַשְּׁטֵבָה בְּרַצְוֹנָךְ אָתְּ צַיּוֹן תָּבֹנָה חֲמוֹת יְרוּשָׁלָם . אָז תְּחִפְּזֵין יְבָחֵי צָדָק עַלְלוֹתָה וְכָלִיל אָז יְעַלְלוּ עַל מִזְבְּחָה פְּרִים : יְכוֹר לְעַבְּרֵךְ לְאַבְרָהָם לִיצָּחָק וְלִיעַקְּבָּר אַתְּפֵן אֶל קְשִׁיחָם דָּרוֹה אֶל רְשִׁיעָה וְאֶל חַטָּאתָוּ . אֶל נָאָתְּשָׁת עַלְיוֹן חַטָּאתָוּ :

מנגנים מכל השנה דק"ק ווידמיישא . מנהג דבל ימי השבועה :

בגונדרה דכתת קומארים גומו : ווי' ג' לודו דר מטוחים רך
ללאוקס כצמגנעו לאנטפה גראנטית חומרייט הומטו . וויס ט'
ג'ג' ג' נרhit קומארים יולד וחוקן ולוליכס צל' נרhit . ווי' ג'
הכטערות ונרגעה : ספחה : קומארים מטרכות הפלנו כטהל
בכטבם . ווי' ג' קידיס יטוט : לאחריות : סקסים עולין
להלוכין הפלינו חל' נרhit . ווי' ג' נעל הכל' דק' ר' בכל' בעננה
לירק' נאתחנין י' . הא י' נרhit קומארים הופן וולרכוס צל'
ג'רhit . לאוקס . אכזריו היזון דק' ר' אככלן חיט' נחמד
וכקסל' קומארים מט' הרוח ונאנחה אפסיקין . ו' ג'ס
אמפנסיקין נומר ווון טל ואטר מר מוסס צאיין עולרת . ווי' ג'
סקילדנותה בכלי' י' ר' רק כטהל בעננת קומארים גומט . ושילין
לדוכנים לאוקס : ח' ר' ספחה : מהקלין נודר פסקוני
וזאכין נבנין עד יוס' ה' לדס'חות . קרל מאזר להז'ה
וכפסוקים תניינ'ו ונטעמו ונ' קומארים לשנס צביס :
ג'נת וח' י' : לעונת קומארים נגעה מדליין , הפלנו הא' הא' ח' ג'
יוס' ה' דח' י' ג'נת : לאפרית : (הא י' ג'רhit קומארים
הופן ולוליכס צל' נרhit ווין זוכירין) ט' נספערה . ג'נושי
צל' פפח הא' קול יוס' ה' יוס' ח' צל' ספחה בעננת קומאריס
יולד וחוקן ווילט צל' ספח' ח' י' . הא י' נרhit קומאריש הומט
ווע' לוליכס צל' ג'רhit . וואציינ' נסאות צל' צני' קומאריס :
לול' צאיין : קומארים מעיריך ומתחול' החומת הוטן . לאחריות
קומארים יולד ומתחול' הוועץ הו' יוכלה' לחאל' נדפס צפ' זס
בקספר ווי' ג' הוקן . וויס י' ג'רhit קומארים יוכן צל' ג'רhit .
וניכר דצמונגה עארס מספקין למשום הפלנו כטבון קז
ג'נוק .

לטספֶר ואופטָן גַּלְעָלָהָוֹת פֶּגֶל שׁוֹר מֵדָן חַרְבָּהָרָה טַ'כָּבָה
בְּשִׂתְמַת לְפִי טָהָרָה מַתְפָּלָלָן גַּמְוָן בְּצַבְתָּה צַבְיָן בָּנָ' גַּרְוָרוֹת אָעָן
זְגַטָּה חֲזָקָן וְלָתָה וְיוֹם צַבְטָה אָזָן דַּעַס סַפְרָה טַבָּה חַלְטָה כָּבָה
בְּצַבְתָּה קְהָרָם אַחֲרָן וְלָתָה בְּנָמוֹת צַבְתָּה אָזָן גַּל חַלְמָרָרָן
גַּכְמָתָה נְגָשָׁה כָּל גַּנְוִירָה תְּבָתָה גַּל כָּל פְּקָדָהָוֹת פֶּגֶל חַיְמָרָן
סְקָדָמָתָים צְבָרָנוֹת צְבָתָה גַּנְוִירָה קָהָן גַּנְוִירָה קָהָן
בְּגַנְגָן (וְאָס טָהָרָה אַחֲרָים יוֹדָר וְאָסָפָן חַלְמָסָכָס כָּל
בְּדִיבָרָה וְלָתָה גַּל טָהָרָה וְתָמָהָלָיְנָבָגָן כָּל גַּוְאָלָה כָּל כְּתִיתָעָסָק
מְלָמָד עַד גַּמְעָרָה חָזָן גַּל סִירָה טָהָרָה טָהָרָה טָהָרָה טָהָרָה
וְעַזְבָּרָה לְלָבָןָה קָהָן קָרְבָּן . לְחַדְרָתָה חָסָס חַל גַּמְלָאָס גַּל
צְבָנָהָס הַלְּבָדָה גַּבָּעָה גַּבָּעָה גַּבָּעָה גַּבָּעָה גַּבָּעָה
סְרִיסָה יְרָמָה וְעַזְבָּרָה הוּמָרָמָנָיְנָה גַּעַלְמָלָה נְחָסָמָה וְעַזְבָּרָה
חַמְפָּס אַפְּיָה גַּס חַל בָּסָה . וְזָהָלָיָס לְמָרוֹה אַזְרָלָהָנְכָה
דְּיוּנִי חַצְבָּה בְּלָחָס קְוֹדָס צְבִירָה גַּבְרָתָה סְתָמָה . (וְחָס טָהָרָה
בְּרִיתָה כְּסָס אָיוֹן כְּקִינּוֹת קְוֹדָס צְקָרָן לְרָאָה סְתָמָה חַנְיָן
פְּנִים וְסְנִידָךְ וְסְמָוֶלְלָה וְלָזְבָּחָן כְּבָרָה צַבְתָּה קָבָל גַּמְנִיס
וּכְוֹלְכָן לְבָבָה וְאַלְמָן כְּטִינוֹק וְחַמְבָרָה רְמָרָה וְרְמָרָה : וְאָס
יְסָס מְתַחְאָרָים זְחִיקָרָן נְסִירָה כָּאָבָל חַדְנוֹכָה וְפָרוֹרָה :
צְבָנָתָה נְחָמָמוֹן . חָס כְּרִיתָה הַמְוֹרָס יְזָרְהָן וְלָתָה גַּל צַבְתָּה
בְּרִיתָה . וְאָס סְחָנוֹתָה גַּבָּעָה גַּבָּעָה כָּל צַבְתָּה
חַמְמָוָה וְעַתְּחִילָן גַּבָּעָה גַּבָּעָה כָּל צַבְוָנוֹה כְּרִתְמָה חַטָּן גַּעַל
גְּמִירָה לְסָדָיכָס גַּל צַבְוָנוֹה . חַאְסָס פְּצָלָה בְּלָבָבָה הַמְוֹרָס
צְחִינָהוֹת לִילָה וְסָום וְחָס חַל צַבְתָּה אַחֲרָים גַּז אַבָּל חַנְיָן
סְבָלָבָל מְתֻפָּלָל אַבָּאָה וְלִין אַתְּגָנָן גַּל : פְּרָמָת צְפָטָהָס
זְגַטָּה אַזְבָּתָה וְלָתָה צְבָטָה הַרְבָּעָה גַּן דְּסָסָרָה : וְאָס כָּוָן רְבָ'ה
בְּרִיתָה נְעַזָּה לְבָלָבָל הַזָּהָבָל כָּל פְּרָמָת צְפָטָהָס וְתָמָן
סְמָנָגָן : יְסָס הָרְדָלָהָוֹת : חַיְמָה קְוֹדָס זָקָר
הַזְּדָקָה רְקָן קְוֹדָס סְלִיחָה רְמָהָנוֹתָה וְמְמָלִיכָה טַבָּה .
וְהַמְוֹרָס פְּסָוקָה כְּחַלְפָה בְּקָרְבָּהָוֹת וְכוֹן הַפְּתִיחָה הָבָה הַלְּפָאָה
סְפָנִיתָה וְעַבְדָּה סְכָלָנוֹת וְכוֹן דָּרְכָה זְמָנָתָה מְפָכוֹן,
וְסְפָלָלָה וְלִוְיָה סְכָלָנוֹת וְכוֹן דָּרְכָה זְמָנָתָה מְפָכוֹן,
בְּלָבָבָה זְקָנָה בְּכָל דָּרְבָּה וְכָרְבָּה זְקָנָה . חַבָּל נְמַךְ צְבָנָה
בְּלָבָבָה מְוֹתָר לְבָבָה נְגָבָה לְמַעַטְמָסְלִיחָוֹת גַּרְבָּה וְאָוֶר הַמְּלָכָה
סְסָלִיחָוֹת כְּזָבָבָה גַּבָּעָה : רְבָ'ה לְבָל רְחַזְעָן הַמְוֹרָס מְצָרָבָה
וְאַתְּקִילָן חַבְבָּי סְמָס וְכוֹן : וְאַזְבָּעָן חַפָּס, בְּצָבָק : חַיְמָה
תְּבִינָתָה בְּלָבָבָה אַמְּלָאָה, כְּמַתָּבָה קְדָשָׁה טְבוּנָה : (וְאָס חַל צַבְתָּה
אַחֲרָפָה כְּסָדָל דָּסָיָה כְּמַגְנָעָה חַחָן לְמַעַל וְתְּרִיעָה מְלָדָה
בְּחַחָן וְעַתְּחִילָה בְּזָוֵר דִּוּס צָמִי אַמְּלָרָה מְעֵרָה סְבָח מְגַדְּלָה
שָׁוֹן וְעַתְּחִילָה מְלָר וְסָוֹן מְלָעָן עַמּוֹסָק מְתַחִילָה יְסָפָח תְּבִלָּה
בְּזָדָקָה כְּוֹאָס וְחַחָד חַחָן פְּגָעָלָה זְקָנָה מְדָקָה זְבָעָה
לְחַחָרָנוֹת וְעַתְּחִילָה בְּזָוֵס לְחַחָן " מְלָךְ וְכוֹן הַלְּרָיָה
חוֹמָס אָזָן מְדָגָלָה זְבָעָה בְּלָבָבָה כְּחַלְמָלָה . וְאַזְמָעָן

מחנים

ונוגם הפסיקה וכחומרים כזילין מ"ח הייל נוג' צנושת
וכל יט: אם חיליט יוס רהען בעריך צתת חומרים קודם
מן חכמת יום בנתן וזה: אשר קיש קומס לבונגל: וסבדך
קדושים יאלר פיעט: אשר ליעט קומס כמושל: קמונס ואחר
פיעט כאותל חומר למונח זוזי אשר פיעט: ווון קורין ז'
קרכונט ספקוליס מעלהות ווון נאנק טמל:

שוכנת יען: וככיס מילא כפוריים זו מלין כתינוק לחך
קליהם כתולס ולסינון לכמי הרים ומגילג' :

זאת חבל

אָנָּה קְרֵב כִּסְךְּצַמְמָוָח : הִוְאֶת אֲמִילָה
הִוְאֶת צַמְמָה וְחַקְמָה : וְכַעֲמָדָרִים יְיָדְךָ וְלֹטָה
חַמְמָרִים הָיוּ זְלָגָד וְאַלְפָד וְסָמִינָה זְלָבָדָה וְזְבָשָׁה וְזְמִינָה
זְלָבָדָה וְזְבָשָׁה וְזְמִינָה וְזְמִינָה וְזְלָבָדָה וְזְבָשָׁה וְזְמִינָה

רשימה מסליחות מכל השנה שאומרים בק' וירמיישא:

